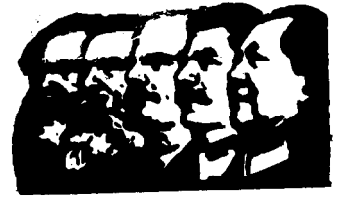

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΡΤΗΣ 2016 ΑΡ. ΦΥΛ. 513, € 1,50

**Ο ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗΣ
ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΤΣΙΠΡΑ**

ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η κυβερνητική συμμορία με πρωθυπουργό τον αρχιπροβοκάτορα Τσίπρα παίζει με τους δανειστές ξανά το ίδιο εκβιαστικό παιχνίδι που έπαιξε πέρσι: Πάλι φωνάζει: «πέφτω και χρεωκοπώ τη χώρα αν δεν μου ελθαφρώσετε τα μνημονιακά μέτρα», πάλι αδειάζει τα δημόσια ταμεία για να δείξει πόσο αποφασισμένη είναι στη μάχη, πάλι αφήνει απλήρωτους τους κάθε λογής κρατικούς προμηθευτές τραυματίζοντας ακόμα πιο βαθιά την ελάχιστη αναξιοπιστία μιας αναξιοπιστής χώρας, πάλι απειλεί με εξέγερση της κοινοβουλευτικής βάσης αν η κυβέρνηση ψηφίσει τα μέτρα που θέλουν οι δανειστές. Γι αυτό βάζει Τσακαλώτο, αρχηγό των 53 και επικεφαλής της διαπραγμάτευσης υπουργό να απειλή με παραίτηση. Τέλος, και το σημαντικότερο, πάλι χρησιμοποιεί τους προστάτες της Γιουνκέρ, Μέρκελ, Ολάντ, Ρέντζι και Ομπάμα για να σπείρει τη διχόνοια στην ΕΕ και να την απειλήσει με διάσπαση.

Όλος ο διακομματικός θίασος στην υπηρεσία της διαπραγμάτευσης Τσίπρα

Εννοείται πάλι ότι πίσω από την κυβερνητική συμμορία όλος ο κοινοβουλευτικός

θίασος συμμετέχει στον εθνικό αντιευρωπαϊκό εκβιασμό, η κάθε κομματική ηγεσία με τον τρόπο της:

Οι σοσιαλφασίστες, σαν ψευτοΚΚΕ με την εξωκοινοβουλευτική ουρά του, έχουν αναλάβει το ρόλο του εξεγερμένου λαού και ορ-

γανώνουν τις 24ωρες τζούφιες κρατικές απεργίες τους συν τις διαδηλώσεις ενάντια στην ΕΕ -που θα ήταν σκέτες λιτανείες αν ο κυβερνητικός αναρχισμός δεν οργάνωνε κάθε τόσο κάποιες φωτισμένες από μολότωφ αφιμαχίες με την αστυνομία, δεν έστηνε ομοιώματα ένοπλου λαού στα Εξάρχεια και δεν οργάνωνε λαϊκό αντάρτικο ενάντια στους ...ελεγκτές του μετρώ. Οι ναζήδες από την πλευρά τους δίνουν στον καθεστωτικό αντιευρωπαϊσμό το δήθεν αδιάλλακτο ψευτοπατριωτικό και αντισημιτικό χαρακτήρα του «αντιτοκογλυφικού» πολέμου*. Όμως η βασική πολιτική ενίσχυση που δίνουν οι φαιο-«κόκκινοι» στην κυβερνητική συμμορία είναι το να την κατηγορούν ασταμάτητα ότι είναι μια φιλοδυτική καιροσκοπική πολιτική ομάδα που έχει γίνει ένα σκυλάκι της ΕΕ όπως προηγούμενα το ΠΑΣΟΚ του ΓΑΠ, και η ΝΔ του Σαμαρά, η

οποία παρόλες τις δήθεν κόγξες της θα δώσει το κεφάλι του λαού επί πίνακι στους κτηνώδεις δανειστές της. Αυτή η διαρκής κατηγορία που απευθύνεται σε έναν κοινοβουλευτικά ευπαθή και όλο και περισσότερο αντιπαθή και μισητό στο λαό ΣΥΡΙΖΑ, δίνει σε αυτόν το διαπραγματευτικό χαρτί να λείει στην ΕΕ: «Κύριοι με λένε διαρκώς προδότη στα αριστερά μου και μου παίρνουν έτσι όλη τη βάση μου και μάλιστα με αποσταθεροποιούν εντελώς κοινοβουλευτικά, όπου ήδη οι 53 από τους βουλευτές με απειλούν με καταψήφιση επειδή σας έχω δώσει ήδη πολλά. Θέλετε λοιπόν να μου πάρετε κι άλλα; Δεν βλέπετε ότι έτσι θα πέσω; Ή πιστεύετε ότι μετά την πτώση μου, έναν εξαγριωμένο από τα δύο «άκρα» όχλο

συνέχεια στη σελ.14

Η φασιστική κυβέρνηση Τσίπρα κλώνει το ΜΕΓΑ!

**Σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς εγκρίνει την πούτινικές συνταγές
Τσίπρα για τη φίμωση και τον έλεγχο των ΜΜΕ**

Αφού εξασφάλισε τη χρεωκοπία του ΜΕΓΑ η κυβέρνηση Τσίπρα προχωρεί στην προκήρυξη «διεθνούς διαγωνισμού» για τις 4 τηλεοπτικές άδειες. Η χρεωκοπία έχει δρομολογηθεί μετά από πολιτικά υποκινημένη απόφαση των τεσσάρων συστημικών τραπεζών να προχωρήσουν σε καταγγελία των δανείων του καναλιού χωρίς να δώσουν κανένα περιθώριο για την αναδιάρθρωσή τους, την ώρα που είχε βρεθεί ένα επενδυτικό σχήμα για τη χρηματοδότηση του χρέους το οποίο όμως ζήτησε προθεσμία λίγων μηνών! Κι ενώ όλα τα ρεπορτάζ αναφέρουν ότι αυτή η απόφαση των τραπεζών ήταν αποτέλεσμα κυβερνητικών πιέσεων, σύσσωμα τα κόμματα της λεγόμενης αντιπολίτευσης έχουν σιωπήσει απέναντι σε μια ωμή πολιτική εξόντωση ενός μεγάλου καναλιού.

Εξαναγκασμένη χρεωκοπία λόγω Ψυχάρη

Στο στόχαστρο βρίσκεται πάντα ο ΔΟΛ και το συγκρότημα Λαμπράκη επειδή αυτός είναι ο πυρήνας της γραμμής του καναλιού και έχει ένα «βεβαρημένο παρελθόν» με αρθρογραφία που αποκαλύπτει τις σχέσεις εξάρτησης της κυβέρνησης Τσίπρα από το πούτινικό καθεστώς αλλά και το φασιστικό χαρακτήρα αυτού του καθε-

στότος.

Γι' αυτό η κυβερνητική επίθεση ξεκίνησε με την ποινική δίωξη του Ψυχάρη (δες προηγούμενο άρθρο Νέας Ανατολής, <http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/648->). Αυτά τα επιβεβαιώνει η ίδια η Αυγή, όταν σε άρθρο της στις 20/04/2016 αναφέρει τα εξής χαρα-

συνέχεια στη σελ. 7

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Ο διωγμός των δημοσιογράφων: Αλάνθαστο σημάδι επερχόμενης φασιστικής δικτατορίας, σελ. 8-12, • Προβοκάτσια Τσίπρα: Από τα ανοιχτά σύνορα στο κίνημα των εγκλωβισμένων, σ. 2, • Η ΟΑΚΚΕ συμμετείχε με μπλοκ στην πορεία των λιμενεργατών. Να μην γίνει ο Πειραιάς κάτεργο της φασιστικής Κίνας, σελ. 3, • Ο ΣΥΡΙΖΑ δολοφόνησε την Ηλεκτρονική και 450 εργαζόμενους με το ψευτοΚΚΕ συμπαράστατη, σελ. 4, • Τουριστική επένδυση στην Αφάντου της Ρόδου • 30 χρόνια μετά επιβεβαιώνεται η ανάλυση της ΟΑΚΚΕ για το Βαλέσα, σελ. 16, • Αναβίωση της ναζιστικής ευγονικής στη Ρωσία, σελ 16

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΣΙΠΡΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΩΝ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΨΕΥΤΙΚΟ ΔΙΠΟΛΟ «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΩΝ»-«ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ» ΠΟΥ ΣΤΗΝΕΙ ΜΕ ΤΡΟΠΟ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η αγριανθρωπία με την οποία αντιμετωπίζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το προσφυγικό – μεταναστευτικό είναι ευθέως ανάλογη με εκείνη που δείχνει στην εσωτερική πολιτική ζωή, απέναντι στο ψωμί του λαού και στη δημοκρατία. Μόνο που, σε αντίθεση με τον κλασικό, παλαιοδεξιό φασισμό, η πολιτική των σοσιαλφασιστών είναι ντυμένη με μανδύα «τρυφερής» και «διεθνιστικής» φιλανθρωπίας.

Πίσω της όμως κρύβεται το πιο ωμό αντιπροσφυγικό, αντιλαϊκό και αντιευρωπαϊκό πρόσωπο.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αναγκάστηκε με βαριά καρδιά να δεχτεί – στα λόγια – τη θετική συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας για το προσφυγικό – μεταναστευτικό, καθώς η εξίσου φιλοπομπική σύμμαχος του Τσίπρα Μέρκελ δεν μπορούσε να σηκώσει άλλο το πολιτικό βάρος των χωρίς κανένα έλεγχο «ανοιχτών συνόρων» της Ευρώπης οπότε και της Γερμανίας. Η Γερμανία δεν είναι Ελλάδα και εκεί δεν υπάρχει η πλήρης, μαχητική φιλορωσική κάλυψη της αρχηγού της κυβέρνησης σε όλα της τα εγκλήματα από το σύνολο των ηγεσιών της αντιπολίτευσης κι από όλα τα κυβερνητικά στελέχη.

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αναγκάστηκαν λοιπόν να πάψουν για λίγο να κάνουν τον τροχονόμο προς βορρά σε δυστυχισμένους ανθρώπους, που, αφού θαλασσοπνίγονταν, τους έστελναν – χωρίς καμιά συνεννόηση και προεργασία με τις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε. – στην καρδιά της Ευρώπης, για να ανάψουν εκεί όλα τα συντηρητικά – ξενοφοβικά και τελικά ακροδεξιά αντανακλαστικά των γηγενών.

Έβαλαν όμως μπροστά το νέο σχέδιο εκμετάλλευσης του προσφυγικού για τους μόνιμους σκοπούς τους: διάσπαση της εθελοντικής ενότητας των ευρωπαϊκών κρατών, εσωτερική φασιστικοποίηση και τελικά στροφή στη Ρωσία για την Ελλάδα, αλλά – μέσω ακροδεξιάς – και για όλη την αστική δημοκρατική Ευρώπη.

Το απόλυτα σκόπιμο «χάος με τους πρόσφυγες»

Πολλοί άνθρωποι απορούν με το χάος το οποίο έχει δημιουργηθεί στους χώρους όπου παραμένουν πρόσφυγες και μετανάστες, κυρίως σε Πειραιά και Ειδομένη, αλλά και στα χοτσπότ, όπου ξεσπούν συχνά επεισόδια με καταστροφές, άτακτες μετακινήσεις προσφύγων και μεταναστών κλπ. Πολλοί μάλιστα το αποδίδουν αυτό στη διαχειριστική ανεπάρκεια του συρφετού των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κυβερνητικών στελεχών. Αυτοί αποτελούν στη μικρομεσαία στελεχική βάση τους πράγματι μια εντελώς ανίκανη, μισολούμπεν μάζα, που σε κάθε στοιχειωδώς δημοκρατική χώρα θα αντιμετωπιζόταν με χλεύη. Όμως η ηγεσία τους ξέρει πολύ καλά τι κάνει. Το

χάος στο προσφυγικό είναι εντελώς σκόπιμο και όχι τυχαίο, όπως ήταν από την αρχή και σε όλες τις φάσεις του.

Μολονότι η συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας δίνει διέξοδο τόσο στους πρόσφυγες που βρίσκονται ήδη στην Ελλάδα, όσο και σε πολλούς που βρίσκονται στους καταυλισμούς στην Τουρκία να τα καταφέρουν τελικά να φτάσουν και να ζήσουν στη βόρεια Ευρώπη, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι λεγόμενοι «αλληλέγγυοι» τους οποίους σέρνει από πίσω του, με εργολάβο την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, επιμένουν να ζυμώνουν την ταξικά αντιδραστική, εντελώς αντιευρωπαϊκή και παράλογη γραμμή των «ανοιχτών συνόρων για όλους», χωρίς να νοιάζονται διόλου για τους πνιγμούς που ακόμη συνεχίζονται στο Αιγαίο (αν και σε πολύ μικρότερη κλίμακα μετά τη συμφωνία Βρυξελλών – Άγκυρας), με δεδομένο ότι το χερσαίο σύνορο στον Έβρο παραμένει όπως πάντα κλειστό.

Οργανώνοντας μεγάλο μέρος των 50.000 προσφύγων και μεταναστών που βρίσκονται στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή σε αυτή τη γραμμή σύγκρουσης με την Ευρώπη αλλά κυρίως με την κοινή γνώμη στη χώρα μας, οι σοσιαλφασίστες πετυχαίνουν να συντηρούν ένα καθεστώς παρεμπόδισης ή και διακοπής των δρόμων και σιδηροδρομικών γραμμών στην οποία προβαίνουν υπό την καθοδήγηση κρυφοκαθεστωτικών «αλληλέγγυων» οι απελπισμένοι μετανάστες. Αυτό χτυπάει τις καθημερινές δουλειές μέρους του πληθυσμού και πιο πολύ – και όχι τυχαία – έχει χτυπήσει το εξαγωγικό εμπόριο της χώρας.

Εκεί πρέπει να βρίσκεται και η εξήγηση για το γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Καμμένος αποφάσισαν να διασπείρουν τους εγκλωβισμένους αυτούς ανθρώπους σε διάφορα σημεία όλη την Ελλάδα, τάχα για να μην υπάρξει υπερσυγκέντρωση σε λίγα μέρη. Οι αποκλεισμοί εθνικών οδών κοντά στα σύνορα με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας και τη Βουλγαρία, της οδού Λαρίσης – Τρικάλων, της σιδηροδρομικής γραμμής στην Ειδομένη και η εικόνα του λιμανιού του Πειραιά δείχνουν ότι υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός για πρόκληση οργής στις πιο ευρείες μικροαστικές κοινωνικές ομάδες, επαγγελματίες μεταφορείς – οδηγούς, αγρότες, μικρεμπόρους του Πειραιά κλπ. Ο ναζιστικός λόγος για «επιστροφή στην ησυχία και την τάξη» θα πέσει σαν αναμμένο σουπί σε γκαζάκι εάν αυτή

η κατάσταση κρατήσει έστω και για λίγες ακόμη βδομάδες.

Έτσι, το καθεστώς έβγαλε την κατάλληλη στιγμή στο δρόμο τους ρωσόδουλους ναζί μαχαιοβγάλτες της «Χρυσής Αυγής», αφήνοντάς τους να παραβιάσουν προκλητικά τους περιοριστικούς όρους που τους έχουν επιβληθεί, σε μια πρώτη απόπειρα να ξεμυτίσουν με αξιώσεις από το λάκκο στον οποίο έχουν χωθεί από τη δολοφονία του ήρωα Παύλου Φύσσα και δώθε, με πρόσημα «το χάος στο λιμάνι».

Οι ψευτο-«αλληλέγγυοι» (αντικειμενικά αρνητικός ο ρόλος και της βάσης τους) προβοκάτορες υπέρ των ναζί

Το ρεύμα των αλληλέγγυων, στο οποίο πρωταγωνιστεί, όπως είπαμε, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ο «επαναστατικός» ΣΥΡΙΖΑ, που ονομάζεται ΛΑΕ του Λαφαζάνη, λειτουργεί έτσι ως ο πιο ωμός προβοκάτορας και προωθητής των ναζί, των οποίων άλλωστε τη νομιμότητα ουδέποτε αμφισβήτησε. Γιατί σε μία χώρα με το λαό μισοπεθαμένο από έξι χρόνια ύφεσης, ελευθέρης πτώσης των μισθών, ανεργίας, μαυρίλας και έλλειψης προοπτικής, οι απίθανοι αυτοί τύποι χρησιμοποιούν απελπισμένους και βασανισμένους ανθρώπους που ο Τσίπρας έφερε στην Ελλάδα ανοίγοντας τα σύνορα με ορισμένο προβοκατόρικο τρόπο, όπως διεξοδικά τον έχουμε αναλύσει (<http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/552>), ως «πολιορκητικό κριό» ενάντια στη «νεοφιλελεύθερη Ευρώπη», πέρα και έξω από κάθε φιλοπροσφυγική λογική.

Κανένας λογικός άνθρωπος δε μπορεί να πιστέψει ότι ο αποκλεισμός δρόμων και η σύγκρουση με τον ντόπιο πληθυσμό, που σε γενικές γραμμές φέρθηκε με αγάπη και κατανόηση στους ξεριζωμένους ανθρώπους, βοηθάει πραγματικά την υπόθεση των προσφύγων. Κάθε άλλο. Πώς μπορεί το αίτημα για «άνοιγμα συνόρων» προς βορρά, το οποίο απευθύνεται ουσιαστικά στις βορειευρωπαϊκές χώρες, να δικαιολογεί αποκλεισμούς στην Ελλάδα, η οποία – σε επίπεδο κυβέρνησης – έχει ακριβώς την ίδια γραμμή με τους πρόσφυγες; Από πού κι ως πού ο αποκλεισμός του δρόμου στον Έλληνα φορτηγατζή αποτελεί «πίεση» π.χ. στην Αυστρία να ανοίξει τα χερσαία σύνορά της;

Ο μόνος προφανής λόγος για τον οποίο μπορεί οι «αλληλέγγυοι» να οδηγούν τους πρόσφυγες και μετανάστες στο δρόμο της σύγκρουσης με τα αισθήματα και τις διαθέσεις του ντόπιου πληθυσμού είναι εσωτερικός πολιτικός: **να γιγαντώσουν τα σταυραδέρφια τους της «Χρυσής Αυγής», με τα οποία**

ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΛΑΕ, τελικά και ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μοιράζονται τα πιο παθιασμένα αντιευρωπαϊκά και φιλορωσικά αισθήματα.

Η αλήθεια είναι μάλιστα ότι ενώ το νέο στημένο δίπολο που δημιουργείται μπροστά στα μάτια μας, δηλαδή «αλληλέγγυοι» – «Χρυσή Αυγή», θα επιχειρηθεί να παρουσιαστεί ως «τα δύο εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους άκρα στο προσφυγικό», πράγμα που ισχύει σε αρκετό βαθμό ως προς την βάση των δύο ρευμάτων, σε επίπεδο γενικής καθοδηγητικής γραμμής συγκροτούν το ίδιο, εντελώς αντιπροσφυγικό, αντιλαϊκό και αντιευρωπαϊκό ακροδεξιό άκρο.

Μάλιστα οι «αλληλέγγυοι», που είναι πιο λίγοι και ασθενικοί σε αριθμό πλατειάς επιρροής, αποκλείεται να φουσκώσουν αριθμητικά, αφού η γραμμή τους «μετανάστες εξεγερθείτε και δημιουργήστε γενικό μπάχαλο προκειμένου να φτάσετε στην Ευρώπη» είναι εντελώς αντιπαθητική και μη πειστική, ακόμη και για τις πιο δημοκρατικές φιλοπροσφυγικές μάζες των Ελλήνων.

Το μπλοκ των ναζιζδών της Χ.Α. όμως βρίσκει πολύ πιο γόνιμο έδαφος στο συγκεκριμένο ζήτημα και μπορεί, παρόλο που είναι τόσο αντιπαθητικό γενικά, να περιλάβει μέσα του μεγάλη μάζα συντηρητικών ανθρώπων, που η υποκινημένη προβοκάτσια σε βάρος των μεταναστών, το ασταμάτητο οικονομικό

συνέχεια στη σελ. 13

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΟΑΚΚΕ συμμετείχε με μπλοκ στην πορεία των λιμενεργατών Να μην γίνει ο Πειραιάς κάτεργο της φασιστικής Κίνας!

Η ΟΑΚΚΕ συμμετείχε στη συγκέντρωση και πορεία των λιμενεργατών ενάντια στην υπογραφή της συμφωνίας κυβέρνησης - Κόσκο για το ξεπούλημα του 67% του ΟΛΠ. Η κινητοποίηση οργανώθηκε από την ΟΜΥΛΕ, την Ένωση Λιμενεργατών του ΟΛΠ και το Σύνδεσμο Αρχιεργατών Εποπτών ΟΛΠ.

Η συγκέντρωση διαμαρτυρίας έγινε στην πλατεία Κλαυθμώνος και ακολούθησε η πορεία προς το Ζάππειο όπου η κυβέρνηση είχε ετοιμάσει φιέστα για να γιορτάσει την παράδοση του λιμανιού στο φασιστικό κινέζικο κράτος αφού πρώτα άνοιξε τις πόρτες του Μαξίμου στους κινέζους αποικιοκράτες για να υπογραφεί η συμφωνία παρουσία του πρωθυπουργού!

Το μπλοκ της ΟΑΚΚΕ σήκωσε πανό με σύνθημα **«Να μη γίνει ο Πειραιάς κάτεργο της φασιστικής Κίνας»**. Το σύνθημα αυτό ήταν το μοναδικό ενάντια στην Κίνα και προκάλεσε ιδιαίτερη και θετική αίσθηση στους συγκεντρωμένους, όπως και η προκήρυξη που μοιράσαμε και την οποία δημοσιεύουμε εδώ. Αρκετοί από αυτούς πήραν φωτογραφίες από το πανό, ενώ στη διάρκεια της πορείας αρκετοί βάδισαν μαζί με τους συντρόφους στο μπλοκ. Οι σύντροφοι που συμμετείχαν στην κινητοποίηση φώναζαν τα συνθήματα: **«Οι εργάτες δεν πουλιούνται μαζί με τις προβλήτες - Της Κόσκο τη γαλέρα ποτέ δεν θα δεχτούμε», «Όχι το λιμάνι κάτεργο της Κόσκο», «Παράνομο και άκυρο το πούλημα στην Κόσκο», «Το λιμάνι δεν θα γίνει κινέζικη αποικία»**.

Στην κεφαλή της πορείας ήταν η ΟΜΥΛΕ, η ομοσπονδία των λιμενεργατών που ουσιαστικά πολιτικο-συνδικαλιστικά μόνη της -και προς τιμήν της- αντιστέκεται σε αυτό το εθνικό έγκλημα. Το πανό της είχε το σύνθημα: **«Όταν πουλήσουν το λιμάνι στον Πειραιά δεν θα υπάρξει πια ζωή. Αγώνας μαζικός τώρα»**. Στην ανακοίνωση-κάλεσμα στη συγκέντρωση με ημερομηνία 6/4, η ΟΜΥΛΕ κατήγγειλε κυβέρνηση και ΚΟΣΚΟ και έβαζε στο κέντρο του αγώνα την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων σαν προϋπόθεση της ίδια τους της ύπαρξης. Ανέφερε συγκεκριμένα: **«Για τους εργαζόμενους στα Λιμάνια το θέμα της κατοχύρωσης της εργασίας και των εργασιακών σχέσεων ξεπερνάει την λογική του αιτήματος και της διεκδίκησης και καθίσταται όρος ΥΠΑΡΞΗΣ»**. Υπήρχε και το πανό της Ένωσης Λιμενεργατών που δεν είχε τη λέξη ΚΟΣΚΟ αλλά σύνθημα ενάντια στην ΕΕ και το ΔΝΤ λές και αυτοί αγόρασαν το λιμάνι και όχι η ΚΟΣΚΟ. Αλλά και η ανακοίνωση για την κινητοποίηση που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της δεν αναφέρει καθόλου την ΚΟΣΚΟ,

σε αντίθεση με εκείνη της 6/4 που δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της η ΟΜΥΛΕ.

Στην πορεία εμφανίστηκε μία σειρά από τους λεγόμενους συμπαραστάτες, ΛΑΕ (Λαφαζάνης), ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΠΑΜΕ με πανό που ήταν ενάντια στην «ιδιωτικοποίηση», στην ΕΕ στο ΔΝΤ, στα μνημόνια και ζητούσαν διαγραφή του χρέους, χωρίς να βάζουν το θέμα της κρατικοποίησης του λιμανιού από ένα φασιστικό κράτος που έχει ήδη εγκαταστήσει το δουλοκτητικό του κάτεργο στις προβλήτες 2 και 3 και ετοιμάζεται να το επεκτείνει σε ολόκληρο το λιμάνι.

Η πορεία επιχείρησε να φτάσει στο Ζάππειο αλλά εμποδίστηκε στη Λεωφόρο Αμαλίας, από ΜΑΤ. Μοναδικός σκοπός της απαγόρευσης της διαμαρτυρίας έξω από το Ζάππειο ήταν να μην ακουστεί η φωνή

των λιμενεργατών και να μη χαλάσει η φιέστα που έστησε ξεδιάντροπα η κυβέρνηση για τους κινέζους δουλοκτήτες και μάλιστα με τη συμμετοχή του ίδιου του Τσίπρα που πήγε να αποτίσει φόρο τιμής στα πολιτικά του αφεντικά.

Η ΟΑΚΚΕ θα σταθεί όπως έχει κάνει από την πρώτη στιγμή με συνέπεια στο πλευρό του αγώνα των λιμενεργατών για την αποτροπή του εθνικού εγκλήματος της παράδοσης του λιμανιού και της πόλης του Πειραιά στη φασιστική Κίνα και το εργασιακό της κάτεργο. Κυρίως όμως καλεί όλους τους εργαζόμενους και όλους τους δημοκράτες του Πειραιά και της χώρας στην ευρύτερη δυνατή συσπείρωση ενάντια στην αποικιοποίηση του Πειραιά που σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς της χώρας έχει υπερασπίσει όλα τα προηγούμενα χρόνια όπως σύσσωμο βρίσκεται σήμερα στο πλευρό της υποταγμένης στο ρωσοκινέζικο φασιστικό άξονα κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ Ο ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΕΝΑ ΚΑΤΕΡΓΟ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΑΣ Συμπράσταση στο δίκαιο αγώνα των λιμενεργατών

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μετά από τη σκανδαλώδη και πρωτοφανή έγκριση της μοναδικής προσφοράς της ΚΟΣΚΟ σε έναν υποτιθέμενο ανοιχτό διεθνή διαγωνισμό, ακολουθώντας παράνομες και πραξικοπηματικές μεθοδεύσεις και με την ουσιαστική συναίνεση όλων των κομμάτων, προχωρά στην υλοποίηση μίας δήθεν ιδιωτικοποίησης, στην πραγματικότητα κρατικοποίησης, του λιμανιού του Πειραιά από το κινέζικο φασιστικό, αντεργατικό και διεφθαρμένο κράτος.

Πρόκειται για παράδοση της εμπορικής πύλης της χώρας σε μια ιμπεριαλιστική φασιστική μεγάλη δύναμη που λειτουργεί ήδη με ληστρικούς και

αποικιοκρατικούς όρους στις προβλήτες 2 και 3, και τη μετατροπή της σε ένα απέραντο δουλοκτητικό κάτεργο. Αυτό το στόχο είχε από την αρχή ο διαγωνισμός για την πώληση του 51% έως 67% των μετοχών του ΟΛΠ, στη διάρκεια του οποίου η κυβέρνηση έκανε επανειλημμένες παρεμβάσεις υπέρ αποκλειστικά της ΚΟΣΚΟ. Συγκεκριμένα: Το Σεπτέμβριο του 2015 ο Τσίπρας συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Κίνας και δήλωσε τη στήριξή του στις κινέζικες επενδύσεις στη ναυτιλία και στις μεταφορές. Δύο μήνες μετά ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς συναντήθηκε με τον υφυπουργό Εξωτερικών της Κίνας και δέχθηκε τις ευχαριστίες του για την κρατική υποστήρι-

ξη της δραστηριότητας της ΚΟΣΚΟ. Ο υπουργός Οικονομικών Σταθάκης παραδέχθηκε ανοιχτά στη Βουλή ότι έγιναν διαπραγματεύσεις μετα-ξύ του ΤΑΙΠΕΔ και της ΚΟΣΚΟ για να αλλάξουν οι όροι του διαγωνισμού δήθεν προς όφελος του ελληνικού δημοσίου, και στην ουσία υπέρ του κινέζικου δημοσίου. Στην πραγματικότητα οι παρεμβάσεις αυτές αποσκοπούσαν στην εξουδετέρωση του πιο ισχυρού ανταγωνιστή της ΚΟΣΚΟ, της δανέζικης μεταφορικής Maersk, ενός ιδιωτικού ευρωπαϊκού μονοπωλίου που δεν έχει ιστορικό ωμής καταπάτησης εργασιακών δικαιωμάτων όπως η ΚΟΣΚΟ, τουλάχιστον στην Ευρώπη.

Εμείς, όπως και τα συνδικάτα των λιμενεργατών, είμαστε εντελώς αντίθετοι με την ιδιωτικοποίηση όλου του λιμανιού από οποιοδήποτε ιδιωτικό κεφάλαιο. **Καμία χώρα δεν παραχωρεί ΟΛΗ τη λειτουργία των λιμανιών της σε ιδιώτες, πόσο μάλλον σε μια ξένη μεγάλη δύναμη.** Τα μεγάλα λιμάνια συνδέονται με την ύπαρξη της βιομηχανίας, του εμπορίου και των μεταφορών μιας χώρας. Ειδικά το λιμάνι του Πειραιά διασφαλίζει και τη ζωική σύνδεση των νησιών με το χερσαίο έδαφος.

Αλλά η κινέζικη κρατικοποίηση του λιμανιού είναι η χειρότερη και πιο επικίνδυνη εξέλιξη για ολόκληρη την πόλη του Πειραιά, και θα έχει ευρύτερες επιπτώσεις σε ολόκληρη τη χώρα. Πολλοί από όσους φώναζαν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του στο βάθος δούλευαν μαζί με την κυβέρνηση απλά για να αποθαρρύνουν και να διώξουν κάθε ανταγωνιστή της ΚΟΣΚΟ έτσι ώστε αυτή να επικρατήσει χωρίς αντίπαλο. Οι ίδιοι έριχναν την ευθύνη για αυτό το σκανδαλώδη διαγωνισμό όχι στην Κίνα αλλά όπως πάντα στην ΕΕ, όταν η επιλογή της μεθόδου της αποκρατικοποίησης είναι αποκλειστική ευθύνη του ελληνικού κράτους.

Το ξεπούλημα στην ΚΟΣΚΟ έγινε όχι μόνο με κατάργηση των ανοιχτών διαβουλεύσεων με τη διοίκηση του ΟΛΠ και βέβαια τους εργαζόμενους, αλλά και με πραξικοπηματικές επεμβάσεις μέσα στην ίδια τη διοίκηση του ΟΛΠ, που ξεκίνησαν με την αντικατάσταση του διαφωνούντος προέδρου του ΟΛΠ Ανωμερίτη με τον Κούβαρη τον Ιούνιο του 2015 και συνέχισαν με την πρόσφατη αντικατάσταση δύο διαφωνούντων μελών του Δ.Σ., την αλλαγή του αναπληρωτή διευθυνόντος συμβούλου και τελικά την παραίτηση ενός τρίτου μέλους του Δ.Σ. Οι καρτομήσεις αυτές έγιναν επειδή το Δ.Σ. του ΟΛΠ είχε διαφωνίες με όσα αποφασίστηκαν για τους όρους της παραχώρησης των χώρων του λιμανιού από το δημόσιο στον ΟΛΠ μετά την εγκατάσταση της ΚΟΣΚΟ. Γι' αυτό το λόγο, με την υποστήριξη των συνδικαλιστικών οργανώσεων του ΟΛΠ, το ΔΣ του ΟΛΠ ζήτησε να επαναληφθεί η διαδικασία της διαπραγματεύσεως της σχετικής σύμβασης από την οποία αυθαίρετα παραγκωνίστηκε. **Η κυβέρνηση δεν επέτρεψε ποτέ να υλοποιηθεί αυτή η απόφαση και την κατάργησε, αλλάζοντας το σώμα που την πήρε!** Μάλιστα, τη θέση του ενός από τους δύο που αντικαταστάθηκαν πήρε ο δήμαρχος Περάματος, συριζαίος Λαγού

Ο ΣΥΡΙΖΑ δολοφόνησε την ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ και 450 εργαζόμενους με το ψευτοΚΚΕ συμπαραστάτη

Αντίσταση στο σαμποτάζ με συνδικαλιστική οργάνωση για υωμί – δουλειά και αντίσταση στους κνίτες σαμποτέρ νεκροδάφτες της εργατιάς

Ενα ακόμη εν ψυχρώ και εκ προμελέτης έγκλημα κατά των εργατών και του μέλλοντος της χώρας έγινε μπροστά στα μάτια μας και μάλιστα, κατά ένα μέρος, στο όνομα των εργατών και της φτωχολογιάς: το ενιαίο πρακτορείο της Ρωσίας, με τα δύο υποπρακτορεία του, ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ, εκτέλεσαν με μια σφαίρα στο κεφάλι την ημιθανή ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ και πέταξαν – με δεμένα τα χέρια – στην κρύα θάλασσα της ανεργίας 450 ανθρώπους, δηλαδή τους μέχρι χτες εργαζόμενους σε αυτήν.

Η Ηλεκτρονική ήταν η μόνη ελληνικής ιδιοκτησίας μεγάλη επιχείρηση στο χώρο του λιανεμπορίου ηλεκτρικών ειδών, καθώς ο Κωτσόβολος έχει αγοραστεί από πολυεθνική εγγλέζικων συμφερόντων, ενώ το MediaMarkt είναι γερμανικός κολοσσός.

Ενώ λοιπόν οι δυο ανταγωνιστές της είχαν την κάλυψη των μητρικών τους εταιρειών όταν ξέσπασε η κρίση στην Ελλάδα, πράγμα που τους επέτρεπε να δουλέψουν ένα διάστημα με ζημιά και να έχουν ξένες εγγυήσεις για να παίρνουν δάνεια από τις τράπεζες, η Ηλεκτρονική εξαρτιόταν αποκλειστικά από τις εσωτερικές πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα, καθώς και από τις εντελώς ελεγχόμενες από το ντόπιο καθεστώς ελληνικές τράπεζες. Οι δολοφόνοι της, δηλαδή, την κρατούσαν ουσιαστικά όμηρη στο υπόγειο κελί της, έτοιμη ανά πάσα στιγμή για εκτέλεση.

Η πτώση της κατανάλωσης, λόγω μείωσης του εισοδήματος των καταναλωτών στην Ελλάδα της χρεοκοπίας, ήταν ένα πρώτο χτύπημα. Η μείωση της ρευστότητας, λόγω του κλεισίματος της κάνουλας του δανεισμού από τις τράπεζες τα τελευταία χρόνια, το δεύτερο. Τα εντελώς πολιτικά – πραξικοπηματικά επιβεβλημένα capital controls, που έφερε ο Τσίπρας με το φασιστικό ψευδοδημοψήφισμα – φάρσα ήταν όμως ο αποφασιστικός παράγοντας και η χαριστική βολή. Οι προμηθευτές πια αρνούσαν να παρέχουν εμπόρευμα αν δεν πληρώνονταν μπροστά όλο το ποσό, ενώ οι τράπεζες δίναν μονάχα με το σταγονόμετρο και με τα χίλια ζόρια τη δυνατότητα στην επιχείρηση να κάνει χρήση πόρων για να αγοράζει εμπόρευμα από το εξωτερικό. Σε τέτοιες συνθήκες μια επιχείρηση που βασίζεται εξ ολοκλήρου στην πεθαμένη ελληνική αγορά του λιανικού εμπορίου δεν μπορούσε να επιζήσει χωρίς γενναία τραπεζική στήριξη.

ΣΥΡΙΖΑ: Ο κυβερνητικός φοβιάς

Ο αρχικαταστροφέας της χώρας, του λαού και της παραγωγής Τσίπρας και το ασκέρι του σκότωσαν την Ηλεκτρονική, όπως και χιλιάδες επιχειρήσεις τα χρόνια της χρεοκοπίας, είτε σαν κρυφοσύμμαχοι των «μνημονιακών» κυβερνήσεων, που τσάκιζαν παραγωγή

και κατανάλωση με τη φορομπηχτική τους πολιτική, την επίτηδες πανάκριβη ενέργεια και κυρίως την απαγόρευση των επενδύσεων, είτε τελικά σαν κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που εδώ και ενάμιση χρόνο έχει κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να χειροτερέψει όσο μπορεί το οικονομικό κλίμα και να τσακίσει τον παραγωγικό ιστό της χώρας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην περίπτωση της συγκεκριμένης εταιρείας, η κυβέρνηση 2στάθηκε παγερά αδιάφορη στην προσπάθειά της να επιβιώσει, μολονότι επρόκειτο για τη μόνη ελληνική – από άποψη κεφαλαίων – επιχείρηση του χώρου, η οποία είχε μάλιστα να ανταγωνιστεί δυτικά μονοπώλια, με προσβάσεις σε παγκόσμια οικονομικά κέντρα. Παρόλη την «αντιμπεριαλιστική» δημαγωγία τους, αποδεικνύεται ότι οι σοσιαλφασίστες βάζουν πρώτα στο στόχαστρό τους το ντόπιο κεφάλαιο, πριν από το δυτικό. Γιατί το δεύτερο πρώτον προσφέρει καθησυχασμό στη Δύση ότι η Ελλάδα πάντα παραμένει τάχα «σε γενικές γραμμές» στο δυτικό στρατόπεδο, ενώ σαν κεφάλαιο δεν έχει τόσο ισχυρούς εσωτερικούς οικονομικούς και πολιτικούς δεσμούς μέσα στη χώρα, όπως έχει το ντόπιο, οπότε είναι πολύ πιο εύκολο να εξουδετερωθεί σε μια νύχτα όταν έρθει η ώρα της «ρώσικης» αντιδυτικής «εξέγερσης», σαν ένα απομεινάρι της «δυτικής κατοχής» της χώρας.

Ο τρόπος με τον οποίο η Αυγή, που πριν πολλές δεκαετίες είχε υπάρξει εφημερίδα του λαού, αλλά εδώ και πολλά χρόνια έχει καταντήσει φασιστική ρυπαρή φυλλάδα, ειρωνεύτηκε το κλείσιμο της επιχείρησης και το σοκ των απολυμένων εργαζομένων («Η Ηλεκτρονική βγήκε από την πρίζα») είναι ενδεικτικός του σοσιαλφασιστικού ήθους, δηλαδή του μίσους για τους εργαζόμενους που τιμωρήθηκαν για το ότι δούλευαν σε μια μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση και όχι σε ένα μικρομάγαζο που είναι πιο του χεριού για τους ξενόδουλους αυτούς σαμποταριστές. Το μόνο που ένοιαζε την κυβέρνηση, όπως και το ψευτοΚΚΕ στη σχετική ανακοίνωσή του, ήταν να αποδείξει, έξω από κάθε πραγματικότητα, ότι η Ηλεκτρονική έκλεισε «από τον αδυσώπητο ανταγωνισμό των κεφαλαίων» και η κυβέρνηση δεν ξέρει τίποτε για τον φόνο.

Η ανακοίνωση της εταιρείας, όμως, επιρρίπτει πεντακάθαρα την ευθύνη στις εξελίξεις που έφερε η προβοκατόρικη παράσταση – ψευτοδιαπραγμάτευση του Τσίπρα από το 2015 και δώθε, με την οποία δόθηκε το πιο βαθύ και στρατηγικό χτύπημα στην ημιθανή – από έξι χρόνια ύφεσης και οργίλους αντιπαραγωγικού – αντιβιομηχανικού σαμποτάζ – οικονομία.

«*Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ γνωστοποιεί ότι δυνάμει της υπ αριθμ 267/13-4-2016 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κηρύχθηκε σε κατάσταση πτωχεύσεως.*

Παρά τις διαρκείς προσπάθειες της εταιρείας, η πορεία της οικονομίας, η περαιτέρω αποδυνάμωση της αγοραστικής δύναμης των καταναλωτών, τα capitalcontrols που –εκτός των άλλων– ενίσχυσαν την καχυποψία των ξένων προμηθευτών προς τις ελληνικές επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την στάση των δανειστριών τραπεζών καθιστούν αδύνατη τη συνέχιση της λειτουργίας της εταιρείας.

Το επιχειρηματικό πλάνο, το οποίο συναποφασίστηκε από τις τράπεζες, τους προμηθευτές και τους μετόχους τον Απρίλιο του 2015 είχε δημιουργήσει βάσιμες προοπτικές για την ανάκαμψη της εταιρείας. Όσα συνέβησαν, από τον Ιούνιο του 2015 και μετά, υπονόμισαν και στη συνέχεια ακύρωσαν στην πράξη οποιοδήποτε σχεδιασμό.

Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί ασφυκτικό πρόβλημα ρευστότητας, να χάνονται μερίδια αγοράς και να αυξάνονται οι ζημιές. Έτσι, η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ, αφού εξάντλησε κάθε δυνατή εναλλακτική λύση, οδηγήθηκε στη σημερινή οδυνηρή απόφαση.

Η σημερινή εξέλιξη αφανίζει τη μεγαλύτερη ΕΛΛΗΝΙΚΗ εταιρεία του κλάδου, τη μόνη που ανταγωνίστηκε ευθέως τις πολυεθνικές, οι οποίες θα είναι και οι μόνες ευνοημένες από αυτή την συγκυρία.

Τα καταστήματα της ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ από αύριο, 14-4-2016, θα παραμείνουν κλειστά.»

Την Πέμπτη 14 Απριλίου, ο ιδιοκτήτης της Ηλεκτρονικής Στρούτσης είχε προγραμματίσει συνέντευξη Τύπου, στην οποία θα εξηγούσε όλο το ιστορικό του φόνου. Αν μη τι άλλο και με βάση το περιεχόμενο της ανακοίνωσης, ήταν σίγουρο ότι θα έφερνε την κυβέρνηση σε δύσκολη θέση, καθώς ήδη πολλοί δημοκράτες και αντισοσιαλιστές στο Διαδίκτυο είχαν αρχίσει να επιτίθενται σκληρά στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, κατηγορώντας τους ότι σκοτώνουν ό,τι κινείται στην οικονομία και ότι γράφουν στα παλιά τους τα παπού-

τσια τους εργαζόμενους που χάνουν τις δουλειές τους.

Εκεί όμως ήρθε να επέμβει ο σωτήρας του ΣΥΡΙΖΑ, ο πολιτικός του πατέρας και σύμμαχος, ο συνέννοχος και συμμετοχος στον φόνο.

ΨευτοΚΚΕ: Ο «λαϊκός» δολοφόνος της εργατικής τάξης και των κινημάτων της.

Οι κνίτες είχαν εμφανιστεί δημόσια λίγες ημέρες πριν το οριστικό λουκέτο να καλούν τους εργαζόμενους της «Ηλεκτρονικής» σε συσκέψεις, όπου έριχναν τη γραμμή «μην πιστεύετε τίποτε, μη δεχτείτε κανένα πλάνο αναδιάρθρωσης, όλα αυτά είναι κόλπα του αφεντικού για να σας πεινάσει, καμιά απόλυση, καμιά μείωση μισθών». Ουσιαστικά το ψευτοΚΚΕ συνέχιζε και κλιμάκωνε την αντιμαρξιστική, φασιστική συνωμοσιολογική γραμμή που ακολουθεί πιστά από 2009 ενάντια σε κάθε πραγματικότητα, με κεντρικό επιχείρημα «η κρίση δεν είναι πραγματική αλλά ένα κόλπο του κεφάλαιου για να ξεζουμίσει τους εργάτες».

Λίγες ημέρες μετά, μια δράκα τραμπούκοι του ψευτοΚΚΕ, γνωστοί ως «ηγέτες» των σωματείων – σφραγίδων στους εμποροϋπαλλήλους και στους ιδιωτικούς υπαλλήλους, τα οποία ελέγχει ο Περισσός, χωρίς στην ουσία να έχει οποιαδήποτε πραγματική σχέση αντιπροσώπευσης με τους εργαζόμενους κάθε επιχείρησης εμπορίου, οπότε και της Ηλεκτρονικής, διέλυσαν τη συνέντευξη Τύπου του Στρούτση, με γραμμή «αφεντικό πες μας τι θα γίνει με τις αποζημιώσεις και άσε την κριτική προς την κυβέρνηση». Το δεύτερο σκέλος δεν ειπώθηκε ανοιχτά, αλλά βγήκε από όλο τον χαρακτήρα της παρέμβασης των κνιτών.

Οι ακόμη πιο θρασείες κι από τον ΣΥΡΙΖΑ φονιάδες αυτοί των εργατών δεν είχαν την τσίπα να εξηγήσουν στους εργαζόμενους γιατί δε δικαιώθηκε τελικά η θεωρία τους ότι «η εταιρεία δεν είχε πρόβλημα και όλα ήταν κόλπο για να πετύχει μειώσεις μισθών». Σα να μη συνέβη τίποτε, σα να δικαιώθηκαν, οι σοσιαλφασίστες του Περισσού περάσαν γρήγορα – γρήγορα στη νέα γραμμή: «ωραία, έκλεισε. Με τις αποζημιώσεις τι θα γίνει; Άσε τα παχιά λόγια για την κυβέρνηση και πες μας πότε θα πληρώσεις». Είναι χαρακτηριστικό ότι στην πλατφόρμα των κνιτών δεν υπάρχει καν σα διακηρυκτικός στόχος η προσπάθεια να μην κηρυχθεί τελικά η πτώχευση και να μπορέσει με κάποιο τρόπο, έστω την τελευταία στιγμή, να σωθεί έστω κι ένα μέρος των θέσεων εργασίας.

Το μεγαλύτερο έγκλημα του ψευτοΚΚΕ – ΠΑΜΕ είναι ότι όχι απλά δεν έκανε πολιτική σωτηρίας της εταιρείας, αλλά βοήθησε ενεργητικά στο κλείσιμο, στρέφοντας τους εργαζόμενους επίτηδες μακριά από τα προβλήματα που έκλειναν την επιχείρηση και ρίχνοντας αποκλειστικά τα πυρά του στον καπιταλιστή ώστε αυτός και η επιχείρηση πιο εύκολα να εξοντωθεί από κράτος, τράπεζες και μονοπωλιστές ανταγωνιστές. Το δεύτερο έγκλημά τους ήταν ότι, ενώ ξέρουν καλά ότι την τελική ευθύνη κλεισίματος την είχε το κράτος, οπότε το αίτημα της οικονομικής αποκατάστασης των απολυμένων θα ήταν πολύ ισχυρό πολιτικά, οι κνίτες υπονόμισαν κάθε σκέψη για τη δίκαιη γραμμή «φονιάδες του κράτους που σκοτώσατε την Ηλεκτρονική, εδώ και τώρα μέτρα και ενισχύσεις στους απολυμένους». Ξεδοντιάσανε έτσι και συνεχίζουν να ξεδοντιάζουν στα μωλωχτά κάθε κίνημα των απολυμένων που θα μπορούσε να έχει μια συνέχεια και κλιμάκωση, καθώς αυτό θα στρεφόταν κατά της πολιτικής του παραγωγικού σαμποτάζ, της πείνας και της ανεργίας που ακολουθεί με συνέπεια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και θα ενώνεται με τα όλο και περισσότερα αντίστοιχα εργαζόμενα θύματα της κυβερνητικής πολιτικής. Άρα, σε τελική ανάλυση, θα στρεφόταν και κατά του πυρήνα της ιδεολογικής και πολιτικής γραμμής του ψευτοΚΚΕ.

Δεδομένης εξάλλου της νομοθεσίας περί πτωχεύσεων, που δίνει προτεραιότητα στους πιστωτές, στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία, πράγμα που σημαίνει ότι από την περιουσία της εταιρείας οι εργαζόμενοι θα πάρουν ψίχουλα αντί γι' αποζημιώσεις, γίνεται φανερό ότι η γραμμή του ψευτοΚΚΕ «παντού και πάντα υπεύθυνος ο καπιταλιστής που κλείνει κι όχι το κράτος που τον κλείνει» είναι ακριβώς η γραμμή καταστροφής των εργατών και επιτρέπει στον Τσίπρα να βγει να κάνει τον φιλόδοξο και φίλο των εργαζομένων, παρέχοντας μερικά ψίχουλα από κονδύλια της «επάρτης» Ε.Ε. στους απολυμένους. Αυτά μάλιστα θα τα παρουσιάσει ως «αριστερή» και φιλεργατική απάντηση στο τάχα «ανάλητο» κλείσιμο επιχειρήσεων από τους κατεστραμμένους καπιταλιστές ιδιοκτήτες τους! Κλείσιμο που στην κύρια πλευρά είναι έργο του ίδιου του Τσίπρα και όλου του διακομματικού κρυφοκνίτικου – ρωσόδουλου καθεστώτος!

Τι θα έκανε συνδικαλιστικά μια πραγματική εργατική Αριστερά στην Ηλεκτρονική

Οι κνίτες ειρωνεύονται πάντα τη γραμμή της αναγνώρισης των αντικειμενικών προβλημάτων που μπορεί να αντιμετωπίζει μια καπιταλιστική επιχείρηση, κατηγορώντας την ως «δεξιά υποταγή στην εργοδοσία». Πατάνε δηλαδή στο πραγματικό γεγονός ότι οι καπιταλιστές το πρώτο πράγμα που

κοιτάνε όταν αρχίζουν να αντιμετωπίζουν προβλήματα μέσα σε μια κρίση είναι όντως να εντατικοποιήσουν τη δουλειά και να μειώσουν μισθούς και προσωπικό, για να εμποδίσουν (οι κνίτες) κάθε εργατική διεκδίκηση που έχει να κάνει με πάλη ενάντια στους παράγοντες που επιβαρύνουν αυτήν την κρίση.

Η πραγματική Αριστερά και ένα πραγματικό συνδικαλιστικό κίνημα που θα είχε επικεφαλής του πραγματικούς αριστερούς και κομμουνιστές συνδικαλιστές θα ξεκαθάριζε εντελώς το ζήτημα της σχέσης των εργαζομένων τόσο με την εργοδοσία όσο και με το κράτος από την αρχή: στο βαθμό που τα προβλήματα της επιχείρησης είναι κυρίως απότοκα της επίθεσης που δέχεται η παραγωγή και η κατανάλωση στη χώρα από το υποταγμένο σε έναν συγκεκριμένο ιμπεριαλισμό κράτος των σαμποταριστών, θα έκανε – με πλήρη ταξική ανεξαρτησία των εργαζομένων – συμμαχία με τον καπιταλιστή ΜΟΝΟ στο σημείο των διεκδικήσεων απέναντι στις κρατικά ελεγχόμενες τράπεζες και στην σαμποταριστική κυβέρνηση, διεκδικώντας κατ' αρχήν αντίσταση στην υπερφορολόγηση, δανειοδότηση και διευκολύνσεις για να ζήσει η επιχείρηση και μαζί της και οι εργαζόμενοι της.

Την ίδια στιγμή ένα σωστό ταξικό σωματείο θα ξεκαθάριζε στον καπιταλιστή εργοδότη ότι τα βιβλία και η γενική κατάσταση της επιχείρησης θα έπρεπε να είναι ανοιχτά στον εργατικό έλεγχο και θα έδινε πάλι εναντίον του εργοδότη σε ένα βασικό σημείο: να μη μετακυλίσει αυτός τα βάρη των δυσκολιών που του προκαλεί η σαμποταριστική πολιτική των κυβερνήσεων στις πλάτες των προλετάρων που έχει στη δούλεψή του. Ταξική ανεξαρτησία από την εργοδοσία, πάλι για διατήρηση μισθών και δικαιωμάτων, συμμαχία με τον καπιταλιστή ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ενάντια στο – πολύ δεξιότερο από τον ίδιο και εχθρικό στην παραγωγή δηλαδή στην φυσική και ταξική ύπαρξη των εργατών – κράτος του ιμπεριαλισμού και του σαμποτάζ.

Μέσα από αυτή τη μάχη, οι εργαζόμενοι θα εκπαιδεύονταν και θα αποκτούσαν πίστη στις δυνάμεις τους και εμπειρία οργάνωσης, θα μάθαιναν να αναλύουν και τις καπιταλιστικές κρίσεις γενικά και το ελληνικό σαμποταριστικό καθεστώς ειδικά και τελικά θα βρίσκονταν σε πολύ καλύτερη ταξική θέση για την πάλη και με την κάθε ξεχωριστή εργοδοσία ήδη από σήμερα, αλλά και στο μέλλον.

Δεν θα υπήρχε μεγαλύτερη δημοκρατική – αντιιμπεριαλιστική, σε τελική ανάλυση αντικαπιταλιστική διαπαιδγώγηση για τους εργαζόμενους από την υπεράσπιση των υλικών όρων ζωής τους, που ένας ιμπεριαλισμός επιχειρεί να γκρεμίσει. Οι πράκτορες αυ-

τού του ιμπεριαλισμού, ΣΥΡΙΖΑ – ψευτοΚΚΕ, καμώνονται ότι η γραμμή τους «παντού και πάντα κύριος εχθρός ο μεμονωμένος καπιταλιστής εργοδότης» είναι γραμμή εργατικής ταξικής ανεξαρτησίας, αλλά στην πραγματικότητα είναι η πιο ξετσίπωτη γραμμή καταστροφής και υποδούλωσης στους χειρότερους καπιταλιστές που υπάρχουν. **Είναι η χειρότερη ταξική συνεργασία με τον κατκτητή, συνεργασία ταγματασφαλίτικου τύπου.**

Γι' αυτό και παντού, όπως πρόσφατα στη Softex, οι κνιτοσυριζαίοι συνεργάζονται κάνοντας τάχα ζήτημα αρχής το «ούτε μία απόλυση – καμία μείωση μισθού», γραμμή που στους εργαζόμενους μοιάζει πολλές φορές ηρωική και δίκαιη. Γιατί την Αριστερά, που θα διαφώτιζε τους εργάτες σε ποια περίπτωση το αφεντικό είναι λαμόγιο και κοροϊδεύει και σε ποια πράγματι έχει τσακιστεί από το κράτος, ή την κρίση, τις τράπεζες και τους σαμποταριστές, την υποδύονται οι ίδιοι οι κατεδαφιστές εργοστασίων της Κουμουνδούρου και του Περιεσού. Το έχουμε πει πολλές φορές: Ποτέ δεν μπορεί ένας μεμονωμένος καπιταλιστής να εξασφαλίσει δουλειά για όλους τους εργάτες όταν για λόγους εξωτερικούς από τη θέλησή του έχει γκρεμιστεί για πολύ καιρό η παραγωγή σε ένα εργοστάσιο. Ο καπιταλιστής πρέπει να αποζημιώνει τους απολυμένους με τους καλύτερους δυνατούς όρους, αλλά η απόλυτη άρνηση των απολύσεων σε συνθήκες μεγάλης πτώσης της παραγωγής σημαίνει κλείσιμο μιας επιχείρησης, πράγμα ακριβώς που θέλουν οι ρωσόδουλοι. Η υποχρέωση για απασχόληση σε τέτοιες συνθήκες ή έστω για ψηλή επιδότηση ανεργίας είναι ευθύνη της τάξης των καπιταλιστών και όχι του κάθε μεμονωμένου καπιταλιστή. Η απόδοση της ευθύνης για διατήρηση ΟΛΩΝ των θέσεων εργασίας σε κάθε περίπτωση εκτός από μια ανεφάρμοστη πρακτικά αντεργατική προβοκάτσια από ιδεολογική άποψη σημαίνει ότι τελικά οι εργάτες πρέπει **μέσα στον καπιταλισμό** να διεκδικούν να γίνουν κρατικοί υπάλληλοι, και η οικονομία να γίνει μια γενικά κρατική οικονομία. Πρόκειται για μια θέση βαθιά αντεπαναστατική του «κρατικού σοσιαλισμού» και φασισμού. Όμως οι σοσιαλφασίστες αντεργάτες, θρασείς όπως πάντα, σε κάθε εργαζόμενο ο οποίος αντιλαμβάνεται ότι κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας, πετάνε τη ρετσινιά του τσάτσου και του φιλοεργοδοτικού, συντρίβοντας κάθε ανεξάρτητη πραγματικά ταξική εργατική γραμμή ανάμεσα στην ακροδεξιά κνίτικη γραμμή της κατεδάφισης και την δεξιά γραμμή της χωρίς αρχές συνεργασία με την εργοδοσία, που σημαίνει εγκατάλειψη

της ταξικής ανεξαρτησίας για το προλεταριάτο και παράδοση στην αστική τάξη. Κι έτσι κάνουν τη δουλειά του σαμποτάζ, καθώς μετά το κλείσιμο συνεχίζουν να ρίχνουν ρετσινιές σε όποιον δεν θεωρεί κύριο εχθρό τον καπιταλιστή που έκλεισε και θέλει να σηκώσει κίνημα ενάντια στο καθεστώς και στην πολιτική εξουσία.

Δουλειά της επανάστασης και της δημοκρατίας είναι να μιλήσει στους εργαζόμενους – άνεργους – απολυμένους των επιχειρήσεων που έχουν ήδη «εκτελεστεί» και μέσα από την πείρα τους να τους εξηγήσει το μηχανισμό με τον οποίο το καθεστώς, είτε σαν κυβέρνηση είτε σαν «αριστερή» ή και «κομμουνιστική» αντιπολίτευση σκοτώνει τις παραγωγικές δυνάμεις και τους ίδιους. Να τους εξηγήσει ακόμη ποιος είναι ο βαθύτερος σκοπός αυτού του αντεργατικού και αντεθνικού σαμποτάζ και ποια εφιαλτική προοπτική ανοίγει για το μέλλον της χώρας και του λαού.

Το ίδιο όμως πρέπει να κάνει κάθε εργατική πρωτοπορία και στο προλεταριάτο των επιχειρήσεων που επιμένουν ακόμη να αντιστέκονται στο κύμα καταστροφής και να μην έχουν ακόμη κατεβάσει ρολά. Στο βάθος αυτό δεν είναι όσο δύσκολο μοιάζει, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε πόσο αφερέγγυος, ψεύτης και λαοπλάνος είναι, με τις απίστευτες κολοτούμπες και το θράσος του απέναντι στο λαό από τότε που έγινε εξουσία. Οι δε κνίτες του ψευτοΚΚΕ είναι παντού αντιπαθητικοί γιατί είναι τραμπούκοι, επίσης ψεύτες, δε σέβονται πουθενά την εργατική, ούτε καν την αστική δημοκρατία και ποτέ δεν αφήνουν τους εργαζόμενους να εκφραστούν, να πουν τον πόνο τους και να ζυμώσουν τις θέσεις και τις απόψεις τους. Έχουν ακόμη στις πλάτες τους βαρύ εγκληματικό ιστορικό επιχειρήσεων που τις έκλεισαν με τάχα «ντούρες ταξικές» απεργίες μέχρι θανάτου, αλλά και συνεργασίας και πουλημάτος των εργαζομένων στην εργοδοσία εκεί που το αφεντικό είναι φιλικό τους ή δεν μπορούν να το κλείσουν άμεσα.

Η οργή των εργαζομένων – απολυμένων – άνεργων για τους ψευτοαριστερούς μασκαράδες – τσιράκια της πούτινικής Ρωσίας, που μοιραία θα μεγαλώνει με τον καιρό και όσο ξεσκεπάζονται σαν αντεργάτες και καταστροφείς, θα γίνει τελικά καταλύτης πολιτικών εξελίξεων και θα τους πνίξει. Το ζήτημα είναι αυτό να γίνει το συντομότερο δυνατό, μπας και προλάβει να μείνει όρθιο ένα μέρος της παραγωγής αυτής της χώρας, και για να μην πεθάνει ο λαός της πείνας τώρα, και για να έχει να κληρονομήσει μια κάπως σύγχρονη υλική βάση η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία.

Τουριστική επένδυση στην Αφάντου της Ρόδου:

Μετά από είκοσι χρόνια σαμποτάζ, η συμμορία Τσίπρα οδηγεί μία επένδυση 400 εκ ευρώ σε ξαφνικό θάνατο

Τις παραμονές της έναρξης της υλοποίησης μίας τουριστικής επένδυσης 400 εκ ευρώ στην Αφάντου της Ρόδου, ο υπουργός Πολιτισμού Μπαλτάς, προφανώς με εντολή Τσίπρα έδωσε ένα χτύπημα για να την αποτελειώσει με ξαφνικό θάνατο: Χαρακτήρισε μία τεράστια έκταση 10.000 στρεμμάτων στην οποία συμπεριλαμβάνονται και η προς αξιοποίηση έκταση, αρχαιολογικό χώρο. Για να καταλάβει κανείς την αυθαιρεσία και την προκλητικότητα της απόφασης αρκεί να κάνει μία σύγκριση με τον αρχαιολογικό χώρο όλης της Ολυμπίας που περιλαμβάνει 6500 στρέμματα!

Αυτά αναφέρει σε σχετικό ρεπορτάζ της η εφημερίδα Πρώτο Θέμα (25/4/2016). Το χτύπημα με τον μπαλτά ήρθε αφού τελειώσε επιτυχημένα ο σχετικός διαγωνισμός τον Ιούλη του 2014, και ανακηρύχθηκαν πλειοδότες, αφού το έργο χαρακτηρίστηκε προαπαιτούμενο για την αξιολόγηση από το κουαρτέτο, και αφού πέρασε τις συμπληγάδες του ΣτΕ.

Σύμφωνα με το Capital, 25/4/2016: «Η αξιοποίηση των ακινήτων στην περιοχή Αφάντου αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα αναπτυξιακά έργα στην χώρα, δεδομένου ότι το σύνολο της επένδυσης αναμένεται να ξεπεράσει τα 300 εκατ. ευρώ.

Σημειώνεται, ότι από τη συνολική έκταση 1.615 στρεμμάτων των δύο ακινήτων (1.360 στρέμματα το Βόρειο Αφάντου και 255 στρέμματα το Νότιο Αφάντου), τα 815 στρέμματα παραχωρούνται με το θεσμό της επιφάνειας, εκ των οποίων τα 530 στρέμματα αφορούν στο γκόλφ, το οποίο θα αναβαθμιστεί βάσει των πλέον σύγχρονων προδιαγραφών, για διάστημα 50 ετών».

Δηλαδή η επένδυση χρειαζόταν 1615 στρέμματα και ο Μπαλτάς για να τη ματαιώσει και να καλυφθεί ότι δεν το έκανε στοχευμένα, αλλά και ότι δεν αθέτησε τις δεσμεύσεις που ανέλαβε το ελληνικό κράτος με την προκήρυξη του σχετικού διαγωνισμού και την ανάδειξη των πλειοδοτών, χρειάστηκε να τη θάψει μαζί με άλλα 8500 στρέμματα τα οποία μετατράπηκαν από τη μία μέρα στην άλλη σε «αρχαιολογικό χώρο». Θα έπρεπε να είχε γίνει προβολή και θόρυβος 10 φορές σαν αυτόν της Αμφίπολης για ένα τόσο μεγάλο γεγονός για τον πολιτισμό που ο Μπαλτάς το τίμησε με μία φτωχή υπουργική απόφαση που δημοσιεύτηκε στα κρυφά σε ένα ΦΕΚ...

Ήταν όμως τόσο ωμή η παρέμβαση του Μπαλτά-Τσίπρα που έγινε χωρίς καμία προηγούμενη διαβούλευση με τους επενδυτές και τους φορείς της περιφέρειας του Νότιου Αιγαίου, ώστε βγήκαν να τον καταγγείλουν ανοιχτά στον

τύπο ο περιφερειάρχης του Νότιου Αιγαίου, και ίσως για να καλυφθεί από την οργή των ροδιτών ένας βουλευτής των ΑΝΕΛ (ο γνωστός για τις κατάπτυστες αντισημιτικές δηλώσεις του Δ. Καμμένος).

Κι επειδή αυτή η δουλειά ήταν να γίνει ήσυχα, χωρίς να θορυβηθεί ούτε η κοινή γνώμη, ούτε το κουαρτέτο, ο Μπαλτάς αμέσως βγήκε να δώσει «διευκρινίσεις» για καθησυχασμό. Οι διευκρινίσεις ήταν ίδιες με αυτές που δίνουν όλα τα στελέχη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ όταν στριμώχνονται: Η απόφαση ήταν τάχα επιβεβλημένη, το λάθος ήταν τάχα των προηγούμενων κυβερνήσεων που επέλεξαν τη συγκεκριμένη επένδυση να μπει στη λίστα των αποκρατικοποιήσεων του ΤΑΙΠΕΔ, και κατά τ' άλλα αυτή η απόφαση δεν σημαίνει αναγκαία ότι η επένδυση ματαιώνεται, αλλά δεν δίνεται και καμία εγγύηση ότι η επένδυση θα γίνει.

Αυτό θα εξαρτάται κάθε φορά από την αυθαίρετη βούληση του υπουργού Πολιτισμού, αφού σύμφωνα με τις διευκρινίσεις, κάθε εργασία θα χρειάζεται την άδεια του. Δηλαδή, απλά καμιά εργασία δεν θα γίνεται μέχρι να απογορηθούν οι επενδυτές και να αποχωρήσουν στην οποία περίπτωση και πάλι δεν θα φταίει η κυβέρνηση, γιατί δεν μπορεί να «θυσιάσει» την προστασία του πολιτισμού για το κέρδος... Το «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη» νοείται μόνο όταν πρόκειται για ντόπιους, ευρωπαϊούς ή αμερικάνους επενδυτές όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, γιατί οι άνθρωποι πρέπει να γίνουν είτε εξαθλιωμένοι άνεργοι δούλοι του φασιστικού κράτους ΣΥΡΙΖΑ είτε να γίνουν δούλοι στα κάτεργα ρωσοκινέζων αποικιοκρατών τύπου Κόσκο. Αυτό είναι πάντα το α και το ω της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ.

Ήδη πάντως εκπρόσωποι των επενδυτών δηλώνουν ότι δεν πρόκειται να συνεχίσουν και ότι θα προσφύγουν δικαστικά κατά της κυβέρνησης για αποζημίωση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στη συγκεκριμένη περίπτωση όπως και σε άλλες περιπτώσεις ήρθε να καταστρέψει πάνω σε έδαφος προετοιμασμένο για χρόνια από μία σειρά κομματικών ηγεσιών ΠΑΣΟΚ, ΝΔ που με αφοσίωση εφάρμοσαν πρακτικές σαμποτάζ στα πλαίσια της ρωσόδουλης πολιτικής τους. Ασφαλώς ανεξάρτητα από το ποιος είχε την κυβέρνηση, επικεφαλής πάντα στο σαμποτάζ ήταν τα δύο ψευδοαριστερά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ και ψευδοΚΚΕ που πρόσφεραν πάντα την πολιτική πλατφόρμα και την «κινηματική» βάση για να σταματάνε κάθε επένδυση που δεν ήταν στα χέρια των ανατολικών ολιγαρχών οι οποίοι ανέλαβαν και αναλαμβάνουν και επί ΣΥΡΙΖΑ τη μερίδα του λέοντος στα

δημόσια έργα και στις προμήθειες, ή των ίδιων των κινέζικων και ρώσικων κρατικομονοπωλιακών κεφαλαίων.

Λίγες περιπτώσεις πάντως είναι τόσο χαρακτηριστικές για τη χρόνια διακομματική πολιτική του σαμποτάζ που έχει διαλύσει τη χώρα, όσο η τουριστική επένδυση στα Αφάντου της Ρόδου. Ο πρώτος επενδυτής εμφανίστηκε το 1980, με μία αμφιλεγόμενη πρόταση που καταγγέλθηκε από το ΠΑΣΟΚ πριν αυτό αναλάβει την κυβέρνηση και ακυρώθηκε. Ωστόσο όταν ήρθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία το 1981 δεν έκανε τίποτα για να βρει νέο επενδυτή και ανέθεσε στον ΕΟΤ να αξιοποιήσει την περιοχή κάτι που δεν έγινε. Όταν ανέλαβε ο Μητσοτάκης το 1990, εμφανίστηκε για πρώτη φορά να εκδηλώνει ενδιαφέρον ένας από τους δύο σημερινούς επενδυτές που πλειοδότησαν στο διαγωνισμό. Τίποτα δεν προχώρησε όμως έως το 1993 πάλι επί ΠΑΣΟΚ οπότε, όπως αναφέρει το ρεπορτάζ του Πρώτου Θέματος: «η περιοχή χωροθετήθηκε λεπτομερώς και της αποδόθηκαν συγκεκριμένες προδιαγραφές δόμησης, κάτι που, παρόλες τις παλιωδίες και τις τροποποιήσεις, προσέλκυσε ξένους επενδυτές. Οι οποίοι με τη σειρά τους αποθαρρύνθηκαν από τη στάση του ελληνικού κράτους, το οποίο, το 1998 (επί Σημίτη)αποφάσισε να κηρύξει με συνοπτικές διαδικασίες άγονο τον σχετικό διαγωνισμό που είχε προκηρυχθεί.

Τα επόμενα χρόνια, ουσιαστικά ως την ίδρυση του ΤΑΙΠΕΔ, το 2011, ακολούθησε μια αλληλουχία εκδήλωσης ενδιαφέροντος από διάφορους ισχυρούς παράγοντες, ελληνικών και μη συμφερόντων αλλά διεθνούς βεληνεκούς, υπήρξαν νέοι διαγωνισμοί, αλληπάλληλες μεταβολές στο καθεστώς διαχείρισης και τους όρους δόμησης, αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας για τα προτεινόμενα σχέδια αξιοποίησης, ακυρώσεις, αναβολές, ατέρμονοι διαξιφισμοί κ.ο.κ.» (η υπογράμμιση δική μας αφού βλέπουμε εδώ όλο το υπόδειγμα του σαμποτάζ σε όλη την Ελλάδα).

Όταν τελικά το 2014 αναδείχθηκαν οι πλειοδότες, η ελληνοαμερικανικών συμφερόντων εταιρεία Angeliades Inc για το ένα τμήμα της έκτασης (στο οποίο εντοπίστηκε τώρα η αρχαιολογική έκταση) και η Aegean Sun Investments για το άλλο τμήμα, από τότε έως σήμερα, όπως αναφέρει ο περιφερειάρχης νοτίου Αιγαίου σε ανοιχτή επιστολή του προς την κυβέρνηση: «προκύπτουν διαρκώς προβλήματα τα οποία έχουν αφενός πλήξει την αξιοπιστία του Ελληνικού Δημοσίου ως φορέα συνεργασίας για επενδύσεις, και αφετέρου εξοργίζουν όλους όσους θεωρούν ότι η αναπτυξιακή προοπτική της χώρας είναι ο δρόμος για την έξοδο α-

πό την κρίση και την ανάκαμψη της οικονομίας. Θυμίζουμε ότι η έγκριση του ΕΣΧΑΔΑ για τη συγκεκριμένη επένδυση είχε καθυστερήσει, καθώς το Συμβούλιο Επικρατείας με την υπ' αρ. 26/2015 απόφαση του έκρινε ότι περίπου 31,6 στρέμματα της συνολικής προς αξιοποίηση έκτασης είχαν εσφαλμένο χαρακτηρισμό από τον προσήκοντα και πριν γίνει πλήρης επεξεργασία του επενδυτικού σχεδίου έπρεπε τα ΤΑΙΠΕΔ να διορθώσει το χαρακτηρισμό αυτό και να επανυποβάλλει το ΕΣΧΑΔΑ προς έγκριση». (σε το ΕΣΧΑΔΑ είναι το Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης δημοσίων Ακινήτων απαραίτητο για την έγκριση της επένδυσης).

Η απόφαση του Μπαλτά έγινε λίγο πριν από την επανυποβολή του νέου Σχεδίου στο ΣτΕ για έγκριση, ακριβώς τη στιγμή που κόβονται συντάξεις, αυξάνεται ο ΦΠΑ, η φορολόγηση εισοδημάτων, οι εισφορές στα ταμεία, η οικονομία αργοπεθαίνει και ο πληθυσμός ολοένα εξαθλιώνεται, ενώ η συγκεκριμένη επένδυση αποτελεί προαπαιτούμενο σύμφωνα με το τρίτο μνημόνιο (οι διαρθρωτικού τύπου θετικές πλευρές των μνημονίων ποτέ δεν αναφέρονται), και θα χρειαστεί να βρεθούν για αυτή ισοδύναμα που σημαίνει κι άλλα μέτρα 400 εκ Ευρώ, δηλαδή νέα πείνα και ανεργία εκεί που θα υπήρχε φαί και δουλειά!!! Κι όμως αυτό το πρωτοφανές έγκλημα σε μια τρομερή στιγμή δεν ξεσήκωσε καμία θύελλα αντιδράσεων στην αντιπολίτευση, εκεί όπου πλέον έχουν εγκατασταθεί για τα καλά οι ηγεσίες που είναι υποταγμένες στο ρωσοκινέζικο άξονα, και τους ενδιαφέρει μόνο να υποδέχονται την Κόσκο με ενθουσιασμό και όλα τα άλλα να γκρεμίζονται.

Η ματαίωση της επένδυσης προκάλεσε όμως τόση οργή και αγανάκτηση στα ίδια τα θύματα, στη συγκεκριμένη περίπτωση την τοπική κοινωνία, που έκανε τον περιφερειάρχη Χατζημάρκο να μιλήσει οργισμένα, για «καταστροφική μανία» της κυβέρνησης, και για «απώλεια του μεγαλύτερου ποσοστού του κατά κεφαλήν ΑΕΠ από όλες τις Περιφέρειες της Ευρώπης» για τα νησιά του Νότιου Αιγαίου. Μάλιστα οι ντόπιοι ήδη μιλάνε για χρόνιο σαμποτάζ. Η κτηνώδης παρέμβαση Μπαλτά δηλαδή Τσίπρα, και κυρίως η σωπή όλων των υπολοίπων κομματικών ηγεσιών, θα προκαλέσει αφύπνιση των συνειδήσεων και μεγάλο προβληματισμό για ένα φαινόμενο που για χρόνια απέδιδαν στη γραφειοκρατία, μία εξήγηση όμως που τώρα πια δεν επαρκεί μπροστά σε μία εν ψυχρώ και σε ένα μεγάλο βαθμό συναινετική εκτέλεση σε συνθήκες χρεωκοπίας. Τώρα θα αρχίσει να αποκαλύπτεται το εγκληματικό ξενόδουλο καθεστώς των σαμποτέρ και τα συμφέροντα που υπηρετεί.

Η φασιστική κυβέρνηση Τσίπρα κλείνει το MEGA!

συνέχεια από τη σελ. 1

κτηριστικά: «ΠΩΣ όμως έφτασε το μεγάλο κανάλι σε αυτή την κατάσταση χρεοκοπίας. Πριν την οικονομική χρεοκοπία είχε προηγηθεί η χρεοκοπία της αξιοπιστίας της επιχείρησης ενημέρωσης. Τα δελτία ειδήσεων και όλες σχεδόν οι ενημερωτικές εκπομπές είχαν γίνει εργαλεία στα χέρια του κ. Ψυχάρη με την ανοχή των πλειοψηφούντων ομίλων... Εδώ και καιρό, και ειδικά μετά την κατάρρευση της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου, το Mega, κυρίως διά του κ. Πρετεντέρη, συνεπικουρούμενου από την κ. Τρέμη, ήταν πιστόλι εκβιασμών της κυβέρνησης Τσίπρα», όπου «εκβιασμός» ονομάζονται από την Αυγή τα ρεπορτάζ και η ειδησεογραφία που δεν αρέσουν στον Τσίπρα.

Επί κυβερνήσεως Τσίπρα λοιπόν, η οποία θέλει να αποφασίζει και να διατάσσει τι θα προβάλλεται και πως θα προβάλλεται στα MME, έπρεπε η «ανοχή» των άλλων μετόχων στον Ψυχάρη να τελειώσει. Έτσι, ο Βαρδινογιάννης έχει αφήσει τον Ψυχάρη μόνο του, προσπαθώντας προφανώς να σώσει το STAR. Εδώ φαίνεται η χρησιμότητα του πραξικοπηματικού καθορισμού των τηλεοπτικών αδειών σε 4. Ο Μπόμπολας απέδειξε ότι έδειχνε «ανοχή» μόνο για να μένει μέσα στο MEGA και να μπορέσει να το χτυπήσει όποτε το αποφάσιζε το καθεστώς που τον προστατεύει. Συγκεκριμένα, αποφάσισε τώρα να διεκδικήσει τα 14 εκατομμύρια Ευρώ που οφείλονται στην εταιρεία του ΑΝΩΣΗ η οποία έχει κάνει την παραγωγή σε κάποιες εκπομπές του MEGA, δίνοντας άλλο ένα παράλληλο χτύπημα από τα μέσα μαζί με τις τράπεζες που χτυπάνε από τα έξω για λογαριασμό της κυβέρνησης.

Το άρθρο της Αυγής έχει το σαδιστικό τίτλο «Το MEGA και οι σπασμοί του τέλους εποχής». Το συνηθίζει η Αυγή τελευταία να πανηγυρίζει χαιρέκακα για τα θύματα της και για το πόσο υποφέρουν όταν το καθεστώς τα τελειώνει. Το ίδιο έκανε και με την Ηλεκτρονική στο άρθρο της με τίτλο «Η Ηλεκτρονική βγήκε από την κρίση». ... Κι εδώ όπως κι εκεί, στα θύματά της συμπεριλαμβάνονται και οι 550 εργαζόμενοι στον τηλεοπτικό σταθμό. Αλλά το καθεστώς δεν ασχολείται με τις παράπλευρες απώλειες, και του αρέσει πάρα πολύ να μετατρέψει τους εργαζόμενους σε δούλους και σε εξαθλιωμένο άνεργο στρατό εξαρτημένο από τα μέτρα της κρατικής «κοινωνικής πρόνοιας και αλληλεγγύης» που παίρνει η κυβέρνηση με τα διάφορα δήθεν «αντάρτικα» της στην τρόικα.

Η κυβερνητική εφημερίδα δεν κρύβεται: Όσο η ενημέρωση βρίσκεται στα χέρια του Ψυχάρη, το MEGA θα τελειώσει μαζί με τον Ψυχάρη. Αν αυτός αποχωρήσει, τότε το MEGA μπορεί και να ζήσει με αφεντικό τον Μπόμπολα και λοιπούς συνεργαζόμενους με το καθεστώς. Ασφαλώς καμία κυβερνητική εφημερίδα όπως η Αυγή δεν θα μπορούσε να τα γράφει αυτά τόσο ξεδιάντροπα σε οποιαδήποτε δημοκρατική χώρα, αλλά και σε καμία δημοκρατική χώρα δεν θα άφηνε η αντιπολίτευση την κυβέρνηση να εξοντώνει τόσο φασιστικά και απροκάλυπτα τους πολιτικούς της αντιπάλους. Η Αυγή και ο Τσίπρας πατάνε στον άθλιο, επίσης φασίστα, Μητσοτάκη (που απέδειξε ποιος είναι με την προβακατόρική και πραξικοπηματική πάνω στις κάλπες διάλυση της ΟΝΝΕΔ, ενώ προηγούμενα με αντίστοιχη προβακατόσια, πάλι πάνω στις κάλπες, είχε πάρει και την ηγεσία της ΝΔ) καθώς και στους άλλους αχρείους ψευτο-

ευρωπαίους Θεοδωράκη, Γεννηματά, και Λεβέντη.

Έχει σημασία εδώ να αναφερθούμε σε αποσπάσματα αυτού του άρθρου της Αυγής γιατί περιγράφει ανάγλυφα πως το τραπεζικό σύστημα αποφάσισε να συμμορφωθεί με τις κυβερνητικές επιταγές και πως αυτή η συμμόρφωση δεν πρόκειται να τελειώσει εδώ αλλά θα συνεχίσει και με τα υπόλοιπα κανάλια. Γράφει συγκεκριμένα: «ΓΙΑ να φτάσουμε όμως σε αυτό το σημείο που φτάσαμε, έπρεπε να σπάσει η μία πλευρά του τριγώνου της διαπλοκής. Η πλευρά των τραπεζών... ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ άλλαξαν στάση και εφαρμόζουν τη νομοθεσία χωρίς καθυστέρηση. Τα χρήματα που ζήτησαν από τους μετόχους του Mega δεν καταβλήθηκαν και έτσι ελήφθη η απόφαση να απαιτηθεί όλο το ποσό του ομολογιακού δανείου το οποίο ανέρχεται σε 88 εκατ. ευρώ... ΤΟ MEGA είναι η κορυφή του παγόβουνου. Το παγόβουνο όμως υπάρχει και είναι πολύ μεγάλο από τα χρέη, όχι μόνον όλων των τηλεοπτικών σταθμών, αλλά και των μεγάλων δημοσιογραφικών ομίλων».

Πως μεθοδεύτηκε η χρεωκοπία του MEGA ακριβώς τη στιγμή που βρήκε κεφάλαια χρηματοδότησης

Ας δούμε λοιπόν πως άλλαξαν στάση οι τράπεζες και «εφαρμόζουν τη νομοθεσία χωρίς καθυστέρηση» πάνω σε μια πρωτοφανή κρίση όπου αν «χωρίς καθυστέρηση» οι τράπεζες ζητούσαν πίσω όλα τα λεφτά τους από όλους τους οφειλέτες τους που είναι χρεωμένοι ως το λαϊκό, όλες σχεδόν οι ελληνικές επιχειρήσεις θα είχαν κλείσει, οπότε οι τράπεζες δεν θα έπαιρναν πίσω τα λεφτά τους ποτέ, όπως ίσως δεν θα τα πάρουν ποτέ και οι τράπεζες που είχαν δανείσει το MEGA και τώρα το στραγγαλίζουν χωρίς λόγο. Αν πάρουν τη διαχείριση του MEGA σε δανειστές δεν θα μπορέσουν να συμμετέχουν στο διαγωνισμό για τις άδειες γιατί απαγορεύεται από το νόμο να συμμετέχουν τράπεζες, και θα αναγκαστούν να το πουλήσουν όσο-όσο σε έναν αγοραστή πιθανότατα κρατικο-ολιγάρχη της αρεσκείας της κυβέρνησης για να μειώσουν τη ζημιά, ενώ αυτός θα ζητήσει ένα μεγάλο κύρεμα για να το αναλάβει.

Πρώτη ξεκίνησε τις καταγγελίες η πιο δεμένη με την κυβέρνηση, Τράπεζα Πειραιώς.

Η εταιρεία «ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ» που έχει το MEGA πήρε το 2012, δηλαδή μέσα στην κορυφή της κρίσης, ένα ομολογιακό δάνειο 98 εκ ευρώ από τα οποία ποσό 88 εκ ευρώ αφορούσε αναδιάρθρωση προηγούμενων δανείων και ποσό 10 εκ ευρώ διατέθηκε σε επενδύσεις στο κανάλι. Για το δάνειο αυτό δόθηκαν εξασφαλίσεις 140 εκατ ευρώ και γι' αυτό η Τράπεζα της Ελλάδας στο πόρισμα της «απάλλαξε» τις Τράπεζες που το χορήγησαν από οποιαδήποτε ευθύνη. Πρόκειται για ένα κοινοπρακτικό σχήμα των 4 συστημικών τραπεζών. Σήμερα το υπόλοιπο αυτού του δανείου είναι 88 εκ ευρώ. Όσο βάθαινε η κρίση, τόσο μεγάλωναν και οι δυσκολίες στην αποπληρωμή του δανείου. Γι' αυτό το σκοπό το Μάη του 2015 αποφασίστηκε μία αύξηση μετοχικού κεφαλαίου 15 εκ ευρώ με στόχο να συγκεντρωθούν χρήματα για να εξοφληθούν οι δόσεις που έτρεχαν. Σε αυτή την αύξηση από την αρχή ο Μπόμπολας επιφυλάχθηκε να συμμετέχει, και δεν το έκανε μέχρι σήμερα, προβάλλοντας σαν κώλυμα την οφειλή του MEGA προς την εταιρεία του ΑΝΩΣΗ. Η

σύγκρουση Μπόμπολα, Βαρδινογιάννη, Ψυχάρη για την κάλυψη της αύξησης κράτησε μέχρι και τις αρχές του 2016, οπότε η κυβέρνηση άρχισε την επίθεση στον Ψυχάρη για τα δάνεια που είχε πάρει ο ίδιος προσωπικά για να καλύψει τη συμμετοχή του στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας. Σημειώνουμε ότι πλειοψηφία στο MEGA έχουν οι Βαρδινογιάννης, Ψυχάρης ενώ ο Μπόμπολας έχει το 33%.

Θυμίζουμε ότι για τα δάνεια Ψυχάρη - με βάση ένα πρόσφατο υπαγορευμένο επίσης από την κυβέρνηση και το τσιράκι της Στουρνάρα πόρισμα της Τράπεζας Ελλάδας που ενάντια σε κάθε νομιμότητα αποφάνθηκε ότι είναι παράνομο να δανειοδοτείται ένας επιχειρηματίας για να αγοράζει μετοχές σε μία εταιρεία (!)-, ασκήθηκε ποινική δίωξη στον ίδιο τον Ψυχάρη αλλά και στα στελέχη της Τράπεζας Alpha που τα έδωσαν παράλογο που αυτά εξυπηρετούνταν κανονικά. Αυτό ήταν ένα προειδοποιητικό μήνυμα για τις τράπεζες που είχαν τα δάνεια του MEGA, ότι μπορεί να τη γλύτωσαν για το ότι έδωσαν δάνεια στο MEGA, αρκεί να μην έδιναν διευκολύνσεις για την αναδιάρθρωσή τους, **ιδιαίτερα από τη στιγμή που στο κανάλι παρέμενε μέτοχος ο Ψυχάρης**. Άλλωστε φαίνεται ότι ένας από τους λόγους που έγινε η επίθεση στον Ψυχάρη και στην Alpha ήταν να αποκοπεί και ο ίδιος προσωπικά από νέες πηγές χρηματοδότησης για να μην μπορέσει να συμμετέχει στην αναγκαία αύξηση!!!

Τότε ακριβώς μπροστά σε αυτό το πρωτοφανές στρίμωγμα από την φασιστική κυβέρνηση μέσω τραπεζών, με πρωτοβουλία του Βαρδινογιάννη και με σύμφωνη γνώμη του Ψυχάρη εμφανίστηκε σαν υποψήφιος επενδυτής ο Θ. Φιλίππου που δραστηριοποιείται στις Αττικές Εκδόσεις ο οποίος ανέλαβε να συγκροτήσει ένα επενδυτικό σχήμα που θα έβαζε στο MEGA 15 εκ ευρώ. Η εμφάνιση Φιλίππου πήγε πίσω τα σχέδια Μπόμπολα-Μαρινάκη που σύμφωνα με την ειδησεογραφία είχαν την πρόθεση να γίνουν αυτοί οι «σωτήρες-επενδυτές» υπό την προϋπόθεση να αποχωρήσει ο Ψυχάρης. Το νέο επιχειρηματικό σχήμα περιλάμβανε και συμμετοχή του Ψυχάρη που δήλωσε την πρόθεσή του να συμμετέχει με 5 εκ ευρώ. Με αυτά τα δεδομένα αποφασίστηκε μία νέα μεγαλύτερη αύξηση κεφαλαίου 22 εκ ευρώ οπότε και άρχισε η διαπραγμάτευση με τις τράπεζες για παράταση στην αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών, ώστε να υπάρχει το περιθώριο να ολοκληρωθεί η αύξηση μέσα στη νόμιμη προθεσμία, και να μπορέσει να δηλώσει η «ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ» τη συμμετοχή της στον κυβερνητικό διαγωνισμό.

Τότε όμως οι τράπεζες αντί να διασφαλίσουν την αποπληρωμή των δανείων αποδεχόμενες τη χρηματοδότηση του οφειλέτη τους με τα σπάνια για τις μέρες αυτές 22 εκ Ευρώ, αποφάσισαν «χωρίς καθυστέρηση» να καταγγείλουν τα δάνεια του MEGA, και όπως διατυμπανίζει η Αυγή θα ακολουθήσουν και άλλοι τηλεοπτικοί σταθμοί και δημοσιογραφικοί όμιλοι που θα υποστούν ξαφνικά το τέλος της «ανοχής» των τραπεζών!!!

Στο μεταξύ ο Μπόμπολας φρόντισε ακριβώς σε αυτή την κρίσιμη στιγμή να μπλοκάρει τους τραπεζικούς λογαριασμούς από τους οποίους πληρώνονταν

οι εργαζόμενοι, προκειμένου να ικανοποιηθεί ξαφνικά το χρέος του καναλιού στην εταιρεία του ΑΝΩΣΗ! Το αποτέλεσμα ήταν η πλήρης διακοπή ρευστού για τη λειτουργία του MEGA οπότε οι εργαζόμενοι έμειναν απλήρωτοι από το δεύτερο 15ημερο του Μάρτη και μετά (www.euro2day.gr). Τώρα ετοιμάζονται με πρωτοστάτη την κυβερνητική ΕΣΗΕΑ, του δώκτη αυτού των αντιφρονούντων δημοσιογράφων, για μία σειρά απεργίες που αν γίνουν χωρίς μάλιστα το κύριο αίτημα να είναι ενάντια στις τράπεζες, στην κυβέρνηση και στον Μπόμπολα, θα φέρουν τη χρεοκοπία μια ώρα νωρίτερα. Πρόκειται για ένα καίριο διπλό χτύπημα οικονομικού στραγγαλισμού τόσο από τις τράπεζες όσο και από τον πρόθυμο βοηθό της κυβέρνησης και προστατευόμενο του καθεστώτος ανατολικό ολιγάρχη Μπόμπολα που ποτέ δεν του αγγίζει κανένας πόλεμος "κατά της διαφθοράς".

Να πως λειτουργεί μία χώρα την οποία το σοσιαλφασιστικό καθεστώς κρατάει σε κατάσταση διαρκούς χρεωκοπίας, και της οποίας οι τράπεζες βρίσκονται ακόμα στο καθεστώς των capital controls, και ετοιμάζονται ανά πάσα στιγμή να καταρρεύσουν από τα «κόκκινα» δάνεια για αυτό και είναι εξαρτημένες από την κυβέρνηση που τους απειλεί με ποινικές διώξεις κάθε τόσο. Τώρα κινδυνεύουν να φορτωθούν με ένα τεράστιο κόκκινο δάνειο ενώ θα μπορούσαν να το είχαν ρυθμίσει αν η κυβέρνηση δεν απαιτούσε να εφαρμοσθούν «χωρίς καθυστέρηση» τη νομοθεσία, που δεν εφαρμόζεται ποτέ όταν πρόκειται για τους ανατολικούς ολιγάρχες, και για τους εγκαθетους, διορισμένους, διεφθαρμένους ευνοούμενους του, αλλά και γενικότερα δεν εφαρμόζεται σε χρεωμένες επιχειρήσεις που μπορούν να εξυπηρετούν σε ένα βαθμό τα δάνειά τους.

Στη λίστα με τους υποψήφιους καναλάρχες, άρπαγες του δολοφονημένου MEGA, φιγουράρουν σήμερα πρώτοι - πρώτοι οι Μαρινάκης και Σαββίδης. Είναι εντελώς χαρακτηριστικό ότι ο τελευταίος είχε την ακριβώς αντίθετη μεταχείριση από τον Ψυχάρη, αφού με ειδική πρόνοια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως έχει δηλώσει ο ίδιος, έγινε και γι' αυτόν η περίφημη ρύθμιση του κουρέματος έως και 100% προσαυξήσεων και προστίμων οφειλών στην Εφορία στην οποία έβαλε το μεγάλο χρέος του για τον ΠΑΟΚ, ενώ μέχρι εκείνη τη στιγμή αρνιόταν να το εξοφλήσει.

Το πιο τρομερό είναι αυτό που αναφέραμε στην αρχή, το ότι δηλαδή σύσσωμες οι ηγεσίες των κοινοβουλευτικών κομμάτων όχι μόνο παρακολουθούν αδιάφορες το γκαγκστερικό αυτό έγκλημα κατά του τύπου, αλλά βοηθάνε σε αυτό καθώς όχι μόνο δεν το καταγγέλλουν αλλά δεν αναφέρουν καν, έστω σαν σχολιασμό σε άλλα κανάλια και εφημερίδες, τη μεθόδευση του κλεισίματος του μεγαλύτερου πολιτικού καναλιού της χώρας μέσω μιας ενάντια σε κάθε οικονομική λογική χρήση της πιστωτικής ασφυξίας του. Στην πραγματικότητα αυτή είναι μία συνεπής στάση των υπόλοπων ψευτοευρωπαϊκών, δήθεν δημοκρατικών κομμάτων, δηλαδή είναι σύμφωνη με τη γενική δουλική τους συμπεριφορά στο πούτινικό αφεντικό η οποία φέρνει ραγδαία τον εκφασισμό της χώρας. Είναι φυσικό ότι καμία χώρα δεν μπορεί να γίνει αποικία με δημοκρατία αλλά μόνο με πείνα και φασισμό.

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ: ΑΛΑΝΘΑΣΤΟ ΣΗΜΑΔΙ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Ο διωγμός των δημοσιογράφων της τηλεόρασης (ΣΚΑΙ-ΜΕΓΚΑ-ΑΝΤΕΝΝΑ) μέσα από το ίδιο το υποτιθέμενο συνδικαλιστικό όργανο των δημοσιογράφων τη μια μέρα, και την επόμενη μέσα από την τρομοκρατική εισβολή στα γραφεία του Πρώτου Θέματος μιας αναρχικής ομάδας, ήταν οι δυο πιο χαρακτηριστικές και οι πιο πυκνές χρονικά εκδηλώσεις μιας νέου τύπου επερχόμενης φασιστικής δικτατορίας που έχει αρχίσει να οικοδομείται στη χώρα μας με όχι πολύ θορυβώδη αλλά σταθερά και καλά υπολογισμένα βήματα. Εκτιμάμε ότι αυτά τα βήματα θα δυναμώσουν και μάλιστα ανεξάρτητα από το ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ στις κυβερνήσεις που έρχονται.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η κομματική εμπροσθοφυλακή αυτής της διεργασίας και ο βασικός ρόλος του είναι να πρωταγωνιστεί στην οικοδόμηση του φασιστικού κράτους νέου τύπου ανεξάρτητα από τη σύνθεση των κυβερνήσεων. Όμως η κυβέρνηση Τσίπρα δεν θα μπορούσε να κάνει ούτε ένα αξιόλογο βήμα εκφασισμού αν δεν είχε στο πλευρό της στην ίδια ακριβώς στρατηγική κατεύθυνση (αντιευρωπαϊσμός, αντιβιομηχανισμός, και πάνω απ όλα ρωσοδουλεία και κινεζοφιλία) τα φασιστικά κόμματα ANEL, Χρ. Αυγή, και πάνω απ όλα το σοσιαλφασιστικό ψευτοΚΚΕ που διαμορφώνει και τις στρατηγικές ιδέες της νέας δικτατορίας και της διαθέτει τον πιο οργανωμένο μακροπρόθεσμο κομματικό στρατό. Επίσης ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μπορούσε να κάνει ανεκτά από την κοινωνία τα αλλεπάλληλα θεσμικά του πραξικοπήματα, τα ωμά ψέμματα του που είναι φασιστικά γιατί έχουν ακριβώς σαν πρόθεση να βιάζουν τη νοημοσύνη του λαού, την ξεδιάντροπη διαφθορά των στελεχών του που είναι φασιστική επίσης γιατί απαιτεί και επιβάλλει να γίνει αποδεκτή, αν δεν καθήλωναν τις αντιδράσεις του λαού για τη λογοκρισία και τα δικαστικά πραξικοπήματα με κούφια φρασούλες διαμαρτυρίας οι στενές ηγετικές κομματικές φράξιες, και μάλιστα οι ίδιοι οι αρχηγοί, και στα κοινοβουλευτικά κόμματα που θεωρούνται φιλοευρωπαϊκά δημοκρατικά, δηλαδή στη ΝΔ, στο ΠΑΣΟΚ, στο Ποτάμι και στην Ένωση Κεντρώων.

Γιατί δεν φαίνονται αμέσως στους λαούς οι φασιστικές δικτατορίες νέου τύπου

Αν αυτή η πραγματικότητα της οικοδομούμενης δικτατορίας δεν φαίνεται σαν τέτοια στον πολύ κόσμο και απασχολεί προς το παρόν τους πιο διορατικούς και πιο έμπειρους δημοκράτες, αυτό οφείλεται στο ότι οι νέου τύπου φασιστικές δικτατορίες δεν χρειάζεται πια να κατεβάζουν τανκς στους δρόμους και να αναγγέλουν κατάργηση των πιο βασικών συνταγματικών ελευθεριών, πράγμα που προκαλεί την παγκόσμια καταδίκη και την απομόνωσή τους. Αυτό που κάνουν, αφότου πάρουν στα χέρια τους την κυβέρνηση αξιοποιώντας τις αστοδημοκρατικές ελευθερίες και υποσχόμενες ευημερία στις λαϊκές μάζες, είναι να χώνουν τα πολιτικά τους στελέχη και τα στελέχη των συμμάχων τους φασιστικών κομμάτων (εν προκειμένω των ANEL, ANTAPSYA, και ψευτοΚΚΕ) μέσα σε όλους τους πόρους της κρατικής μηχανής και μετά βήμα-βήμα να την καταλαμβάνουν ώστε να καταργήσουν σταδιακά αυτές τις ελευθερίες και να ασκήσουν τελικά την απόλυτη πολιτική τους εξουσία.

Όρος για την επιτυχία μιας φασιστικής δικτατορίας νέου τύπου είναι ο παράλληλος έλεγχος της δικαιοσύνης, των οικονομικών μηχανισμών αντιμετώπισης της διαφθοράς και των ΜΜΕ, ιδιαίτερα της τηλεόρασης η οποία συντριπτικά διαμορφώνει την πολιτική συνείδηση του πληθυσμού. Αν οι φασίστες νέου τύπου κυριαρχήσουν σε αυτούς του τρεις μηχανισμούς εξουσίας, κυρίως στον τρίτο από αυτούς, θα μπορούν, χρησιμοποιώντας τους σαν ορμητήριο, να εξοντώνουν εύκολα με επιλεκτικές εκκαθαρίσεις τους βασικούς πολιτικούς αντιπάλους τους και τελικά να κατακτήσουν σαν έπαθλο την απόλυτη κυριαρχία στους κατ'εξοχήν μηχανισμούς της κρατικής βίας, δηλαδή στο στρατό και στην αστυνομία, που επίσης έχουν αρχίσει να εκκαθαρίζονται, αλλά με πιο προσεκτικά βήματα.

Οι φασιστικές εκκαθαρίσεις μέσα στην αστική τάξη είναι υποχρεωτικά επιλεκτικές καθώς μόνο έτσι εκείνοι που τις πραγματοποιούν εξοντώνουν τους εχθρούς τους αλλά προστατεύουν τους φίλους

τους. Το παγκόσμιο κέντρο του φασισμού είναι η ρώσικη σοσιαλμπεριαλιστική κρατικομονοπωλιακή υπερδύναμη, που έχει στο πλευρό της τον οικονομικά πανίσχυρο αλλά διπλωματικά πολύ αδύναμο κινέζικο σοσιαλμπεριαλισμό-φασισμό. Οι εχθροί των φασιστικών μπεριαλισμών είναι σε αυτή τη φάση δύο λογίων: Από τη μια μεριά οι άμεσοι εχθροί τους είναι οι δυτικοί μπεριαλιστές μονοπωλιστές, που είναι όλο και πιο αδυνατισμένοι και σε στρατηγική πολιτική και στρατιωτική υποχώρηση καθώς και πολλές τριτοκοσμικές αστικές τάξεις και κυβερνήσεις. Από την άλλη όμως οι βαθύτεροι και στρατηγικότεροι εχθροί τους είναι οι λαϊκές μάζες και οι δημοκρατικοί άνθρωποι σε κάθε χώρα. Εννοείται ότι οι φασίστες εκμεταλλεύονται ασταμάτητα τις αντιθέσεις ανάμεσα στις εχθρικές τους αστικές τάξεις, μπεριαλιστικές ή τριτοκοσμικές συμμαχώντας ποτέ με τη μια και ποτέ με την άλλη, ενώ ακόμα πιο συχνά εκμεταλλεύονται τη βασική ταξική αντίθεση, αυτήν ανάμεσα στην αστική τάξη και την εργατική τάξη σε κάθε χώρα. Αυτήν την αντίθεση την επιτρέπουν να οξυνθεί ή και την οξύνουν οι ίδιοι οι φασίστες μόνο όσο τη χρειάζονται για να εξοντώσουν επιλεκτικά τα εχθρικά τους τμήματα των αστικών τάξεων. Όμως ποτέ δεν την αφήνουν να πάρει καθολικό και ανταγωνιστικό χαρακτήρα, δηλαδή να φτάσει ως την επανάσταση, γιατί τότε αυτοί που θα την πληρώσουν χειρότερα είναι οι ίδιοι οι φασίστες.

Λέμε ότι οι άμεσοι κύριοι εχθροί των φασιστών είναι σήμερα κυρίως τμήματα αστικών τάξεων μπεριαλιστικών και μη και όχι ο μεγάλος κύριος στρατηγικός εχθρός του κάθε φασισμού, η εργαζόμενη πλειοψηφία του πληθυσμού, γιατί η τελευταία είναι σήμερα ουσιαστικά ανοργάνωτη πολιτικά καθώς δεν διαθέτει πουθενά στον κόσμο κάποιο μαζικό κόμμα, ελάχιστο ανεξάρτητα από το κράτος και την εργοδοσία συνδικάτα και καμιά διεθνή πολιτική, ακόμα και συνδικαλιστική, ένωση.

Αυτό συμβαίνει γιατί το παγκόσμιο προλεταριάτο δέχθηκε πριν από 60 και 40 χρόνια αντίστοιχα ένα μεγάλο χτύπημα από τα μέσα με την κυριαρχία των αναθεωρητών του μαρξισμού και τελικά μπεριαλιστών νέου τύπου στην ΕΣΣΔ και στην Κίνα. Το αποτέλεσμα αυτού του μεγάλου διπλού εσωτερικού χτυπήματος είναι ότι αντίθετα από την προηγούμενη εποχή φασιστικής ανόδου, εκείνη πριν τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, όπου τα αριστερά λαϊκά κόμματα ήταν η πρωτοπορία του αντιφασισμού, αυτή τη φορά τα περισσότερα κόμματα που εμφανίζονται σαν λαϊκά ή ταξικά και επαναστατικά, και που τοποθετούνται σαν εκπρόσωποι του λαού στα ΜΜΕ κάθε χώρας είναι κόμματα που είναι διαβρωμένα ή και εντελώς υποταγμένα –αυτό το τελευταίο συμβαίνει συντριπτικά στην Ελλάδα– στους φασισμούς νέου τύπου. Δηλαδή η αριστερή λαϊκή, επαναστατική εικόνα τους είναι ακριβώς αντίθετη από το αστικό ακροδεξιό περιεχόμενό τους, γι αυτό ονομάζουμε αυτά τα κόμματα σοσιαλφασιστικά (φασιστικά στο περιεχόμενο-σοσιαλιστικά στη μορφή). Αυτά λοιπόν τα κόμματα, τα ακολουθεί εξαιτίας αυτής ακριβώς της ψεύτικης εικόνας τους ένα προοδευτικό κομμάτι του λαού, που σε άλλες εποχές θα ήταν στην πρωτοπορία της αντιφασιστικής πάλης, οπότε η πρωτοπορία είτε αποκεφαλίζεται είτε, το χειρότερο, λειτουργεί εναντίον του εαυτού της. Βέβαια τα ηγετικά στελέχη αυτών των κομμάτων δεν είναι παραπλανημένες πρωτοπορίες, είναι συνειδητοί υπεραντιδραστικοί, εγκάθετοι κυρίως των ρώσων κρατικομονοπωλιστών. Από ιδεολογική άποψη

αυτά τα στελέχη είναι πολιτικοί απόγονοι των προδοτών των μαρξισμού και του εργατικού επαναστατικού κινήματος, οι οποίοι βαρύνονται ακριβώς με το ότι γκρέμισαν ή διέστρεψαν τα κάποτε πραγματικά επαναστατικά κόμματα και κινήματα αυτών των χωρών.

Τα σοσιαλ-φασιστικά κόμματα μπορούν να εξαπατούν πιο εύκολα τις αριστερές μάζες σε χώρες σαν τη δική μας όπου οι λαοί τους έχουν ζήσει την ανοιχτή φασιστική καταπίεση κύρια από τους δυτικούς μπεριαλιστές και τη φιλική τους αστική τάξη. Έτσι εξηγείται ότι οι φασίστες νέου τύπου μπορούν να εμφανίζονται στη χώρα μας το μονόπλευρο και ορμητικό μονόπλευρα αντιδυτικό δήθεν αντικαπιταλισμό και αντιμπεριαλισμό τους σαν επανάσταση που παίρνει εκδίκηση για τις παλιές ήττες της. Μάλιστα τώρα ο σοσιαλφασισμός σιγοφιθυρρίζει ότι έρχεται να πάρει εκδίκηση για τη Βάρκιζα και τα Δεκεμβριανά πολεμώντας την Ευρώπη χωρίς να νοιάζεται που είναι στο ίδιο ακριβώς πολιτικό χαράκι με τους απογόνους των ταγματασφαλιτών που ξέρουν πολύ καλά ότι το νέο Τρίτο Ράιχ δεν είναι η μεσαία σε ισχύ, μισοξεδοντισμένη στρατιωτικά και πολιτικά άβουλη και διασπασμένη ΕΕ που τη μισούν με όλη τους τη δύναμη, αλλά η αχανής και τρομοκρατική ρώσικη πυρηνική υπερδύναμη που φανατικά τη λατρεύουν.

Γι αυτήν την κοινή, όλο και λιγότερο κρυφή αγάπη τους στην πούτινική Ρωσία, οι σοσιαλφασίστες θέλησαν πάντα τη νόμιμη λειτουργία των ναζι της Χρ. Αυγής στην Ελλάδα, δεν έκαναν ποτέ κεντρικό πολιτικό ζήτημα πάλης τη μη είσοδό τους στο κοινοβούλιο, ενώ η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έγινε πλέον σαφής προστάτης, αποφυλακιστής τους και προωθητής τους στην κρατική τηλεόραση. Οι ψευτοαριστεροί φασίστες είναι οι καλύτεροι στο να εξαπατούν και να αποπλίζουν την πρόοδο και ειδικά τους αντιφασίστες, αλλά οι ναζι προορίζονται από τα ρώσικα αφεντικά να κάνουν την κυρίως, την κλασική βρωμοδουλεία μιας φασιστικής δικτατορίας δηλαδή να χώνονται στο στρατό, στην αστυνομία και στο παρακράτος και να εξαπολύουν μέσα από αυτές τις σφηκοφωλιές την ανθρωποφαγική βία τους ενάντια στις ντόπιες μάζες αλλά και στους ξένους λαούς που θα έχουν την ατυχία να βρεθούν στο δρόμο τους.

Να γιατί οι φασίστες ασχολούνται σε αυτή τη φάση πιο άμεσα με την εξουδετέρωση των αντίπαλων κομματιών της αστικής τάξης καθώς αυτά, αντίθετα με τις βαθεία προδομένες και υπονομευμένες εκμεταλλεζόμενες λαϊκές μάζες, διαθέτουν πραγματική άμεση ισχύ, δηλαδή διαθέτουν μαζικά κόμματα, διαθέτουν κομμάτια της κρατικής εξουσίας, και κυρίως διαθέτουν ακόμα αρκετά ισχυρή οικονομική δύναμη, παρά το παρατεταμένο παραγωγικό σαμποτάζ και τη ρωσοκινέζικη διείσδυση στη χώρα μας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι λαϊκές μάζες δεν παίζουν ρόλο στην κύρια αντίθεση: ανατολικοί φασίστες αστοί-δυτικοί και φιλοδυτικοί ντόπιοι αστοί. Ίσα-ίσα παίζουν πελώριο ρόλο, αλλά μόνο έμμεσα, καθώς δεν παίζουν ηγετικό ρόλο σε κανέναν από τους δύο πόλους αυτής της αντίθεσης. Δηλαδή είτε τρέχουν προβοκαρισμένες για να σωθούν από την πείνα στο ανατολικό φασιστικό μπλοκ που ύπουλα δημιούργησε αυτήν την πείνα με το παραγωγικό σαμποτάζ και μετά με τη μεθοδευμένη διαρκή χρεωκοπία του κράτους, την οποία μετά εύκολα απέδωσε στην Ευρώπη, είτε υποστηρίζουν το φιλοδυτικό, γενικά πιο δημοκρατικό μπλοκ της αστικής τάξης, που όμως είναι σαν τυφλό άρρωστο ζώο καθώς είναι βυθισμένη μέσα στην αντιευρωπαϊκή προβοκάτσια κυρίως για ένα λόγο: Γιατί είναι αδιάφορη στην πείνα του λαού την οποία ευχαρίστως υπογράφει μαζί με τους ακόμα πιο τυφλούς πολιτικά ευρωπαϊούς μονοπωλιστές δανειστές για να πέσουν τα κόστη παραγωγής βάζοντας και αυτό το έγκλημα ανάμεσα στις διαθρωτικές αλλαγές για να βγει η χώρα από την κρίση. Χώρια από αυτή την εκμεταλλευτική φύ-

ση τους τα δυτικόφιλα κόμματα από ξενόδουλη παράδοση δεν τολμάνε να τα βάλουν και με το ρωσοκινέζικο άξονα, έτσι τελικά έχουν εντελώς διαβρωθεί από τους ρωσόδουλους στα ηγετικά τους επιτελεία. Γι αυτό ένα ένα από τα τμήματα τους εξοντώνεται από τα συνδυασμένα πυρά των φασιστών που βρίσκονται μέσα σε όλα τα αστικά κόμματα.

Πιστεύουμε ότι εκείνο το κομμάτι του λαού που πρόκειται σύντομα να παίξει ένα μεγάλο ρόλο στον αντιφασιστικό αγώνα είναι το συνειδητά δημοκρατικό του κομμάτι, ιδιαίτερα το πιο αριστερό, αυτό που αρνείται κάθε κοινωνική αδικία εκτός από κάθε πολιτική καταπίεση. **Το πρωτοπόρο αυτό κομμάτι του λαού το αφορά άμεσα και το ευαισθητοποιεί από τώρα έντονα η φασιστική επίθεση στον τύπο: Γιατί ξέρει ότι πρώτα έρχονται τα κανάλια, μετά η ιντερνετική πλευρά του μεγάλου έντυπου τύπου, και μετά το ίντερνετ των φτωχών, δηλαδή η πολιτική και ιδεολογική παραγωγή και η μελλοντική βάση της οργάνωσης του λαού.** Είναι το ανάλογο με αυτό που συμβαίνει όταν οι σοσιαλφασίστες κλείνουν με σαμποτάζ τα εργοστάσια, χρησιμοποιώντας με δισταγμένο τρόπο ακόμα και την ταξική οικονομική αντίθεση εργοδοσία-εργάτες. Συνήθως τη μάχη με τους σαμποτέρ τη δίνουν τα αφεντικά, αλλά όταν τη χάσουν, και συνήθως τη χάνουν γιατί αρνούνται ταξική συμμαχία με τους εργάτες στη βάση της διαφώτισής τους για την οικονομική κατάσταση και την αληθινή εικόνα της διαχείρισης της επιχείρησης, το μεγάλο πλήγμα το δοκιμάζουν άμεσα και απείρως περισσότερο από τα αφεντικά οι εργάτες.

Οι φασίστες δεν μπορούν να κυριαρχήσουν μόνο με τη δημιουργία χωρίς φίμωση του τύπου και δικτατορία

Με τα παραπάνω νομίζουμε εξηγήσαμε το βασικό λόγο για τον οποίο δεν υπάρχει ακόμα μαζική αντίσταση του ελληνικού λαού στους φασίστες με αριστερή ή με δεξιά μορφή. Γι αυτό το λόγο οι φασίστες καταπιάνονται σήμερα κυρίως με το να εκτοπίσουν με τη βία από το κράτος τον εύκολο αλλά άμεσο τακτικό εχθρό τους, δηλαδή τα κομμάτια της αστικής τάξης που τους αντιστέκονται συνειδητά ή ασυνειδητά, και βέβαια κατά προτίμηση τα πιο δημοκρατικά από παράδοση, ώστε με τη δύναμη όλου του κυριευμένου από αυτούς κρατικού μηχανισμού να κρατήσουν το λαό στην αμάθεια και μετά να στραγγαλίσουν τη δημοκρατική και πατριωτική πρωτοπορία του που αναπόφευκτα θα ξεκινήσει την πάλη εναντίον τους. Αυτή η δράση των φασιστών και σοσιαλφασιστών απέναντι στο αντίπαλό τους τμήμα της αστικής τάξης είναι νομοτελειακή καθώς δεν μπορούν ποτέ να παίξουν νικηφόρα το αστικό δημοκρατικό παιχνίδι λόγω της σχετικής οικονομικής τους αδυναμίας σε παγκόσμια κλίμακα. **Μόνο με τη βία μπορούν να υπερισχύουν και παγκόσμια και τοπικά. Αλλά καμιά βία δεν μπορεί να υπερισχύει πολιτικά αν τελικά δεν πνίξει κάθε αντίπαλη φωνή, δηλαδή αν η κρατική της κυριαρχία δεν γίνει απόλυτη.**

Για να βρουν όμως λαϊκή νομιμοποίηση στην ωμή και βίαιη επίθεσή τους ενάντια όχι μόνο στην παλιά αστική τάξη, αλλά και γενικά στην πολιτική δημοκρατία οι φασίστες νέου τύπου, χρησιμοποιούν τις ίδιες μορφές με τις οποίες εξαπατούν εδώ και μισό αιώνα τις λαϊκές μάζες και μάλιστα συχνά τις πιο αριστερές και ριζοσπαστικές από αυτές. Έτσι παίρνουν ή τη μορφή του ριζοσπάστη αριστερού (ΣΥΡΙΖΑ), ή τη μορφή του κομμουνιστή και του προλετάριου (ψευτοΚΚΕ, Ανταρσία, ΛΑΕ), ή, όσο πλησιάζουμε προς τη δικτατορία τη μορφή του ανυπότακτου αναρχικού ή ταξικού αγωνιστή (Πυρήνες της φωτιάς, Ρουβίκωνας, κλπ).

Οι ψευτοαριστερές αυτές μορφές μεμονωμένα ή συνδυασμένα, ποδοπατώντας εντελώς το μαρξισμό αλλά εν μέρει ακόμα και τον κλασικό αναρχισμό, ασκούν φασιστική βία όχι μόνο στην υπόλοιπη αστική τάξη, αλλά και στο κομμάτι του λαού που την ακολουθεί, στο όνομα τάχα της βίας των καταπιεσμένων που δίκαια επαναστατούν ενάντια στους καταπιεστές τους. Αυτό κάνουν ειδικά όταν χτυπάνε και θέλουν να φιμώσουν τον τύπο.

Τα τρία βασικά σημεία που αντιπαραθέ-

τουν την επαναστατική προλεταριακή βία στη φασιστική βία νέου τύπου

Όμως η λαϊκή επαναστατική βία έχει τρεις αναγκαίες προϋποθέσεις που με τίποτα δεν εκπληρώνουν οι σοσιαλφασίστες, και οι οποίες ξεχωρίζουν την επαναστατική προλεταριακή από τη φασιστική βία. Η επαναστατική προλεταριακή βία:

Πρώτο αναγνωρίζει τη δημοκρατία για την πλατειά πλειοψηφία των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων μαζών καθώς οι αληθινοί επαναστάτες έχουν συνείδηση ότι οι ίδιες οι καταπιεσμένες μάζες **με τη θέληση τους**, θα μπορούν να απελευθερώσουν τον εαυτό τους, μόνο όταν αυτές το θελήσουν και όχι κάποιοι απελευθερωτές έξω από αυτές και ενάντια στις διαθέσεις τους. Γι αυτό οι επαναστάτες δεν στερούν ποτέ από τις μάζες το δικαίωμα να ακούν όλες τις πολιτικές γραμμές από όλες τις τάξεις και να κρίνουν αυτές τελικά μέσα από την πείρα τους ποιες είναι οι εχθρικές και ποιες οι φιλικές τους. Ποτέ επαναστάτες δεν θα καλούσαν σε φίμωση καναλιών και εφημερίδων, παρά μόνο σε αυτές που κάνουν καλέσματα ρατσιστικής βίας, δηλαδή σε αυτές που η πολιτική διαμάχη έχει αντικατασταθεί από τον κανιβαλισμό.

Δεύτερο αναγνωρίζει ότι η πολιτική ουσία της επαναστατικής βίας είναι η συντριβή συνολικά **όλου του κράτους** των εκμεταλλευτών και καταπιεστών, δηλαδή επιδιώκει τον πλήρη πολιτικό αποπλισμό **όλων** των μερίδων των εκμεταλλευτριών τάξεων μέσα στο κράτος και όχι τη σταδιακή εκκαθάριση αυτού του κράτους από τους εκμεταλλευτές αφού του μια κάποια δήθεν επαναστατική πρωτοπορία καταφέρει να σκαρφαλώσει σε αυτό και καταφέρει να χωθεί μέσα του.

Τρίτο, που είναι και το σοβαρότερο σε περιόδους φασιστικής ανόδου: Ένα κόμμα ή κίνημα μπορεί να θεωρείται πραγματικά επαναστατικό μόνο αν έχει προηγούμενα περάσει τις εξετάσεις του πιο συνεπούς δημοκρατισμού μέσα στον καπιταλισμό παλεύοντας με όση συνέπεια δεν έχει κανένας αστός για την υπεράσπιση κάθε δημοκρατικού δικαιώματος κάθε τάξης ή τμήματος τάξης, όταν αυτή δέχεται πολιτική καταπίεση. Κανείς μαρξιστής δεν πρέπει να ξεχνάει τα λόγια του Λένιν:

«Η εργατική ταξική συνείδηση δεν μπορεί να είναι γνήσια πολιτική συνείδηση δίχως οι εργάτες να είναι εκπαιδευμένοι να αντιδρούν σε όλες τις περιπτώσεις τυραννίας, καταπίεσης, βίας και κατάχρησης ανεξάρτητα από το ποια τάξη θίγεται, και, επιπλέον, δίχως να είναι εκπαιδευμένοι να αντιδρούν από την σοσιαλδημοκρατική άποψη και καμιά άλλη». (Από το «Τι να κάνουμε», 3ο κεφάλαιο. Τα μαύρα είναι του ίδιου του κειμένου).

Στηριγμένοι πάνω σε αυτήν την αντίληψη οι κομμουνιστές και οι πραγματικοί λαϊκοί επαναστάτες υποστηρίζουν σθεναρά **τα αστικά δημοκρατικά δικαιώματα όταν αυτά κινδυνεύουν από την πιο τερατώδη εκδήλωση του ιμπεριαλισμού, το φασισμό και τα υπερασπίζονται από την προλεταριακή επαναστατική άποψη.** Αυτή είναι η ουσία των αντιφασιστικών μετώπων που χάραξαν για πάντα τη ζωή των ΚΚ της Τρίτης Διεθνούς, και του αληθινού ελληνικού ΚΚΕ πριν το διαλύσουν οι προδότες εγκάθετοι του Σουσλόφ το 1956-1958*.

Όλοι οι ψευτοαριστεροί **αρνούνται στην πράξη και τα παραπάνω τρία σημεία. Αλλά πιο ανοιχτά, δηλαδή ακόμα και στα λόγια, αρνούνται το τρίτο σημείο** που είναι στην πραγματικότητα η συγκεκριμένη για την περίοδο που διανύουμε σύνθεση των δύο προηγούμενων. Το τρίτο σημείο σημαίνει ότι το αντιφασιστικό μέτωπο αποτελεί **από τη μια μεριά την πιο πλατειά συμμαχία** των καταπιεσμένων με όλες τις διαθέσιμες ταξικές και κοινωνικές δυνάμεις, τοπικές και διεθνείς, για να αντιμετωπίσουν τα πιο κανιβαλικά αποσπάσματα των καταπιεστών τους και **από την άλλη μεριά αποτελεί το πιο απέραντο σχολείο της ταξικά ανεξάρτητης πολιτικής και οργανωτικής τους εκπαίδευσής μέσα από την ίδια τους την πείρα** ώστε να είναι σε θέση να κάνουν τελικά τη μεγάλη τους επαναστατική έφοδο για να συντρίψουν οι ίδιοι το αστικό κράτος σε κάθε χώρα και να οικοδομήσουν **οι ίδιοι** το δικό τους δημοκρατικό κράτος μέχρι την εξαφάνιση και του κράτους αυτού και μέχρι την κατάρρευση των τάξεων.

Είναι οι ανοιχτοί τροτσκιστές, το καλυμμένα τροτσκι-

στικό ψευτοΚΚΕ και οι αναρχικοί ελληνικού καθεστωτικού τύπου, που ποδοπατούν πιο ωμά και από τον ΣΥΡΙΖΑ, το παραπάνω τρίτο σημείο στο όνομα τάχα της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής πάλης ενάντια τάχα **σε όλη** την αστική τάξη, αλλά στην πραγματικότητα **ενάντια στο λιγότερο αντιδραστικό** τμήμα της και **υπέρ του πιο αντιδραστικού της.** Η γενική μέθοδος με την οποία αυτοί περνάνε με το φασισμό είναι με το να ισχυρίζονται ότι η επανάσταση έχει σαν κύριο εχθρό στον καπιταλισμό **κάθε στιγμή** την αστική δημοκρατία, που είναι πράγματι σύμφωνα με τους Μαρξ και Λένιν η πιο καλυμμένη μορφή της δικτατορίας της αστικής τάξης και σαν τέτοια είναι πραγματικά το **έσχατο** αποτελεσματικό εμπόδιο για μια σοσιαλιστική επανάσταση που είναι σε εξέλιξη. **Αλλά η αστική δημοκρατία δεν είναι ποτέ το πρώτο εμπόδιο όταν υπάρχει φασιστική επέλαση και δεν υπάρχει σοσιαλιστική επανάσταση στην ημερήσια διάταξη, όπως συμβαίνει όχι μόνο σήμερα, αλλά όπως συνέβαινε στα πολύ πιο επαναστατικά 1930.** Στην πραγματικότητα οι τροτσκιστές, ανοιχτοί και καλυμμένοι, καθώς και οι τροτσκοποιημένοι αναρχικοί ελληνικού καθεστωτικού τύπου, κάνουν την εξέλιξη **απάτη. Ταυτίζουν την άρνηση της αστικής δημοκρατίας από τα αριστερά με την άρνησή της από τα δεξιά.**

Η άρνηση της αστικής δημοκρατίας από τα αριστερά και η άρνησή της από τα δεξιά. Επανάσταση και φασισμός

Η επανάσταση αρνείται την αστική δημοκρατία από τα αριστερά. Δηλαδή την αρνείται γιατί μέσα στα πλαίσια της αστικής δημοκρατίας σαν μορφής διακυβέρνησης και της άγριας οικονομικής εκμετάλλευσης που αντιστοιχεί σαν περιεχόμενο σε αυτή τη διακυβέρνηση, **η πολιτική δημοκρατία ασφυκτιά και αργοπεθαίνει** καθώς οι μάζες δεν μπορούν να τη γευτούν παρά ελάχιστα και μάλιστα συχνά δισταγμένη. Γι αυτό η επανάσταση ασταμάτητα καταγγέλλει το αστικό, εκμεταλλευτικό περιεχόμενο της αστικής δημοκρατίας και τελικά τη γκρεμίζει. Αυτό όμως δεν το κάνει για να γκρεμίσει τη δημοκρατία γενικά αλλά για να πραγματοποιήσει μια δημοκρατία πολύ ανώτερη και πολύ πιο βαθειά από την αστική, πολύ πιο πλατειά, μια δημοκρατία των καταπιεσμένων και των λαϊκών μαζών γενικότερα, που μάλιστα δεν μπορεί σε μια πρώτη περίοδο παρά να προϋποθέτει τη δικτατορία των εκμεταλλευόμενων πάνω στους εκμεταλλευτές τους.

Αντίθετα ο **φασισμός**, δηλαδή η πιο ωμή τρομοκρατική δικτατορία των πιο επιθετικών κεφαλαιοκρατών και ιμπεριαλιστών, **αρνείται την αστική δημοκρατία από τα δεξιά**, καθώς καταργεί με βία ακόμα και τον πιο ασθενικό δημοκρατισμό της αστικής δημοκρατίας, δηλαδή τσακίζει απότομα ή σταδιακά όλες τις αστοδημοκρατικές ελευθερίες, ιδιαίτερα την ελευθερία του τύπου. Αυτό το κάνει ο φασισμός όχι απλά για να μπορεί να καταπίσει ελεύθερα τους ήδη καταπιεσμένους λαούς, αλλά για να μπορεί να αποσπάσει ή να ελέγξει όλο τον πλούτο της κοινωνίας περιλαμβανομένου του πλούτου των αστών και ιμπεριαλιστών ανταγωνιστών του. Γι αυτό χρειάζεται την ωμή βία σαν το βασικό της εργαλείο επιβολής και η ωμή βία σημαίνει ιστορική επιστροφή σε μορφές διακυβέρνησης προηγούμενων εκμεταλλευτικών τάξεων, μέχρι τη βαρβαρότητα ή ακόμα την επιστροφή στον κανιβαλισμό.

Απέναντι σε αυτού του είδους την κατάργηση της αστικής δημοκρατίας από τα δεξιά οι πραγματικοί επαναστάτες στέκονται οι πιο μαχητικοί αντίπαλοι της, που σημαίνει ότι **απέναντι στους φασίστες και σοσιαλφασίστες, υπερασπίζονται με σθένος την αστική δημοκρατία, την ίδια ώρα που αποκαλύπτουν στις μάζες τις σύμφυτες με τον καπιταλισμό αθλιότητες αυτής της αστικής δημοκρατίας και τους λόγους για τους οποίους αυτή πρέπει, όποτε οι λαϊκές δημοκρατικές μάζες το θελήσουν, να ανατραπεί και να αντικατασταθεί από την προλεταριακή δημοκρατία.**

Ο Λένιν το 1915 σε μια απάντηση του σε ένα άρθρο του Καρλ Ράντεκ (που αργότερα έγινε εξέχον στέλεχος της τροτσκιστικής αντιπολίτευσης. Σημείωση δικιά μας) ξεκαθάριζε τις σχέσεις της επαναστατικής με την αστική

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ: ΑΛΑΝΘΑΣΤΟ ΣΗΜΑΔΙ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 9

δημοκρατία γράφοντας τον Οκτώβρη του 1915 στην Berner Tagewacht :

«Σύμφωνα με τον Parabellum (ψευδώνυμο του Ράντεκ), συνάγεται πως στο όνομα της σοσιαλιστικής επανάστασης πρέπει να αρνηθούμε ένα συνεπές επαναστατικό πρόγραμμα στο πεδίο της δημοκρατίας.

Αυτό είναι λάθος. Το προλεταριάτο μπορεί να κερδίσει μόνο μέσω της δημοκρατίας, δηλαδή, μέσα από τη θέση σε ισχύ της πλήρους δημοκρατίας και της σύνδεσης κάθε βήματος προόδου με τις δημοκρατικές απαιτήσεις, και μάλιστα με την πιο εμφαντική διατύπωσή τους.

Είναι παράλογο βεβαίως να αντισταθμίσει κανείς τη σοσιαλιστική επανάσταση και τον επαναστατικό αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό με ένα από τα ζητήματα της δημοκρατίας, στην προκειμένη περίπτωση το εθνικό ζήτημα. **Θα πρέπει να συνδυάζονται, η επαναστατική πάλη ενάντια στον καπιταλισμό με ένα επαναστατικό πρόγραμμα και τακτική σε σχέση με όλες τις δημοκρατικές διεκδικήσεις,** συμπεριλαμβανομένης μιας ρεπουμπλικάνικης δημοκρατίας, μιας πολιτοφυλακής, εκλογής των εκπροσώπων των κυβερνήσεων από το λαό, ίσων δικαιωμάτων για τις γυναίκες, αυτοδιάθεσης των εθνών κλπ.

Έτσι, εφόσον ο καπιταλισμός συνεχίζει να υφίσταται, όλες αυτές οι απαιτήσεις είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν μονάχα κατ'εξαίρεση, και κατά τρόπο ελλιπή, και με διαστρεβλωμένη μορφή. Βασίζόμενοι στη δημοκρατία, όπως έχει ήδη επιτευχθεί, και δείχνοντας την ανεπάρκειά της υπό καπιταλιστικές συνθήκες, ζητάμε την ανατροπή του καπιταλισμού και την απαλλοτρίωση της αστικής τάξης, ως απαραίτητης βάσης τόσο για την κατάργηση της φτώχειας των μαζών όσο και για την πλήρη και εις βάθος εφαρμογή όλων των δημοκρατικών μετασχηματισμών.

Ορισμένοι από αυτούς τους μετασχηματισμούς θα αρχίσουν **πριν από την ανατροπή της αστικής τάξης,** άλλοι θα συμβούν κατά τη διάρκεια αυτής της ανατροπής, και οι υπόλοιποι μετά από αυτήν. Η κοινωνική επανάσταση δεν είναι μια και μόνη μάχη, αλλά μια εποχή σειράς μαχών σε όλα και σε κάθε ένα πρόβλημα των οικονομικών και δημοκρατικών μετασχηματισμών ξεχωριστά, όπου η ολοκλήρωση θα επιτευχθεί μονάχα με την απαλλοτρίωση της αστικής τάξης. Είναι για την επιτυχία αυτού του απώτερου στόχου που πρέπει να διαμορφώνουμε κάθε ένα από τα δημοκρατικά αιτήματα μας με συνεπή επαναστατικό τρόπο.

Είναι απολύτως κατανοητό ότι οι εργαζόμενοι μιας χώρας μπορεί να ανατρέψουν την αστική τάξη ακόμη και πριν από κάθε εφαρμογή του οποιουδήποτε δημοκρατικού μετασχηματισμού. Αλλά είναι εντελώς αδιανόητο το προλεταριάτο, ως μια τάξη με κοσμοϊστορική αποστολή, να μπορέσει να νικήσει την αστική τάξη αν δεν έχει προετοιμαστεί γι' αυτό με το να έχει εκπαιδεύσει τον εαυτό του στο πνεύμα του πιο συνεπούς και αποφασιστικού επαναστατικού δημοκρατισμού. (Όλες οι υπογραμμίσεις με μαύρα στο κείμενο είναι δικιές μας).

Τι σχέση έχει λοιπόν με τα παραπάνω ο ΣΥΡΙΖΑ, το ψευτοΚΚΕ, οι ΑΝΤΑΡΣΥΕΣ, οι άλλοι σκέτοι και (μ-λ) τροτσκιστές και βέβαια ο καθεστωτικός ψευτοναρχισμός, όταν στοχοποιούν την αστική δημοκρατία και θεωρούν κύριο εχθρό τον αστικό φιλελευθερισμό την ώρα που επελαύνουν στη χώρα μας και παντού στον κόσμο οι πιο φριχτές δικτατορίες και στην ΕΕ ανεβαίνουν ασταμάτητα οι χειρότεροι φασίστες; Ειδικά πως τολμάνε να υποστηρίζουν ή να σφυρίζουν αδιάφορα σε λογοκρισίες και δικαστικά πραξικοπήματα; Για ποια επανάσταση, σοσιαλισμούς και κομμουνισμούς μιλάνε κόμματα που δεν έχουν ποτέ επιτρέψει στις μάζες να κάνουν το παραμικρό σκίρτημα, όχι επανάσταση, αλλά έστω οποιουδήποτε προπλάσματος δημοκρατικής συλλογικής οργάνωσης του λαού σε επίπεδο γειτονιάς, χώρου δουλειάς, συνδικάτου, συλλογικού εντύπου αποκάλυψης των κάθε λογής αδικιών, και το μόνο που κάνουν είναι να στήνουν παντού σε όλους τους χώρους τις μικρές τους, βαθιά πε-

ριφρονητικές για τις «αλλοτριωμένες από το κεφάλαιο» μάζες, «αριστερές» τους λυκοπαρεούλες; Αυτές νιώθουν δύναμη μόνο όταν συναθροίζονται στις διαδηλώσεις-τελετές ισχύος πίσω από τη ναυαρχίδα τους, το ψευτοΚΚΕ, πάντα ενάντια στον κοινό εχθρό, στην αιώνια μισοενομένη Ευρώπη που με όλα τα ιμπεριαλιστικά κουσούρια των χωρών που την αποτελούν, είναι χίλιες φορές πιο δημοκρατική από τη Ρωσία του δολοφόνου της αντιπολίτευσης του Πούτιν και από την Κίνα κάτεργο των λαών.

Μπορεί η ναυαρχίδα όλης αυτής της αθλιότητας, να έχει την παραμικρή σχέση με το βαθιά δημοκρατικό πνεύμα του λενινισμού, όταν από ένστικτο πια το ψευτοΚΚΕ μετατρέπεται σε άμαξο κάρβουνο ό,τι μαζικό και ζωντανό λαϊκό όργανο αγγίζει, όταν δεν έχει αφήσει σύλλογο και συνδικάτο στο οποίο να έχει την πλειοψηφία και να μην οργιάζουν σε αυτό, από μια κομματική τραμπούκικη φράξη, η εκλογονοθεία, το πνίξιμο κάθε αληθινά αντίθετης φωνής, τα βρώμικα αλισβερίσια με την κρατική διεύθυνση ή με την ιδιωτική εργοδοσία; Υπάρχουν εκεί αληθινοί αγώνες δημοκρατικά αποφασισμένοι που να ενώνουν τη βάση κάθε χώρου ή είναι μια καμμένη γη όπου οι δυσφημιστικές της εργατικής τάξης πραξικοπηματικές 24ωρες «απεργιακές» τελετουργίες, διακόπτονται μόνο από τις αυτοκτονικές για τους εργάτες απεργίες-παγίδες χωρίς τέλος ώσπου ένα εργοστάσιο που είναι σε κρίση να κλείσει; Η αποκάλυψη της ανατριχιαστικής πρόθεσης πίσω από όλα αυτά γίνεται κάτω εκεί στο λιμάνι του Πειραιά όπου η ναυαρχίδα του σοσιαλφασισμού και της εργατικής προδοσίας αφού μαζί με τον Παπανδρέου και το Λαλιώτη έκλεισε όλη τη βαριά βιομηχανία του δεν έχει κάνει ούτε ένα τόσο δα κίνημα καταγγελίας, ούτε μιας μέρας απεργία που θα μπορούσε να διαταράξει τα ιερά κάτεργα της ΚΟΣΚΟ.

Τι σχέση έχουν τα παραπάνω ακόμα περισσότερο με το απύθμενο θράσος του ΣΥΡΙΖΑ, αυτού του ειδικού αποστάματος του ψευτοΚΚΕ, που είναι επιφορτισμένο με την άλωση του κράτους, και το οποίο παριστάνει τη ριζοσπαστική αριστερά την ώρα που καταλαμβάνει την κυβέρνηση με τις ευλογίες σύσσωμου του αστικού κράτους, ιδιαίτερα του αντιδραστικού ανώτατου κλήρου, του στρατού, της αστυνομίας, των δικαστών, των κρατικών τραπεζιτών, που συγκυβερνά με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ και κυρίως που έχει από την πρώτη στιγμή τη θερμή στήριξη όχι μόνο των φασιστών ρώσων και κινέζων ιμπεριαλιστών, αλλά, σε αυτή τη φάση, και των αμερικάνων. Είναι αριστερά ή είναι φασιστική ακροδεξιά αυτό το πολιτικό έκτρομα, που αμέσως μόλις μπαίνει στο Μαξίμου αρχίζει με τις πλάτες όλων των παραπάνω τις επιλεκτικές εκκαθαρίσεις των αντιπάλων του μέσα στους μηχανισμούς εξουσίας, ενώ τις λαϊκές μάζες τις οποίες μάλιστα προηγούμενα έχει εντελώς εξαπατήσει και εξαθλιώσει, τις κρατάει σταθερά στο περιθώριο;

Μόνο φασιστικού τύπου, δηλαδή καταργήσεις ή περιορισμοί της αστικής δημοκρατίας από τα δεξιά μπορεί να είναι οι εκκαθαρίσεις που πραγματοποιεί η κυβέρνηση Τσίπρα εγκαθιστώντας δικό της πρόεδρο του Αρείου Πάγου, τη Θάνου που όχι τυχαία δεν είναι ούτε καν μια κατ'επίφαση πρώην δημοκράτισσα αλλά μια από τους αρεοπαγίτες που αθώωσαν τον αρχιναζιστή Πλεύρη (δες για τη Δίκη Πλεύρη στην ιστοσελίδα της Αντιναζιστικής, www.antinazi.gr). Και μόλις την τοποθέτησε νομοθέτησε γι' αυτήν μέσα από την πραξικοπηματική Βουλή ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πειθαρχικές δικαιοδοσίες κατά συναδέλφων της. Αμέσως αυτή εφάρμοσε την αρμοδιότητα της επιλεκτικά και στοχευμένα ενάντια στην εισαγγελέα Τσατάνη, σε συνεργασία με έναν άλλο «άνθρωπο του λαού», τον πρώην αρχι-κυπατζή, υφυπουργό δικαιοσύνης για τη διαφθορά Παπαγγελόπουλο. Φασισμός είναι πάνω απ'όλα η θρασύτητα, όπως πχ το να διώκεται μια δικαστικός σαν φίλη ενός κρατικοολιγάρχη, του Βγενόπουλου, που ήταν ο μόνος με τον οποίο τόσο ανοιχτά και τόσο σκανδαλώδεια είχε συνεργαστεί ο Τσίπρας, πριν ανέβει στην κυβέρνηση, ανάμεσα στα άλλα για να πάρει τον Παναθηναϊκό από το Βαρδινογιάννη και να θάψει την κατασκευαστική του Βοβού.

Η φίμωση των καναλιών στο όνομα του «αντικαπιταλισμού» και της «φαγωμάρας των καπιταλιστών». Φασιστική δικτατορία με αριστερά λόγια

Αποτελεί λοιπόν διεύρυνση από τα αριστερά ή αντίθετα σύνθλιψη από τα δεξιά του αστικού δημοκρατισμού η Βουλή του διαρκούς θεσμικού πραξικοπηματισμού των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που αποφάσισε ότι τα πρακτικά άπειρα διαθέσιμα τηλεοπτικά κανάλια σύμφωνα με τη νέα τεχνολογία πρέπει να γίνουν μόνο 4, που κατάργησε ουσιαστικά τις αρμοδιότητες μιας σχετικά ανεξάρτητης από την κυβέρνηση θεσμικής αρχής, του ΕΣΡ, για τα ραδιοτηλεοπτικά πράγματα και που δεν εγκατέστησε στη θέση αυτού του συλλογικού θεσμικού οργάνου, έστω κάποιον άλλο κυβερνητικό συλλογικό όργανο αλλά έναν έμπιστο του πρωθυπουργού, δηλαδή τον ίδιο τον πρωθυπουργό;

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν φασιστικό αλλά αστικό μισοδημοκρατικό κόμμα, δεν θα διευκόλυνε τους ανατολικούς κρατικοολιγάρχες φίλους του, Μπόμπολα, Κόκκαλη, Γερμανό, το Μαρινάκη, το ρώσο Σαββίδη, την ΚΟΣΚΟ και την Γκζάπρομ, να φτιάξουν δικά τους πιο μεγάλα κανάλια, να αγοράσουν τους καλύτερους εύκαμπτους δημοσιογράφους και να γεμίσουν τη χώρα με τη ρωσοκινέζικη γραμμή, κόντρα στη γραμμή των δυτικών καναλαρχών που τρεκλίζουν οικονομικά στην κρίση. Αλλά δεν το κάνουν, γιατί θέλουν σαν σωστοί φασίστες **πάνω απ' όλα να φιμώσουν τους ανταγωνιστές τους,** αναγκάζοντάς τους να κλείσουν ή να αλλάξουν πολιτική γραμμή, αυτό δηλαδή ακριβώς που επεδίωξε και πέτυχε ο Πούτιν εξοντώνοντας τους καναλαρχες της υπόλοιπης αστικής τάξης με την αστυνομία διαφθοράς, και το εγκάθετο δικαστικό του σύστημα.

Την ουσιαστική πολιτική δικαιολόγηση της φίμωσης των καναλιών δεν τη δίνει τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ, που όπως και να το παρουσιάσει πνίγει φανερά μια γραμμή της αστικής τάξης που είναι αντίθετη από τη δικιά του, και μάλιστα την αντιπολιτευτική γραμμή που στέκεται απέναντι στη δική του κυβερνητική. Τη δίνει το τροτσκιστικό ψευτοΚΚΕ που όλη τη σύγκρουση της κυβέρνησης με τους καναλαρχες την αποδίδει όπως πάντα σε ενδοαστικούς ανταγωνισμούς που δεν αφορούν το λαό. **Αυτός είναι ο τρόπος να περνάει την προτίμηση του στο φασισμό σαν ταξική ουδετερότητα.** Αυτό κάνει όταν πχ η ΚΟΣΚΟ αγοράζει το λιμάνι και το κάνει εργασιακό γκέτο οπότε λέει ότι αυτό δεν αφορά την εργατική τάξη, από την ώρα που το λιμάνι δεν είναι κοινωνική ιδιοκτησία, κρατική, και μάλιστα ούτε καν του «αστικού κράτους». Έτσι κάνει και για τα ΜΜΕ. Αφού αυτά έτσι κι αλλιώς είναι στην ιδιοκτησία αστών, οπότε υπηρετούν τα αστικά συμφέροντα και την αστική πολιτική οπότε λένε διαρκώς ψέμματα, δεν πειράζει καθόλου το ψευτοΚΚΕ, να αλλάξουν χέρια και πολιτική γραμμή πηγαίνοντας σε άλλους καπιταλιστές. Αυτό σημαίνει στην πραγματικότητα ότι για τους σοσιαλ-φασίστες είναι αδιάφορο αν τα ΜΜΕ είναι στα χέρια του φασισμού ή της αστικής δημοκρατίας, αφού και η αστική δημοκρατία λέει ψέμματα. Αυτό ήταν το νόημα της παρατεταμένης ως σήμερα εκστρατείας που είχε ξεκινήσει το ψευτοΚΚΕ μετά τη μεταπολίτευση, και μετά ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στα κανάλια, ιδιαίτερα ενάντια στο μεγαλύτερο ιδιωτικό κανάλι, το ΜΕΓΚΑ. Γι' αυτό το λόγο αυτά τα δυο κόμματα είχαν τελικά δώσει ουσιαστική πολιτική και ιδεολογική κάλυψη στο αντιδραστικό, υπολογισμένα ισοπεδωτικό σύνθημα του αναρχισμού «αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι», που όχι τυχαία σήμερα με το γοργό εκφασισμό της χώρας έγινε και κεντρικό σύνθημα των ναζί της Χ.Α.

Ασφαλώς και η αστική δημοκρατία λέει ψέμματα, πόσο μάλλον η παρακμασμένη, διεφθαρμένη, και εντελώς εξαγορασμένη από τα ξεχωριστά κεφάλαια αστική δημοκρατία της εποχής του ιμπεριαλισμού. Όμως υπάρχει η εξής κεφαλαιώδης διαφορά ανάμεσα στην αστική δημοκρατία και στο φασισμό σε αυτό το ζήτημα: Στην αστική δημοκρατία και στα αστικά δημοκρατικά και μισοδημοκρατικά ΜΜΕ ακριβώς εξαιτίας της ανοιχτής πολιτικής εκδήλωσης της σύγκρουσης των επιμέρους αστικών συμφερόντων, **δεν μπορεί να κρυφτεί ολοκληρωτικά και για**

πολύ καιρό και ακόμα λιγότερο να αντιστραφεί η αντικειμενική πραγματικότητα για το λαό αφού δεν μπορούν όλα τα συμφέροντα αυτά να συμφωνήσουν ταυτόχρονα σε μια ενιαία παρουσίαση αυτής της πραγματικότητας και σε μια ενιαία ανάγνωση της στις μάζες. **Ιδιαίτερα είναι αδύνατο για αυτό το λόγο τα αστοδημοκρατικά ΜΜΕ να κρύψουν, συνεννοημένα και για πολύ καιρό τα πλήγματα που δίνονται σε τμήματα του λαού από τις κυβερνήσεις και το κράτος, να κρύψουν τους αυταρχισμούς, τις απάτες, τις χτυπητές αδικίες και, ακόμα λιγότερο τις λίγο πολύ μαζικές αντιστάσεις του λαού σε αυτές, όπου εκδηλώνονται.** (Την εμπειρία αυτής της αδυναμίας της μη απόλυτης απόκρυψης την είχαν ζήσει οι απολυμένοι εργάτες των λιπασμάτων που ο παρατεταμένος αγώνας τους ήταν «κομμένος» από τα περισσότερα κανάλια).

Το πλεονέκτημα της απόλυτης απόκρυψης και διαστρέβλωσης του γεγονότος, της είδησης το έχει μόνο ο φασισμός, ως το πιο συγκεντρωμένο πολιτικά και οικονομικά κεφάλαιο, που μπορεί σαν τέτοιο όχι μόνο να κρύβει και να αντιστρέφει την πραγματικότητα, αλλά και να κατασκευάζει και να κινηματογραφεί ολόκληρα γεγονότα για να πετύχει αυτή την αντιστροφή, όπως πχ να στήνει “αυθόρμητες” εκδηλώσεις λατρείας και ψεύτικα γκάλοπ υπέρ του φασιστικού καθεστώτος και να εξαφανίζει εντελώς τις λαϊκές αντιστάσεις σε αυτό. Γι αυτό το λόγο το πνίξιμο των αστικών ΜΜΕ είναι και το σκληρότερο πνίξιμο της γνώσης αλλά και της αντίστασης του λαού. Η φίμωση του κάθε ΜΕΓΚΑ είναι κάτι εντελώς δευτερεύον σαν πλήγμα στους όποιους ιδιοκτήτες τους μπροστά στην πολιτική τύφλωση και σε μεγάλο βαθμό και τη φίμωση ενός ολόκληρου λαού που απορρέει από αυτή τη φίμωση. Γι αυτό το σοσιαλφασιστικό τροτσκιστικό συνεχές ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έχοντας δίπλα του σε αυτό το κεφαλαϊώδες ζήτημα και τους ναζί της ΧΑ θέλει να φιώσει τις φιλοευρωπαϊκές φωνές στα κανάλια, ιδιαίτερα στο ΜΕΓΚΑ και στο ΣΚΑΙ.

Η «κινηματική» πλευρά της φασιστικής βίας στα ΜΜΕ

Να γιατί δεν είναι αριστερά αλλά καραμπινάτος φασισμός νέου τύπου όταν ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να εξουδετερώσει πολιτικά τον κύριο εχθρό του στα ΜΜΕ, έναν φιλοευρωπαϊκό και το χειρότερο, εκφρασμένο στις εφημερίδες του εναντίον του Πούτιν καναλάρχη, τον Ψυχάρη. Αυτό όχι βέβαια για να καταλάβει το κανάλι του, το ΜΕΓΚΑ ο εξεγερμένος λαός που δεν μιλάει ποτέ στα κανάλια, αλλά για να γίνει στο ΜΕΓΚΑ πιο δυνατός ο ως χθες σχετικά πιο αδύνατος μέτοχος του, ο ρωσόφιλος Μπόμπλας, ώστε το ΜΕΓΚΑ να αλλάξει πολιτική γραμμή*. Αυτό γίνεται την ώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ που μιλάνε σε όλα τα τραπέζια και τα παράθυρα, σε όλα τα κανάλια, για δεκαετίες, τοποθετούν σαν πρόεδρο του καναλιού των καναλιών, της ΕΡΤ, τον άνθρωπο του Περισσού και παλιό κνίτη αρχιτραμπούκο Τσακνή ο οποίος εγκαινιάζει τη δημοκρατία για το λαό δίνοντας βήμα σε όλες τις κάπως μεγάλες συγκεντρώσεις και στα συνέδρια των ναζιστών της «Χρυσής Αυγής», αυτών που σε κάθε δημοκρατική χώρα

θα ήταν εκτός νόμου!!!

Την κύρια επίθεσή του στο ΜΕΓΚΑ ο ΣΥΡΙΖΑ την έδωσε ύπουλα, δηλαδή **όχι ανοιχτά πολιτικά, αλλά σαν οικονομικό κράτος με εργαλείο την Τράπεζα της Ελλάδας** η οποία προκάλεσε με επιλεκτική της διατεταγμένη έρευνα και σκανδαλώδη απόφασή της την πιστωτική ασφυξία του ΜΕΓΚΑ από τις τράπεζες για δάνεια που ως τότε εξυπηρετούσε κανονικά. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση σαν ΕΣΗΕΑ, **δηλαδή σαν λαός, επιτιθόταν** και στο ΜΕΓΚΑ αλλά κυρίως στον επόμενο στόχο της τον ΣΚΑΙ, τιμωρώντας και εκφοβίζοντας τους δημοσιογράφους και των δύο φιλοευρωπαϊκών αυτών ΜΜΕ με πειθαρχικές ποινές της ΕΣΗΕΑ, στο πειθαρχικό της οποίας πρωταγωνίστησε **το κινηματικό εξάρτημα της κυβέρνησης ο ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Το ίδιο αυτό πειθαρχικό είχε αθώωσε επιδεικτικά τον ξετσιπώτο πουτινικό Δελαστίκ, που κατήγγειλε τους προπαγανδιστές του ΝΑΙ σαν γερμανοσοβιολιάδες, δηλαδή σαν ανθρώπους που χωρείται η λαϊκή βία εναντίον τους. Πραγματικά πόσο φασιστικό θράσος χρειάζεται για αυτά τα δυο μέτρα και δυο σταθμά της ΕΣΗΕΑ όταν δεν υπάρχει σήμερα ούτε ένας γνήσιος πολιτικο-ιδεολογικός απόγονος των γερμανοσοβιολιάδων που να μην είναι φανατικός φιλοπουτινικός.

Οι φανατικές-διωγμοί της ΕΣΗΕΑ δεν αποτελούν λοιπόν έκρηξη της λαϊκής οργής των καταπιεσμένων φτωχών δημοσιογράφων που το δημοκρατικό τους αντιστασιακό σωματείο τιμώρησε τους μεγαλοδημοσιογράφους «συνεργάτες του ευρωπαϊκού κατακτητή» μέσα από συγκλονιστικές γενικές συνελεύσεις και κινητοποιήσεις του λαού. Όχι, είναι ένα σωματείο κυρίως των παλιότερων πιο προνομιάδων δημοσιογράφων, το οποίο εδώ και χρόνια έχει κλείσει την πόρτα στους περισσότερους νέους άθλια πληρωμένους δημοσιογράφους για να εισπράττουν μόνο τα μέλη του τις κρατικές διαφημιστικές προσόδους για το ταμείο τους. Αυτά είναι προνόμια που τα έχει αποδώσει η κρατική εξουσία στην ΕΣΗΕΑ και είναι αυτή ακριβώς η σημερινή κρατική εξουσία που της δίνει την αρμοδιότητα να διαγράφει συναδέλφους της, ακόμα και οριστικά για πολιτικές θέσεις και στάση.

Αυτό λοιπόν το σωματείο όντας εντελώς αποστεγνωμένο από δημοκρατική ζωή έχει γίνει προ πολλού λεία κρατικο-κομματικών συμμοριών ανάμεσα στις οποίες οι φασιστικές νέου τύπου, σαν πιο υπομονετικές και λυσσασμένα αρπακτικές πάντα διαπρέπουν στο να καταλαμβάνουν μισοποιημένα συνδικαλιστικά όργανα και να τα κάνουν άντρα ραδιοσυγώνων και πραξικοπημάτων. Έτσι σε ανύποπτο χρόνο οι χωρίς κανείς να έχει καταλάβει τίποτα οι ρωσόφιλοι απόσπασαν την πλειοψηφία στο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, δηλαδή σε ένα όργανο στο οποίο κανένας δεν έδινε σημασία στις εκλογές. Χωρίς να προηγηθεί καμιά απολύτως συνέλευση, ούτε καν συνεδρίαση του ΔΣ, έκαναν κατάχρηση τυπικού δικαιώματος και πήραν την πελώρια σημασία και εντελώς πολιτική απόφαση να τιμωρήσουν συναδέλφους τους που στο περσινό δημοψήφισμα έλεγαν τις ειδήσεις χωρίς να κρύβουν την θέση τους υπέρ του ΝΑΙ!!! Με λίγα λόγια οι φασίστες καταδίκασαν συναδέλφους τους γιατί υπεράσπισαν μια θέση, που την ψήφισε το 40% των ψηφοφόρων και η οποία θέση τάλαντευε και ένα μεγάλο ποσοστό από το

60% που έκανε αποχή.

Ο σοσιαλφασισμός θέλει λαϊκές μορφές σαν αυτή ενός «σωματείου», αλλά χωρίς το αντίστοιχο περιεχόμενο, για να δίνει τα χτυπήματα του στα αντίπαλα κομμάτια της αστικής τάξης, **γιατί μόνο έτσι αυτά έχουν το χρώμα του λαού την ώρα που η κάνη που τις εξαπολύει είναι όχι απλά αστική αλλά φασιστική κρατική**. Ακόμα περισσότερο αυτό ισχύει για την ωμή πολιτική βία με αναρχική κινηματική φορεσιά που από πολιτική πλατφόρμα ρίχνει τα πιο ξεκάθαρα βίαια χτυπήματα της στους κάθε φορά κεντρικούς στόχους του ρωσόφιλου αστικού μπλοκ. Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ενός από τα πιο πολιτικά προστατευμένα από αυτήν την κυβέρνηση, κινήματα αυτού του είδους, του «Ρουβίκωνα»***, ότι αυτός δεν καταφέρεται μόνο ενάντια στους αστούς του εχθρικού του φιλοευρωπαϊκού μπλοκ αλλά ακόμα και στο κομμάτι του λαού που τους ακολουθεί πολιτικά, όπως αυτό που συμμετείχε στις ειρηνικές συγκεντρώσεις υπέρ του ΝΑΙ τον Ιούνιο του 2015. Αντίστοιχα τέτοια ρεύματα με επαναστατική φόρμα λόγου και δράσης και με σοσιαλφασιστική ιδεολογία και γραμμή χρησιμοποιούνται από την κυβέρνηση όταν είναι να ασκηθεί βία σε βιομηχανικούς εργάτες όταν αυτοί για την ίδια τους τη φυσική και ταξική ύπαρξη αντιστέκονται στην κυβέρνηση που θέλει να κλείσει τα εργοστάσια και ορυχεία που δουλεύουν (κινητοποιήσεις των εργατών της Ελντοράντο).

Το δικαίωμα τους να χτυπάνε και απευθείας το λαό αυτού του είδους τα φιλοσοσιαλμπεριαλιστικά, και στην ταξική βάση τους μικροαστικά κινήματα βίας, το αντλούν από το ότι, περισσότερο από την κάθε μισοκρατική και γι αυτό ανυπόλητη ΕΣΗΕΑ, μπορούν να εμφανίζονται σαν κομμάτι του επαναστατικού κινήματος, προβάλλοντας ανοιχτά ή έμμεσα σαν κύριο επιχείρημά τους τα ρίσκα της τιμωρίας για τη βία τους από το κράτος. Βεβαίως τέτοιου είδους τιμωρίες και μάλιστα πολύ πιο επώδυνες έχουν δεχτεί πριν πάρουν την εξουσία οι πιο καραμπινάτοι κλασικοί φασίστες. Άλλωστε και αυτοί από πολλούς μικροαστούς τότε, είχαν θεωρηθεί αρχικά επαναστάτες πριν μισηθούν και συντριβούν από τους λαούς. Πάντως με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τα μικροαστικά κινήματα βίας έχουν πλέον νομοθετικά εξασφαλισμένες ελαχιστοποιημένες ποινές, πράγμα που αποδεικνύει ότι τα βίαια χτυπήματά τους εξυπηρετούν τα πολιτικά συμφέροντα του ευρύτερου σοσιαλφασιστικού μπλοκ και όχι του λαού.

Στον πυρήνα της σοσιαλφασιστικής δικτατορίας η ιδεολογία και η πολιτική του ψευτοΚΚΕ

Στην ουσία μάλιστα η πολιτική και ιδεολογική πλατφόρμα κάθε βίας τέτοιου τύπου «αντικαπιταλιστικού» είδους είναι από την εποχή της «17Ν» η πολιτικο-ιδεολογική πλατφόρμα του ψευτοΚΚΕ. Αυτό το κόμμα αποδεικνύεται ότι είναι η ναυαρχίδα του σοσιαλφασισμού από ένα μόνο λόγο, γιατί είναι το μόνο κόμμα εξουσίας που έχει στο καταστατικό του τη δικτατορία του προλεταριάτου. Αλλά η δικτατορία του προλεταριάτου, όταν δεν είναι του προλεταριάτου, αλλά είναι μια δικτατορία δίχως το προλεταριάτο, ενάντια στο προλεταριάτο είναι αναγκαστικά μια ανοιχτή δικτατορία της αστικής τάξης, δηλαδή είναι ακριβώς ο φασι-

σμός. Γιατί καμαρώνοντας σαν προλεταριακή δικτατορία θα δικαιολογήσει αύριο ξεδιάντροπα τη φασιστική δικτατορία των ανατολικών κρατικοολιγαρχών και των αστών νέου τύπου. Αυτοί οι τελευταίοι είναι το αστικό στρώμα που έχει μπει ήδη και όσο περνάει ο καιρός θα μπαίνει περισσότερο σε όλους τους πόρους της ευρύτερης κρατικής εξουσίας, δηλαδή στην κρατική διοίκηση, στις ΔΕΚΟ, στους δήμους, στα κρατικοποιημένα συνδικάτα κλπ και θα σπιουιάζει και θα καταπιέζει το λαό όσο κανένας άλλος για λογαριασμό των ρωσοκινέζικων αφεντικών. Είναι αστική τάξη νέου τύπου επειδή δεν πήρε πολιτική εξουσία αφού είχε πρώτα οικονομικό πλούτο αλλά απόκτησε πλούτο και οικονομικά προνόμια ακριβώς χάρη στην πολιτική εξουσία που πήρε, σαν μέρος ενός κρατικού, ή ενός κομματικού, ή ενός συνδικαλιστικού μηχανισμού.

Οι αστοί νέου τύπου, περιλαμβάνουν και τα μικροαστικά παράσιτα και τα μικρομεσαία αφεντικά που εξασφαλίζουν προνομιακές σχέσεις με την πολιτική εξουσία μέσω των κρατικών αστών.

Αυτή είναι η κοινωνική βάση του ελληνικού σοσιαλφασισμού, που διαχέεται σε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, απλά έχει σκληρό πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ. Αυτός ο πολιτικός στρατός αστών νέου τύπου πασχίζει να επιβάλει δικτατορία όχι μόνο και όχι τόσο για τον εαυτό του όσο για τα νέα αφεντικά, τη νέα κρατικομονοπωλιακή ρώσικη και εν μέρει την κινέζικη αστική τάξη. Αυτά ήδη εκμεταλλεύονται την κρίση που προκάλεσαν επί χρόνια τα τσιράκια τους, κάνοντας αντιβιομηχανικό σαμποτάζ, για να έρθουν τώρα σαν σωτήρες και να αρπάξουν τζάμπα τη χώρα.

Δεν είναι τυχαίο ότι διεθνής πηγή της συνταγής «έλεγχος δικαιοσύνης έλεγχος κρατικών οικονομικών μηχανισμών κατά της διαφθοράς, έλεγχος των καναλιών και μετά ατέλειωτη φασιστική δικτατορία μιας κλίμακας» είναι το υπέρτατο αφεντικό όλων αυτών, ο Πούτιν. Αυτός είναι ένας νέος χίτλερ και η μοίρα του είναι να πάθει ότι και ο παλιός, αφού όμως ταλαιπωρήσει πολύ τον πλανήτη. Αλλά τα τσιράκια του στην Ελλάδα δεν μπορούν να εμφανιστούν σαν εκπρόσωποι ενός αυτοκρατορικού μεγαλείου όπως το αφεντικό τους και να κοροϊδέσουν για πολύ τον ελληνικό λαό. Σαν απλοί καρπαζοεισπρακτορες και καταστροφείς είναι αναλώσιμοι. Γι αυτό δεν θα αργήσουν να προκαλέσουν όλοι τους παλλαϊκό και πανεθνικό μίσος, όσο και να φυλάγονται από αυτό μένοντας επίτηδες πίσω από την εξουσία του σιχαμερού ΣΥΡΙΖΑ, όπως πχ το ψευτοΚΚΕ και οι ναζήδες. Να γιατί βιάζονται να ελέγξουν τον τύπο.

Να γιατί πρέπει να υποστηριχθεί η πολιτική ανεξαρτησία του τηλεοπτικού και του γραπτού τύπου από αυτήν την φασιστική κυβέρνηση, χωρίς να σταματήσει η ανελέητη κριτική της αριστεράς στη συμμετοχή αυτού του τύπου στα μεγάλα εθνικά καθεστωτικά ιστορικά ψέμματα, στις σκόπιμες αποκρύψεις και παραμορφώσεις της πραγματικότητας στη συμμετοχή του σε όλες τις εθνικές εκστρατείες που έφεραν τα τελευταία 40 χρόνια τους σοσιαλ-φασίστες στην εξουσία. Πόσο σοσιαλ-φασιστικά και «πρωτοπόρα» δεν συνείσφερε όλος αυτός ο τύπος στις αντιτουρκικές εθνικές υστερίες μετά τη δικτατορία που βοήθησαν στην αναθέρμανση του εθνο-σοβινισμού και, κυρίως, κατοχύρωσαν το ρώσικο σοσιαλ-μπεριαλισμό σαν στρατηγικό

Η ΟΑΚΚΕ συμμετείχε με μπλοκ στην πορεία των λιμενεργατών Να μην γίνει ο Πειραιάς κάτεργο της φασιστικής Κίνας!

συνέχεια από τη σελ. 3

δάκης! Ο ίδιος ήταν επικεφαλής μίας αντιπροσωπείας δημάρχων της περιοχής (Ελευσίνας, Ασπροπύργου και Μεγάρων) που το Νοέμβριο του 2015 επισκέφθηκαν την κινέζικη πρεσβεία για να προωθήσουν τη συνεργασία με την Κίνα στη ναυπηγο-επισκευή κι ενώ είναι ακόμα σκοτεινό το καθεστώς που θα ισχύει για τη ναυπηγο-επισκευαστική Ζώνη μετά τη συμφωνία κυβέρνησης - ΚΟΣΚΟ!

Πρέπει εδώ να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στη θέση που πήρε στην πιο πάνω σύγκρουση το δήθεν πιο φιλεργατικό κόμμα της ψευτοαριστεράς, που **δεν έχει ποτέ ουσιαστικά κινητοποιηθεί εναντίον της ΚΟΣΚΟ για το μοναδικό στην Ελλάδα ανοιχτό και επίσημο εργασιακό μεγάλο κάτεργο** της στις προβλήτες II και III. Όταν το Δ.Σ. του ΟΛΠ πήρε την απόφαση της σύγκρουσης με την κυβέρνηση στο ζήτημα της σύμβασης και πριν την καρατόμηση του Δ.Σ., σε άρθρο του Ριζοσπάστη (16/1/2016), **αυτή η σύγκρουση χαρακτηρίστηκε «ενδοαστική σύγκρουση» της οποίας το αποτέλεσμα δεν θα έχει ενδιαφέρον γιατί τα θύματα θα είναι οι εργαζόμενοι όπως και να 'χει. Δηλαδή το ίδιο θύματα οι εργαζόμενοι με το κάτεργο, το ίδιο θύματα και με Συλλογική Σύμβαση Εργασίας όπως σήμερα στην προβλήτα και υπηρεσίες του ΟΛΠ!** Αυτό κι αν είναι πούλημα των εργατών με πρόσημα την ουδετερότητα απέναντι στα διαφορετικά αφεντικά και τις διαφορετικές συνθήκες εργασίας που αντιπροσωπεύει κάθε αφεντικό. Πρόκειται για το ακριβώς αντίθετο από αυτό που κάνουν τα πραγματικά εργατικά κινήματα και που διδάσκουν οι Μαρξ και Λένιν. Πρόκειται για πάγια πρακτική αυτού του κόμματος να υποστηρίζει ότι είναι το ίδιο αν θα πας με το φασίστα ή με το μη φασίστα όταν πρόκειται για «αστούς» και «αστικούς ανταγωνισμούς». Αυτό σημαίνει να είσαι με

το φασίστα που στην προκειμένη περίπτωση είναι ένα φασιστικό δουλοκτητικό κράτος και πάντα το θύμα του είναι οι εργαζόμενοι στο όνομα των οποίων μιλάει. Αυτή είναι η παράδοση του τροτσισμού στην Ελλάδα και όχι του πραγματικού ζαχαριστικού ΚΚΕ.

Με αυτές τις πλάτες η κυβέρνηση διευκολύνεται αφάνταστα για να εξασφαλίσει τους πιο αποικιοκρατικούς όρους για το κινέζικο κράτος. Τώρα μπλοκάρουν την ίδρυση κρατικής εποπτικής αρχής του λιμανιού που είχε συμφωνηθεί με την τρόικα για αυτή την ιδιωτικοποίηση και που είναι τώρα περισσότερο αναγκαία από ποτέ όταν ετοιμάζεται να εγκατασταθεί ένα κρατικό μονοπώλιο σε όλο το λιμάνι. Αυτή η αρχή πρέπει να προωθηθεί από το Δρίτσα που υποτίθεται ότι εμπνέεται από το ΤΑΙΠΕΔ που διαφωνεί στη σύσταση της για λογαριασμό της ΚΟΣΚΟ. Ο Δρίτσας εμφανίζεται διαρκώς να διαμαρτύρεται για το πως προχωράει η εγκατάσταση της ΚΟΣΚΟ ενώ διαρκώς υποχωρεί και επικυρώνει όλα τα κυβερνητικά πραξικοπήματα. Έτσι ρίχνει στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων και των δημοκρατών και πραγματικών πατριωτών του Πειραιά.

Ασφαλώς κανένα άλλο κράτος δεν θα διανοούνταν να παραδώσει το πρώτο λιμάνι του στο κινέζικο κρατικό μονοπώλιο, που καταγγέλληκε πως χρησιμοποίησε το λιμάνι της Νάπολης της Ιταλίας για να κάνει λαθρεμπόριο στην Ευρώπη βαφτίζοντας εκεί τα κινέζικα προϊόντα σε ευρωπαϊκά σε συνεργασία με την ιταλική Καμόρα. **Μόνο στην Ελλάδα μπορεί να γίνει ένα τέτοιο έγκλημα κατά του ελληνικού λαού και των λαών της Ευρώπης, γιατί μόνο εδώ την εξουσία ασκεί εδώ και χρόνια ένα πολιτικό καθεστώς που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ρώσικης υπερδύναμης και της συμμαχίας της Κίνας** μένοντας στην Ευρώπη μόνο για να την υπονομεύει. Χαρακτηριστικά ο Τσίπρας πήγε να υποδε-

χθεί τον κινέζικο πολεμικό στόλο όταν ήρθε τον Φλεβάρη του περασμένου χρόνου στον Πειραιά και ανέβηκε σε μία φρεγάτα από όπου έκανε δηλώσεις υπέρ της ΚΟΣΚΟ.

Να γιατί όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, ιδιαίτερα τα ρωσόδουλα της κρατικής εμφανιζόμενης ως αριστεράς - που παντού αλλού κάνει πως κόπτεται για τα εργατικά δικαιώματα - επιτρέπουν στην ΚΟΣΚΟ να απασχολεί εργάτες είτε η ίδια απευθείας, είτε μέσω εργολάβων, χωρίς συνδικαλιστικά δικαιώματα, χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς ωράριο και αργίες, με το βάρβαρο καθεστώς της 24ωρης διαθεσιμότητας, μηδαμινά μεροκάματα, απλήρωτες υπερωρίες, χωρίς στοιχειώδεις συνθήκες ασφάλειας. Να γιατί η ψευτοαριστερά σε όλη τη διάρκεια του διαγωνισμού και μέχρι σήμερα δεν κάνει καθόλου θόρυβο για τη διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων. Επίσης μόνο ένα τέτοιο διακομματικό καθεστώς θα δεχόταν τους δικούς της καταπλεονεκτικούς όρους με την κατάργηση του ελάχιστου εγγυημένου ενοικίου.

Τώρα όλα τα αστικά κόμματα, κλασσικά και δήθεν αριστερά, σιωπούν μπροστά στο μεγάλο σκάνδαλο του ξεπουλήματος του ΟΛΠ που σημαίνει ουσιαστικά ότι η ΚΟΣΚΟ θα πληρώνει τα συμφωνημένα ενοίκια για τις προβλήτες 2 και 3 στον εαυτό της! Την ίδια στιγμή το τίμημα που καταβάλει είναι 360 εκ ευρώ, ενώ σύμφωνα με την καταγγελία της ΟΜΥΛΕ γλυτώνει 1,05 δις ευρώ από νοίκια για τις προβλήτες 2 και 3.

Τέλος, μόνο ένα τέτοιο καθεστώς θα εξασφάλιζε στην ΚΟΣΚΟ να μην πληρώνει φόρους με σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με απόφασή της, μετά από προσφυγή της ΟΜΥΛΕ, της ομοσπονδίας των λιμενε-

ργατών που ουσιαστικά πολιτικο-συνδικαλιστικά μόνη της -και προς τιμήν της- αντιστέκεται σε αυτό το εθνικό έγκλημα, χαρακτήρισε τις φορο-απαλλαγές αυτές κρατικές ενισχύσεις, και ζήτησε από το ελληνικό κράτος να εισπράξει από την ΚΟΣΚΟ το ποσό των 40 εκατ Ευρώ που έχει ωφεληθεί, δηλαδή σχεδόν όσα έδωσε για προκαταβολή για να πάρει την προβλήτα 2!!! **Αντίθετα η πουλημένη στην Κίνα και στη Ρωσία ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να κάνει προσφυγή κατά της απόφασης και υπέρ της ΚΟΣΚΟ!!!**

Οι εργαζόμενοι στον ΟΛΠ δεν πρέπει να παρασυρθούν και αυτή τη φορά, από εκείνα τα κομματικά και συνδικαλιστικά όργανα που σηκώνουν πάλι το νεφελώδες και ουσιαστικά παραπλανητικό σύνθημα «Όχι στην ιδιωτικοποίηση» χωρίς να κάνουν κεντρική την καταγγελία του κινέζικου κάτεργου. Αυτοί πάνε τους λιμενεργάτες για νέους συμβιβασμούς και συμφωνίες εξαγοράς. Σήμερα πέφτουν οι μάσκες ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ που τότε οργάνωνε απεργίες διαρκείας στον ΟΛΠ όχι ενάντια στην ΚΟΣΚΟ, αλλά στην πράξη υπέρ της, για να μπορέσει αυτή να πάρει το λιμάνι χωρίς το βαριδί των «ακριβών» λιμενεργατών που ανέλαβε να τους διώξει το κράτος πληρώνοντας σχετικά ακριβές «αποκαταστάσεις» ώστε να αντικατασταθούν από εργάτες του κάτεργου.

Πρέπει να υποστηρίξουμε αποφασιστικά τον αγώνα των λιμενεργατών για να αποτραπεί αυτό το ακόμα πιο μεγάλο έγκλημα με κεντρικό αίτημα να καταργηθεί το άβατο κράτος της ΚΟΣΚΟ και να αποτραπεί η επέκταση της φασιστικής μαυρίδας του, της διαφθοράς του και του φιλο-χρυσαιγισμού του (η ΚΟΣΚΟ προσλαμβάνει μαζικά τους ναζί σαν εργοδηγούς) σε όλη την πόλη του Πειραιά και σε όλο το Λεκανοπέδιο.

Αθήνα, 8/4/2016

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 11

σύμμαχο της χώρας, ή στις φασιστικές εκστρατείες για να αλλάξει η μικρή γειτονική μας χώρα με τη βία το όνομά της που κάνανε το ρωσόδουλο πλέον κλασσικό φασισμό και ναζισμό καθώς πρέπει πολιτικά ρεύματα της χώρας, ή στις αλλεπάλληλες εκστρατείες επιλεκτικής κάθαρσης στο πλευρό των σοσιαλφασιστών οι οποίες εξόντωσαν πολιτικά σχεδόν όλο το ευρωπαϊκό πολιτικό προσωπικό της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και άνοιξαν το δρόμο στην ουσιαστική συριζοποίηση όλου του κοινοβουλευτικού κόσμου σήμερα, οπότε τελικά και στην εκκαθάριση του ίδιου του συγκροτήματος Λαμπράκη.

Αν ελεγχθεί ο μεγάλος αστικός τύπος, αρχίζοντας από τον τηλεοπτικό δεν θα αρχίσει να ελεγχθεί και να βγει στην πράξη εκτός νόμου και ο αριστερός επαναστατικός τύπος, ιδιαίτερα το μεγάλο κανάλι του που είναι, το ίντερνετ. Να κατέχει η Κίνα τον Πειραιά και να είναι ελεύθερο το ίντερνετ στην πόλη είναι μια αντίφαση που δεν μπορεί να κρατήσει για πάρα πολύ. Γι αυτό χρειάζεται γρήγορα να δυναμώσει η αντιφασιστική συσπείρωση και η δημοκρατική αντίσταση του λαού.

* Αυτοί αργότερα ύψωσαν στη θέση του ΚΚΕ ένα διεστραμμένο τέρας που το έντυσαν με τα ρούχα του θύματος του, και μάλιστα τελευταία με τα ρούχα του γραμματέα του Ν. Ζαχαριάδη τον οποίο με την έγκρισή τους οι μεγαλορώσοι πάτρωνές τους στις παραμονές της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973 δολοφόνησαν.

** Όλα δείχνουν ότι η κυβέρνηση Τσίπρα επιδιώκει σε αυτή τη φάση την πολιτική εξουδετέρωση στο ΜΕΓΚΑ του κύριου εχθρού της, του ως τώρα αντιπολιτικού Ψυχάρη αναβαθμίζοντας κεφαλαικά τον Μπόμπολα που βάζει μέσα τον άνθρωπό του Μάρη (NewsIt). Ταυτόχρονα αναβαθμίζεται ο ρόλος του ενδιαμέσου Βαρδινογιάννη αφού μπαίνει στο ΜΕΓΚΑ ο σύμμαχός του Φιλιππόπουλος ο οποίος έχει το Capital το οποίο είναι φιλελεύθερο αντιΣΥΡΙΖΑ στην οικονομία αλλά στην εξωτερική πολιτική έχει την εθνική φιλορώσικη γραμμή. Η πολιτική γραμμή του Capital δείχνει στα μέτρα του Μητσostάκη.

*** (θυμόμαστε πόσο θεαματικά ο Ρουβίκωνας έκλεισε τη Βουλή εγκλωβίζοντας μέσα τους Βουλευτές για πολύ ώρα έχοντας στο πλευρό του την σοσιαλφασίστρια πρόεδρο της Βουλής που έδωσε εντολή στον φρούραρχο της Βουλής να μην επέμβει).

ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΦΠΑ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΙ Ο ΟΠΑΠ

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση κλείνει μια σειρά νότιες και δυτικές επιχειρήσεις, η ανατολική κρατικό-ολιγαρχία αποκτά σκανδαλώδη οικονομικά προνόμια.

Έτσι στις αρχές του έτους, ο ΟΠΑΠ που ελέγχεται από την Emma Delta του τσέχου ολιγάρχη Σμετς, ανθρώπου του πουτινικού ολιγάρχη Νέσις, αρνήθηκε να εφαρμόσει το μέτρο που είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση με τους δανειστές το 2015 για επιβολή φόρου 5 λεπτών στις στήλες των τυχερών παιχνιδιών, ένα μέτρο που θα απέδιδε στο κράτος 500 εκατομμύρια ευρώ. Γι αυτό πρόβαλε τη δικαιολογία ότι αντιμετώπιζε τεχνικά προβλήματα. Και λέμε δικαιολογία γιατί, όπως διαβάζουμε στην «Ημερησία» της 20/4, «η Intralot, που είναι η εταιρεία που προσφέρει την τεχνολογική υποδομή για τα παιχνίδια της ΟΠΑΠ ΑΕ, ενημέρωσε προς τα τέλη Φλεβάρη ότι είναι σε θέση τεχνικά να προχωρήσει στην αναπροσαρμογή των συστημάτων. Η ενημέρωση αυτή έγινε επίσημα με

επιστολή που δεν στάλθηκε μόνο στην ΟΠΑΠ ΑΕ αλλά και κοινοποιήθηκε στον αρμόδιο αναπληρωτή υπουργό Τρύφωνα Αλεξιάδη και την ΕΕΕΠ, την ανεξάρτητη αρχή εποπτείας παιγνίων».

Παρόλα αυτά η κυβέρνηση δέχτηκε τις αιτιάσεις της εταιρίας και απέσυρε το φόρο. Αντί αυτού επιβλήθηκε αύξηση στο ΦΠΑ από το 23% στο 24% σε εκατοντάδες προϊόντα και υπηρεσίες. Αυτό υπολογίζεται ότι θα αποφέρει έσοδα μόλις 100 εκατομμύρια ευρώ, ενώ τα βάρη θα πέσουν κύρια στις πλάτες μιας παραγωγικής διαδικασίας που αργοπεθαίνει καθώς και των φτωχών καταναλωτών. Τώρα η κυβέρνηση, για ξεκάρφωμα, καταθέτει στη βουλή ένα νομοσχέδιο που προβλέπει αύξηση του συντελεστή φορολόγησης επί των μεικτών κερδών όχι μόνο του ΟΠΑΠ και των ελεγχόμενων από αυτόν εταιριών αλλά και 24 επιχειρήσεων διαδικτυακού τζόγου, μέτρο αξίας μόλις 80 εκ. ευρώ. Εκκωφαντική για όλα αυτά τα εγκλήματα είναι η σιωπή της «αντιπολίτευσης».

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΣΙΠΡΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΩΝ ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΨΕΥΤΙΚΟ ΔΙΠΟΛΟ «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΩΝ»-«ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ» ΠΟΥ ΣΤΗΝΕΙ ΜΕ ΤΡΟΠΟ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 2

φτώχεια και η απογοήτευση από τα καθεστωτικά κόμματα τής έχουν μαυρίσει τη ζωή.

Σε συνδυασμό δε με το γεγονός ότι οι φιλορώσοι προβοκάτορες στην Ευρώπη, με επικεφαλής τον Ολάντ, σχεδιάζουν να «πουλήσουν» την Τουρκία και να μη της δώσουν τη συμφωνημένη κατάργηση της βίζας για τους πολίτες της που ταξιδεύουν στην Ε.Ε. από τις 30 Ιουνίου και μετά, είναι πολύ πιθανό η συμφωνία για την επιστροφή προσφύγων στο τουρκικό έδαφος να «παγώσει» και η ελληνική επικράτεια να δεχθεί αρκετούς νέους πρόσφυγες από τη θάλασσα, οι οποίοι θα εγκλωβίζονται εδώ.

Σε τι όμως βολεύει αυτό την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τους φιλορώσους συμμάχους της στις ευρωπαϊκές καγκελαρίες;

Προσφυγικό έναντι αξιολόγησης

Η συντήρηση αυτής της άθλιας κατάστασης, με προβοκάτσιες όπως η καθοδήγηση προσφύγων να επιτεθούν στην αστυνομία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας βόρεια της Ειδομένης την Κυριακή 10 Απριλίου, δίνει στην κυβέρνηση Τσίπρα το πάτημα να βάλει την Ευρώπη μπροστά στο νέο «ανθρωπιστικό» δίλημμα: χαλάρωση των όρων του τρίτου μνημόνιου προκειμένου η Ελλάδα να αντιμετωπίσει την «πρωτοφανή νέα ανθρωπιστική κρίση και την έκρυθμη κατάσταση» ή βύθιση της χώρας και του λαού με «νέα ατελείωτα νεοφιλελεύθερα μέτρα», όπως ονομάζουν οι αναίσχυντοι κυβερνητικοί τις φορογιούργιες στο λαό που οι ίδιοι προτείνουν στους δανειστές για να «βγαίνει ο λογαριασμός»;

Πρόκειται για μια νέα έκδοση της γραμμής της πρώτης κυβερνητικής φάσης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με κέντρο της το σύνθημα «οι άνθρωποι πάνω από τους αριθμούς». Βέβαια τα καθάρματα αυτά κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν ότι τα λεφτά που τους δίνει κάθε τόσο η Ευρωζώνη τα έχουν παραγάγει επίσης άνθρωποι και δεν είναι «σκέτοι αριθμοί». Αποτελούν μάλιστα καρπό του μόχθου του ευρωπαϊκού προλεταριάτου. Καθόλου δε νοιάζονται για τους «ανθρώπους» οι σοσιαλφασίστες, όταν γκρεμίζουν την υλική βάση της ίδιας τους της χώρας με το σαμποτάζ, την αποεπένδυση, τις φορολογηστείες, οδηγώντας και τον ελληνικό λαό στο όλο και μεγαλύτερο φτώχεια και τα λεφτά των λαών της Ευρώπης σε ένα μαύρο βαρέλι δίχως πάτο.

Ήδη στη Γερμανία, αλλά και στις άλλες πρωτεύουσες των πιο εύρωστων χωρών της Ευρωζώνης, η κουβέντα για το ελληνικό οικονομικό ζήτημα έχει επί

της ουσίας σταματήσει και όλοι θεωρούν κόμβο των ευρωπαϊκών εξελίξεων το προσφυγικό. Το άνοιγμα δηλαδή των ευρωπαϊκών συνόρων χωρίς όρους και όρια από τους φιλορώσους διασπαστές Τσίπρα – Μέρκελ έχει αλλάξει ολοσδιόλου την πολιτική ατζέντα σε όλη την ήπειρο. Αυτό ακριβώς εκμεταλλεύονται σήμερα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, προκειμένου να βγουν και πάλι από το «στενό κορσέ» των αριθμών, όχι για το καλό του λαού, αλλά για το αντιευρωπαϊκό συμφέρον του αφεντικού τους στη Μόσχα.

Στη συγκεκριμένη γραμμή έχει αντιδράσει η άτυπη συμμαχία Σόιμπλε – Τόμσεν, με το σκεπτικό ότι ναι μεν η Ελλάδα πρέπει να λάβει ευρωπαϊκή βοήθεια για να αντιμετωπίσει τις πιεστικές ανάγκες στη διαχείριση των προσφυγικών ροών, ωστόσο στο επίπεδο της εφαρμογής των συμφωνηθέντων δεν πρέπει να υπάρξει καμία αλλαγή, η οποία θα έμπλεκε δύο εντελώς διαφορετικά ζητήματα, το πρόγραμμα διάσωσης και την προσφυγική κρίση. Αυτή τη συμμαχία την ενίσχυσε αντί να την αποδυναμώσει η ΚΥΠατζίδικη υποκλοπή της συνομιλίας Τόμσεν – Βελκουλέσκου που χρησιμοποίησαν οι Παυλόπουλος – Τσίπρας για να φέρουν διάσπαση μεταξύ Ε.Ε. και ΔΝΤ. Βέβαια, όπως δεν παύουμε να επαναλαμβάνουμε, τα μέτρα της τρόικας όχι μόνο δεν ήταν εξαρχής, αλλά δεν θα είναι ποτέ και στο μέλλον λύση για την Ελλάδα, αφού το πρόβλημα ήταν και είναι το μεθοδικό σαμποτάζ της παραγωγής από όλες τις πολιτικές ηγεσίες, ιδιαίτερα το ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ. Έτσι οι συμμαχίες τύπου Σόιμπλε-Τόμσεν και τα μέτρα στα οποία αυτοί επιμένουν το μόνο που κάνουν από ελληνική εσωτερική πολιτική άποψη είναι να αθρώνουν και να καλύπτουν τους σαμποταριστές που ύπουλα τα προκαλούν και να δυναμώνουν το μίσος του ελληνικού λαού στους δανειστές που ανοιχτά τα επιβάλλουν. Γι' αυτό η λύση είναι είτε εσωτερική πολιτική εξέγερση ενάντια σε όλες τις ηγεσίες του σαμποτάζ, πράγμα σχεδόν απίθανο στο κοντινό μέλλον, είτε έξοδος από την Ευρωζώνη με βοήθεια από αυτήν. Κι αυτό με τέτοιο τρόπο ώστε κατ' αρχήν να αποφύγει η Ε.Ε. τη διάλυση και μετά να φανεί ότι η αιτία της ελληνικής καταστροφής είναι οι ψευτο-υπερπατριώτες που ρίξαν την Ελλάδα στα βράχια και όχι οι ξένοι που ηλιθίως την δανείζουνε για να την αγοράζουν τζάμπα κατεστραμμένη οι ρωσοκινέζοι.

Οι ΤσιπροΚαμμένοι κουνάνε και πάλι το σκιάχτρο της «πολιτικής διαπραγμάτευσης», το οποίο σημαίνει νέους χαμένους ευρωπαϊκούς πακτωλούς χρημάτων και νέο βάθαυμα του ρήγματος μέσα στην Ευρώπη για το όλο και πιο πολύπλοκο ελληνικό ζήτημα ώστε να μπορούν οι σοσιαλφασίστες να χτίζουν με την ησυχία τους το «νέο» ρώσικο κράτος τους στην Ελλάδα και να

προγράφουν κάθε δημοκράτη αντίπαλό τους στα ΜΜΕ, στη Δικαιοσύνη, στον κρατικό μηχανισμό, στη δημόσια ζωή.

Μια Ελλάδα σε έναν άτυπο εμφύλιο μεταξύ μιας χούφτας ψεύτικων φίλων των προσφύγων και μιας λούμπεν φιλοναζιστικής μάζας υπό την καθοδήγηση των Μιχαλολιάκων και των Κασιδιαιραίων, που μπορεί να πάρει και βίαια χαρακτηριστικά, είναι ότι πρέπει για τον Τσίπρα ώστε αυτός να κάνει «έκκληση» στους φίλους του Μέρκελ, Ολάντ, Ρέντσι και σία και να λάβει χαλαρώσεις, νέες παρατάσεις, μειωμένους στόχους κλπ. Πάντα για τον «άνθρωπο» και ενάντια στην «τυραννία των αριθμών»...

Στόχος η ρώσικη αποικιακή δικτατορία

Μήπως όμως αυτό, δηλαδή κάποιος νέος πακτωλός χρημάτων, με κάπως λιγότερο αυστηρούς όρους από όσο θα ήθελε η τρόικα, θα ήταν κάπως καλό για τον ελληνικό λαό; Στο κάτω κάτω ποιος θέλει στ' αλήθεια νέο πετσόκομα των ήδη πετσοκομένων συντάξεων και εισοδημάτων, μέσω αύξησης της φορολογίας και των εισφορών των εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία;

Σ' αυτό το σχήμα σκέψης η ΟΑΚΚΕ διαχρονικά, από το 2010 κιόλας, απαντά το εξής: οι ελληνικές κυβερνήσεις και ειδικά εκείνη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή για τη σωτηρία των εισοδημάτων των εργαζομένων και των συνταξιούχων, καθώς οι ίδιες γκρεμίζουν με μανία απ' την αρχή της κρίσης, και χρησιμοποιώντας την κρίση και τα μνημόνια, την παραγωγική βάση της χώρας.

Το μόνο που κόφτει αυτούς τους προβοκάτορες είναι να μπορούν να εμφανίζονται στις μάζες ως υπερασπιστές τους έναντι μιας «ανάλητης» Ευρώπης και Δύσης, ώστε να πιάνουν πόστα στο κράτος και να ισχυροποιούν το φιλορωσικό, αντιδυτικό, φασιστικό – σοσιαλφασιστικό καθεστώς τους.

Κι όταν νιώσουν πια ότι δεν τους παίρνει μέσα στην Ευρώπη ώστε να την διαλύουν ασταμάτητα υπέρ του αφεντικού τους, θα βάλουν τον ελληνικό λαό στο «γύψο» και θα ξεκινήσουν τη μεγάλη πείνα και δικτατορία, ξεπουλώντας πια εντελώς την Ελλάδα – πολιτικά και οικονομικά – στη Ρωσία και δευτερευόντως στους συμμάχους της (Κίνα, Ιράν, Κατάρ κλπ.).

Τότε όποιο κεφάλι σηκώνεται θα πέφτει, όπως έχει διδάξει και ο σύμμαχος των τσιπραίων στη Λατινική Αμερική Μαδούρο, ο οποίος έχει οδηγήσει μια πετρελαιοπαραγωγική χώρα στο πιο πλήρες και σοκαριστικό οικονομικό ξεχαρβάλωμα και σε πείνα, βάζοντας ταυτόχρονα στη φυλακή ηγέτες της δημοκρατικής αντιπολίτευσης.

Τι πρέπει να κάνουν λαός και πρόσφυγες – μετανάστες

Στη θανατερή παράσταση – δίπολο μεταξύ ναζι και κρυφοφασιστών «αλληλέγγυων» που πάει να στήσει το καθεστώς, η δημοκρατική – πατριωτική γραμμή έχει δύο πλευρές.

Από τη μια οι Έλληνες πατριώτες και δημοκράτες πρέπει να απευθυνθούν στους πρόσφυγες και να τους καλέσουν να απομονώσουν τους τυχοδιώκτες εμπόρους ελπίδας του σοσιαλφασιστικού συρφετού, που τους οδηγούν ίσα στο γκρεμό και στη σύγκρουση με την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Η καλύτερη λύση γι' αυτούς τους ανθρώπους, που αποτελούν θύματα και ομήρους του καθεστώτος Τσίπρα, που τους έφερε δω υποσχόμενος ότι θα τους στείλει παράνομα στην Ευρώπη, είναι να μπουν στο πλαίσιο της συμφωνίας Ε.Ε. – Τουρκίας και να αξιοποιήσουν μέχρι τότε τη βοήθεια των πραγματικά αλληλέγγυων Ελλήνων και Ευρωπαίων, ώστε η ζωή τους να είναι κατά το δυνατό υποφερτή, μέχρι να καταφέρουν να φτάσουν στην βόρεια Ευρώπη είτε σε μια ειρηνευμένη Συρία.

Από την άλλη, όσοι άνθρωποι του λαού οργίζονται και αγανακτούν με τις προβοκατόρικες ενέργειες των ψευτοαλληλέγγυων, στις οποίες εμπλέκουν και τους μετανάστες, πρέπει την περισσότερη οργή τους να την κατευθύνουν ενάντια στην κυβέρνηση Τσίπρα που ποτέ δεν καταγγέλει και δεν απομονώνει τους πρώτους, καλώντας την να αξιοποιήσει άμεσα όλη την ευρωπαϊκή βοήθεια σε ανθρώπους και χρήμα και να εφαρμόσει με τον πιο ταχύ τρόπο τη συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας, για να ανασάνουν τόσο οι ντόπιοι όσο και οι πρόσφυγες. Ακόμα περισσότερο πρέπει να απαιτήσει οι ναζιστές της Χρ. Αυγής να καταδικαστούν για τα εγκλήματά τους, ενώ μεθοδεύεται να αθωωθούν, να τεθούν εκτός νόμου και τουλάχιστον ώσπου να τελειώσει αυτή η δίκη να τους απαγορευτεί κάθε διαδήλωση ενάντια στους πρόσφυγες και μετανάστες. Δεν πρέπει επ' ουδενί ο θμός να κατευθυνθεί στους βασανισμένους πρόσφυγες – θύματα της κατοχικής κυβέρνησης Άσαντ – Πούτιν και των ισλαμοναζιχίδων του Ισλαμικού Κράτους, που τους έφερε εδώ ο κύρια πολιτικός αλλά και οικονομικός δουλέμπορας Τσίπρας με τέτοιο τρόπο ώστε να φασιστικοποιήσει Ελλάδα και Ευρώπη.

Αν μέσα από τις καθεστωτικές προβοκάτσιες, ο ναζισμός σηκώσει «αντιπροσφυγικό» κεφάλι, τότε μαύρες μέρες περιμένουν όχι μόνο τους σχετικά λίγους πρόσφυγες και μετανάστες που έφτασαν πρόσφατα στη χώρα μας, αλλά κυρίως τον ίδιο τον ελληνικό λαό.

ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

θα τον σταματήσουν οι φίλοι σας της ΝΔ, ΠΑΣΟΚ Σία που όμως δεν έχουν καμιά πρόσβαση στα αριστερά τους, δηλαδή καμιά δύναμη στα συνδικάτα και στους φλεγόμενους δρόμους, ενώ εγώ πάντα έχω δεσμούς με όλους αυτούς;»

Σε αυτό το παιχνίδι του ΣΥΡΙΖΑ οι σοσιαλφασίστες και ναζί δεν είναι μόνοι τους. Έχουν μαζί τους και τους υποτιθέμενους φιλοευρωπαίους ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, ΕΚ που βοηθάνε ακόμα περισσότερο το ΣΥΡΙΖΑ γιατί ολοκληρώνουν από τα δεξιά το υποτιθέμενο εθνικό μέτωπο ενάντια στην πολιτική ασυνέπεια του απέναντι στο λαό. Αυτοί λένε στο διαπραγματευόμενο ΣΥΡΙΖΑ: «Για να φαίνεσαι αριστερός καταστρέφεις τη χώρα. Εμείς υποκύψαμε στους δανειστές χωρίς να κάνουμε το σκληρό όπως εσύ. Επιπλέον αφού είσαι κωλοτούμπας και υπέκυψες πέρυσι γιατί τραβάς τώρα ξανά τις διαπραγματεύσεις μαζί τους; Αφού ξέρεις πως δεν θα πάρεις τίποτα γιατί βάζεις διαρκώς κόκκινες γραμμές που ξέρεις ότι θα καταπατήσεις;». Με αυτήν την τακτική πετυχαίνουν ό,τι ακριβώς θέλει ο Τσίπρας, που μπορεί να λέει στους δανειστές: «Δεν φτάνει που έγινα ξεφτίλα στην αριστερά για χάρη σας, θέλετε να με κάνετε ξεφτίλα και στη δεξιά; Αν δεν μου δώσετε κάποια νίκη στα μέτρα κόντρα στο απαιτητικό ΔΝΤ, τότε σας πεθάνω μαζί με τους εχθρούς μου: τώρα εκλογές όπως άλλωστε ζητάει και ο δικός σας Μητσοτάκης ή ακόμα και χρεωκοπία. Δεν θα διαλύσω το κόμμα μου για χάρη σας».

Δηλαδή το «υπόγραψε κωλοτούμπα Τσίπρα» συν το κάλεσμα του Μητσοτάκη για εκλογές είναι στην πράξη πρόκληση στον Τσίπρα να πάει την κόντρα με την ΕΕ ως το τέλος και κάτι να κερδίσει από αυτήν, γιατί αν δεν κερδίσει τίποτα θα πέσει, και μάλιστα θα πέσει εντελώς άδοξα, όπως άλλωστε τονίζουν οι 53.

Οι εκλογές δηλαδή που ζητάει η ΝΔ δεν είναι οι εκλογές που ζητάει ένα κόμμα πραγματικά εχθρικό στην κυβερνητική συμμορία που ξέρει ότι τα μνημόνια δεν είναι το αληθινό έγκλημα κατά του λαού και της χώρας όπως λένε οι φαιο-«κόκκινοι», ούτε είναι το σπάταλο κράτος και η φοροδιαφυγή, όπως μηρυκάζουν ασταμάτητα οι φιλελεύθεροι μετατρέποντας σε βασική αιτία ένα παράγωγο ζήτημα. Το κύριο και πρωταρχικό έγκλημα από το οποίο πηγάζουν τα μνημόνια, αλλά και η ανοχή στην κρατική σπατάλη και η διαφθορά, είναι το διαρκές, πολύχρονο και διαρκώς αυξανόμενο παραγωγικό σαμποτάζ της χώρας στο οποίο ηγείται ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ και στο οποίο συμμετέχουν όλες οι υπόλοιπες πολιτικές ηγετικές κλίκες με την ανοιχτή ή τη σιωπηρή αποδοχή τους.

Δηλαδή δικαίωμα να ζητήσει εκλογές - και μάλιστα όχι τώρα αλλά πέρυσι μετά το προβοκατόρικο κλείσιμο των τραπεζών- θα είχε μόνο ένα κόμμα που θα διατυμπάνιζε ότι είτε υπογραφεί είτε δεν υπογραφεί το μνημόνιο, είτε υπογραφεί με περισσότερα είτε με λιγότερα μέτρα, η χώρα θα καταστρέφεται όσο συνεχίζεται και μάλιστα κλιμακώνεται το παραγωγικό σαμποτάζ. Το είδος των μνημονιακών μέτρων, ο όγκος τους και η κατανομή των βαρών τους δεν είναι χωρίς σημασία αλλά έχουν σχέση μόνο με τους ρυθμούς αυτής της καταστροφής και όχι με το αναπόφευκτο της. Αν λοιπόν η ΝΔ εναντιωνόταν πραγματικά στην κυβέρνηση Τσίπρα θα τη χτυπούσε πάνω απ όλα για το κλιμακούμενο σαμποτάρισμα όλων των μεγάλων παραγωγικών επενδύσεων που

αν είχαν ξεκινήσει δεν θα υπήρχαν καν νέα μνημόνια (όπως για το Χρυσό όπου η κυβέρνηση ήδη κατάργησε τη μισή επένδυση στις Σκουριές, όπως για το πάγωμα του Ελληνικού των 6 δις, όπως για το πάγωμα του Αστέρτα Βουλιαγμένης του μισού δις, όπως για τη φυγή της Ράϊαν Αιρ με υπολογισμό απωλειών 3 δις, όπως για το θανάσιμο πλήγμα στην Αφάντου στη Ρόδο -400 εκ ευρώ- μόλις χθες όπου η ΝΔ δεν άνοιξε καν το στόμα της). Επίσης θα την κατήγγειλε για το μεγαλύτερο έγκλημά της απέναντι στη δημοκρατία που είναι ο διωγμός των καναλιών, ιδιαίτερα ο διωγμός μέχρι κλεισίματος του ΜΕΓΚΑ, για τον οποίο ο Μητσοτάκης επίσης δεν έχει πει λέξη.

Δηλαδή οι εκλογές που ζητάει ο Μητσοτάκης πάνω στη διαπραγμάτευση και μάλιστα πάνω στην κορύφωσή της δεν είναι αποτέλεσμα μιας άλλης στρατηγικής απέναντι στην κυβερνητική, αλλά είναι μια άλλη τακτική υποβοηθητική της κοινής στρατηγικής ενάντια στην ΕΕ. Δηλαδή δεν είναι κατά τη γνώμη μας ούτε καν μια εκτόνωση της οργής που έχει η βάση της ΝΔ και όλη η κοινωνία ενάντια στην κυβερνητική εγκληματική συμμορία. Μια απόδειξη για το ότι έτσι έχουν τα πράγματα είναι ότι πάνω ακριβώς σε αυτήν την αντικυβερνητική έξαψη της ΝΔ πήγε στο συνέδριό της ο Φίλης σαν εκπρόσωπος της κυβέρνησης για να την καλέσει σε ενότητα λέγοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «πολιτικά έτοιμος να αναζητήσει συγκλίσεις και συναινέσεις και με δυνάμεις του συντηρητικού χώρου, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα μείζονα θέματα της εθνικής πορείας μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο» (23 Απρίλη). Όταν ρώτησαν τον Μητσοτάκη τι έχει να απαντήσει σε αυτήν την πρόκληση είπε ότι δεν την άκουσε γιατί είχαν πρόβλημα τα μικρόφωνα!

Αληθινή διαπραγμάτευση με άλλο στόχο από αυτόν που επικαλούνται οι κυβερνητικοί διαπραγματευτές

Το πολιτικό ζουμί λοιπόν της όλης ιστορίας είναι το ερώτημα αν η κυβέρνηση Τσίπρα παριστάνει πως διαπραγματεύεται με την ΕΕ ή διαπραγματεύεται στα αλήθεια με αυτήν. Ισχύει το δεύτερο. Μόνο ανοιχτοί και κρυφοί φασίστες που βιάζουν και κρύβουν την πραγματικότητα από το λαό ή εντελώς ηλίθιοι μπορούν να ισχυρίζονται το πρώτο. Αλλιώς πρέπει να υποθέσουμε ότι προσποιείται όλη η ΕΕ, ότι είναι προσποίηση όλα τα αποτυχημένα αλληπάλληλα Γιουρογκρούπ, όλες οι ατέλειωτες συζητήσεις των στελεχών της τρόικας στην Αθήνα (που είναι πια ένα ακόμα πιο δυσκίνητο και διασπασμένο κουαρτέτο), όλες οι αντικρουόμενες ευρωπαϊκές θέσεις σε σχέση με το ΔΝΤ και την τρέχουσα διαπραγμάτευση, όλες οι εναγώνιες αναλύσεις του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου τύπου για τα μέτρα και για το ελληνικό χρέος, και, κυρίως, για το αν μπαίνουμε ή όχι σε μια νέα ελληνική κρίση που όλοι συμφωνούν ότι θα κλονίσει βαθύτερα από ποτέ την εύθραυστη ευρωπαϊκή ενότητα καθώς και την οικονομία της.

Αυτή όλη η ευρωπαϊκή και διεθνής πραγματικότητα δεν φαίνεται να απασχολεί καθόλου επίσημα την ελληνική αντιπολίτευση. Απασχολεί ανοιχτά μόνο την κυβέρνηση. Στην ουσία σύσσωμη η αντιπολίτευση φαιο-«κόκκινη» φασιστική και φιλελεύθερη δεν είναι καθόλου αδαής και αδιάφορη για τα διεθνή αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης, απλά έχει αφήσει την κυβέρνηση Τσίπρα, όπως πριν την κυβέρνηση Σαμαρά και πιο πριν την κυβέρνηση ΓΑΠ, να κάνει απερίσπαστη την ευρωπαϊκή και διεθνή πολιτική της ακριβώς όπως εκείνη τη θέλει.

Στην πραγματικότητα, κυβέρνηση και αντιπολίτευση, κρύβουν συστηματικά από τον ελληνικό λαό αλλά και τους λαούς της Ευρώπης εδώ και χρόνια το αληθινό διακύβευμα αυτών των διαπραγματεύσεων που είναι το ποιος θα βγει κάθε φορά πολιτικά πιο ενισχυμένος από αυτές η ευρωπαϊκή ενότητα ή οι αποσυνθετικές της δυνάμεις, που οι χειρότερες βρίσκονται μέσα της και ειδικά μέσα στην Ελλάδα;

Όσο πιο αιματηρά τα μέτρα, τόσο καλύτερα για τον Τσίπρα

Όταν λέμε ότι μόνο την κυβέρνηση απασχολεί η ευρωπαϊκή και διεθνής πραγματικότητα σε αυτήν τη διαπραγμάτευση δεν εννοούμε ότι αυτό το κάνει επειδή έχει στο μυαλό της να μειώσει τις απώλειες από τα μνημόνια για το λαό. Όχι. Αυτό δεν τη νοιάζει καθόλου. Δεν τραβάει τις διαπραγματεύσεις στο άπειρο για να πετύχει καλύτερα μνημόνια. Δεν τη νοιάζει καν αν θα πετύχει μια ανοιχτή νίκη κατά της ΕΕ. Για την ακρίβεια ξέρει ότι η ίδια θα χάσει πολιτικά ακόμα και αν πάρει μερικούς οικονομικούς πόντους από τη διαπραγμάτευση. Μάλιστα ξέρει ότι όσο μακραίνει τις διαπραγματεύσεις σε συνδυασμό με τη ματαίωση των επενδύσεων και το πολύμορφο παραγωγικό σαμποτάζ που κάνει, δυναμώνει η φυγή και η καταστροφή κεφαλαίων από τη χώρα, δυναμώνει η εξάτμιση κάθε επενδυτικής εμπιστοσύνης, δυναμώνει η υπερφορολόγηση χωρίς αύξηση εισοδημάτων, δυναμώνει η αύξηση των κόκκινων δανείων οπότε μειώνεται η ρευστότητα των τραπεζών, γενικά στεγνώνει η ρευστότητα στην αγορά, και με όλα αυτά τελικά αυξάνεται το δημόσιο έλλειμμα, οπότε οι δανειστές μοιραία ζητάνε περισσότερα οδυνηρά μέτρα προκειμένου να αποδεσμεύσουν τα δις που έχουν υποσχεθεί για να αποπληρώσει η χώρα τα δάνειά της. Ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν ενοχλείται από αυτά τα χειρότερα μέτρα, αλλά τα θέλει πολύ. Γιατί ο σκοπός του δεν είναι να ελαφρώσει το λαό ή την παραγωγή. Ο σκοπός του, σκοπός του ρώσικου αφεντικού του, είναι μόνο και μόνο να διασπάσει και να αποσυνθέσει παραπέρα τους δανειστές ακόμα και αν ο ίδιος χρειαστεί να τραυματιστεί πολιτικά, όπως πριν τραυματίστηκαν οι ΓΑΠ και Σαμαράς. Όσο πιο πολλά μνημονιακά μέτρα του βάζουν οι δανειστές του, για την ακρίβεια όσα περισσότερα μνημονιακά μέτρα προκαλεί η προβοκατόρική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, τόσο περισσότερο ο προβοκατόρας Τσίπρας γυρίζει προς την ευρωπαϊκή και διεθνή κοινή γνώμη και λέει: «Καλά πόσο ακόμα άκαρδοι, εταίροι δανειστές θέλετε να κάνετε αυτόν τον λαό να πεινάσει; Πόσο θέλετε να του κόψετε τις συντάξεις που ζουν πια από αυτές σχεδόν όλες οι ελληνικές οικογένειες, πόσο θέλετε να με υποχρεώσετε να ανεβάσω τους φόρους για να μην κόψω πολύ τις συντάξεις, όπως ζητάει η νεοφιλελεύθερη αντιπολίτευσή μου και το ΔΝΤ; Που είναι κύριοι η αλληλεγγύη σας η ανθρωπιά σας; Και καλά σαν κεφαλαιοκράτες που είσαστε δεν σκεφτόσαστε τον ελληνικό λαό. Την αγαπημένη μας όμως Ενωμένη Ευρώπη που θα αντιμετωπίσει μια πολιτική κρίση και μια οικονομική χρεωκοπία ύστερα από μια απόλυτη εξαθλίωση της Ελλάδας δεν την σκεφτόσαστε;»

Αυτά πιάνουν έξω όπου οι αστικές τάξεις των δανειστών έχουν την αντιδραστική γραμμή να μην απαντάνε στην «οικονομολογία» και την πολιτική των μπατατζήδων σοσιαλφασιστών της Ελλάδας μας και αυτοί τελικά ψηφίζουν τα μέτρα

και έτσι τσαλακώνουν τα μούτρα τους στο λαό τους. Δεν πολυνοιάζει δηλαδή τους δανειστές που τσαλακώνεται πιο πολύ η εικόνα της Ευρώπης στην Ελλάδα και δυναμώνουν εδώ οι φασίστες και ο φιλοπουτινισμός**

Αλλά ο κνιτάκος αρχιπροβοκατόρας και οι φαιο-«κόκκινοι» διεθνείς προστάτες του πολύ πιο δύσκολα θα μπορούσαν να τα πουν αυτά για τα μικρότερα πόσα που ζητούσαν οι δανειστές τον περασμένο Οκτώβρη, ή τα πιο μικρά τον Ιούλη πριν από τα κάπιταλ κοντρόλς, ή επί Σαμαρά που ζητούσαν μόνο 1 δις Ευρώ. Μπορούν να τα πουν τώρα στο διεθνή τύπο που οι δανειστές ζητάνε μέτρα 9 δις Ευρώ γιατί ως εκεί φούσκωσε το έλλειμμα ο προβοκατόρας. Τώρα η Ελλάδα δεν βογγάει απλά αλλά ουρλιάζει από τον πόνο και κυρίως από την αγωνία και την απελπισία.

Όμως το πιο βασικό είναι ότι ο Τσίπρας κυρίως δεν μπορούσε να τα πει αυτά με σοβαρές ελπίδες να προκαλέσει μεγάλα ρήγματα πριν ένα χρόνο ή μισό χρόνο. Μόνο τώρα μπορεί να βρει τους ευρωπαίους δανειστές στην πιο μεγάλη τους πολιτική τους δυσκολία, στην πιο μεγάλη τους εσωτερική φαγωμάρα, στην πιο μεγάλη τους οικονομική παρακμή, στον πιο μεγάλο κίνδυνο ευρωπαϊκής αποσάθρωσης. Όταν μάλιστα λέει ο προβοκατόρας ότι οξύνονται οι αντιθέσεις στην Ευρώπη και ότι η Ελλάδα βρίσκει νέους συμμάχους και η αντιπολίτευση καγχάζει, αυτός που έχει δίκιο είναι ο προβοκατόρας και απλά η αντιπολίτευση κρύβει από τον λαό ότι η όξυνση των υπαρκτών αυτών αντιθέσεων είναι για το κακό της Ευρώπης και ότι οι νέοι «σύμμαχοι» της χώρας αποτελούν το πολιτικό και ιδεολογικό κατακάθι της ταλαιπωρημένης Ηπείρου και την πέμπτη φασιστική της φάλαγγα.

Να γιατί ήταν απαραίτητη για τον Τσίπρα η εγκληματική παράταση της διαπραγμάτευσης η αλλιώς ο συντονισμός των κρίσεων

Ο κύριος λόγος για τον οποίο ο Τσίπρας παρέτεινε τη διαπραγμάτευση ως τώρα και θα την παρατείνει όσο μπορεί (γι αυτό αδειάζει τα δημόσια ταμεία ακόμα και σε βάρος των αρρώστων) είναι για να αξιοποιήσει όλους μαζί τους ευρωπαϊκούς αποσπασματικούς παράγοντες που τώρα κορυφώνονται. Τώρα κορυφώνονται τα πολιτικά αποτελέσματα του προσφυγικού με την ορμητική άνοδο των φασιστών αντιευρωπαίων και ρωσόφιλων στις βόρειες χώρες ειδικά τη Γερμανία και την Αυστρία, ενώ όλο και περισσότερο μαζεύονται μαύρα σύννεφα πάνω από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για το προσφυγικό καθώς οι ρωσόφιλοι της ΕΕ τη σαμποτάρουν υπαναχωρώντας στην υπόσχεσή της ΕΕ να δώσει βίζες στη Τουρκία. Κυρίως όμως τώρα και προγραμματισμένα πλησιάζει η μεγάλη δημοψηφισματική αναμέτρηση για το Μπρέξιτ όπου η ΕΕ δεν θέλει να δώσει στους βρετανούς ευρωσκεπτικιστές ένα ακόμα όπλο με το να επικαλεσθούν μια νέα ελληνική κρίση. Τρεις κρίσεις μαζί δεν μπορεί εύκολα να αντιμετωπίσει η σημερινή Ευρώπη και σ αυτό ποντάρει πολύ ο Τσίπρας-δηλαδή τα αφεντικά του που μπορούν να έχουν εσωτερική εικόνα σε κάθε χώρα των διεθνών ανταγωνισμών- για να τρενάρι τα πράγματα ώστε η ελληνική κρίση να συντονιστεί με τις άλλες δύο και μάλιστα να πάρει αν είναι δυνατό και την πρώτη θέση απειλώντας με υποτροπή ειδικά το προσφυγικό που σε μεγάλο βαθμό ελέγχει.

Σχετικά με το τελευταίο ο ρόλος της κυβέρνησης Τσίπρα είναι καθοριστικός όχι μόνο στην όξυνση αλλά και στην παραγωγή κρίσεων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τη μεγαλύτερη ως τώρα πολιτική κρίση στην Ευρωζώνη και στη Ζώνη Σένγκεν τη δημιούργησε και άρχισε να την παροξύνει ο Τσί-

πρας και η κυβερνητική συμμορία του αμέσως μόλις αυτή ήρθε στην εξουσία, **αποδεικνύοντας πόσο εντελώς απαραίτητο είναι για τον Πούτιν να έχει την Ελλάδα μέσα στο Ευρώ και όχι έξω.** Αυτή η συμμορία οργάνωσε το πραξικοπηματικό άνοιγμα των ελληνικών συνόρων της ΕΕ για να μπουν το ένα εκατομμύριο πρόσφυγες και μετανάστες χωρίς ανοιχτή και δημοκρατική συνεννόηση με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ (δες άρθρα της ΟΑΚΚΕ: www.oakke.gr/antifasism/2013-02-16-20-18-50/2013-02-16-20-19-58/item/654-, www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/552, και τελευταία αφίσσα: www.oakke.gr/afises/2013-02-16-20-46-50/item/639-). Αυτό έγινε σε κρυφή, όπως αποδείχτηκε από τα πράγματα, συνεννόηση μόνο με την σταζίτισα Μέρκελ που έδρασε με τη συμφωνία του γερμανικού βιομηχανικού κεφάλαιου που διψάει για νέα φτηνά εργατικά χέρια. Είναι αυτή η μεγάλη προβοκάτσια που δυνάμωσε παντού τις αντιευρωπαϊκές φασιστικές δυνάμεις, που διέσπασε τις ευρωπαϊκές χώρες όσο τίποτα άλλο στην ιστορία της και που διέσπασε παραπέρα τη γερμανική αστική τάξη αδυνατίζοντας τους φιλοευρωπαϊούς του CSU, υπέρ των αντιευρωπαϊών φασιστών της Αλτερνατίβας. Στο μεταξύ σε τρεις χώρες του ευρωπαϊκού οικονομικού νότου Πορτογαλία, Ισπανία, Ιρλανδία κυρίως χάρη στην αντανάκλαση της ελληνικής χρεωκοπίας και των μνημονιακών διασώσεων που φτώχυναν τους πληθυσμούς αυτών των χωρών ισχυροποιήθηκαν κυβερνητικά οι σχετικά πιο αντιευρωπαϊκές «αριστερές» δυνάμεις.

Μέσα σε αυτό λοιπόν το πολύ καλύτερο για τους προβοκάτορες πολιτικό σκηνικό από ότι το 2015 γίνεται η νέα διαπραγμάτευση. Αρχικά η συμμορία κόντραρε τους δανειστές παντού ψάχνοντας να βρει ρήγμα, όπου μπορούσε, αρχίζοντας από τα κόκκινα δάνεια και φτάνοντας στις συντάξεις. Τελικά σε όλα αυτά υποχώρησε και έδωσε όλα τα σπίτια και των πιο φτωχών στις τράπεζες, κατακρεούργησε τις μελλοντικές συντάξεις κατά 30%, καθώς και τις μεγάλες ενεργείες συντάξεις, φαίνεται ότι κατεβάζει το αφορολόγητο πράγμα που χτυπάει και συνταξιούχους και μισθούτους του δημοσίου και βέβαια σακάτευσε εντελώς και μάλιστα ευχαρίστως τους μικρομεσαίους επαγγελματίες της πόλης και όσο μπορούσε αυτούς της υπαίθρου, ενώ ανέβασε το ΦΠΑ και πρότεινε η ίδια όλους τους δυνατούς φόρους μπορούν να καταστρέψουν την παραγωγή.

Τα έκανε όλα αυτά, ενώ αύξαινε το λογαριασμό παρατείνοντας όπως είπαμε τις διαπραγματεύσεις. Αυτό προφανώς δεν το έκανε για να διασωθεί πολιτικά με ελαφρότερα μέτρα όπως ισχυρίζονται εντελώς αντιφατικά αυτοί που τον κατηγορούν ότι ταυτόχρονα αυξάνει το λογαριασμό που θα πληρώσει ο λαός. **Το έκανε γιατί κύριος στόχος της αύξησης του λογαριασμού ήταν το να στρέψει κάποια στιγμή τους δανειστές ενάντια στο «ξένο» σώμα προς την ΕΕ, το ΔΝΤ που είναι εκείνο μόνο από τους δανειστές που επιμένει με σταθερότητα στην πληρωμή όλου αυτού του διογκωμένου λόγω κυβερνητικής πολιτικής λογαριασμού.** Στην πραγματικότητα το ΔΝΤ έγινε κύριος εχθρός για την κυβέρνηση από την ώρα που οι ρωσόφιλοι με τον Γιουνκέρ πήραν την ηγεμονία μέσα στην Κομισιόν και σε ένα βαθμό και μέσα στην Τρόικα στην οποία δίπλα στον «πιστωτικό γενναιόδωρο» Ντράγκι-κόκκινο πανί για τη Γερμανία -προστέθηκε το επίσης ελάχιστα σφιχτό ESM (με επικεφαλής τον Κλάους Ρέγκλινγκ που είχαμε κατηγορήσει για ρωσόφιλο το 2012, http://www.oakke.gr/ekloges2012/ekloges_jouni.htm) σχηματίζοντας πλέον το Κουαρτέτο της διαπραγμάτευσης. Στην πραγματικότητα το να απομονώσει το ΔΝΤ

η κυβέρνηση Τσίπρα δεν ήταν ένα οικονομικό αλλά ένα καθαρά πολιτικό ζήτημα. Γιατί το ΔΝΤ είναι αυτή τη στιγμή το μόνο στήριγμα της Γερμανίας, της Ολλανδίας και άλλων βόρειων και ανατολικοευρωπαϊκών χωρών μέσα στο Κουαρτέτο για να μην παραδοθεί η ΕΕ στο δήθεν «φιλελληνικό» στην πραγματικότητα φιλορωσικό μέτωπο Ολάντ, Ρέντζι, Μέρκελ, Ομπάμα, με εκπρόσωπο στο Κουαρτέτο τον Γιουνκέρ (όπως επίσης, αν και λιγότερο τον ίδιο το Μοσκοβισί). Η παρουσία του ΔΝΤ υπάρχει ακόμα στο κουαρτέτο μόνο χάρη στο βέτο του Βορρά, κυρίως, όμως του Σόμπλε. Αν το ΔΝΤ χάσει μια καίρια μάχη και φύγει από τη μέση η θέση του Σόμπλε κλονίζεται σε πελώριο βαθμό μέσα στην Ευρωζώνη και μέσα στη Γερμανία.

Να γιατί ο Τσίπρας έδωσε στο Κουαρτέτο όλο το αίμα του λαού κάνοντας μάλιστα τα μέτρα όσο πιο καταστροφικά μπορούσε αφού έδωσε την έμφαση σε όλα τα φορολογικά μετρά και πουθενά δεν πρότεινε τίποτα για τα διαρθρωτικά όπως πχ μέτρα ενάντια στη φοροδιαφυγή, τη γραφειοκρατία κλπ. Άλλωστε επιδιώκει να ληφθούν αυτά τα βαρύτερα μέτρα που είναι κατάλληλα για να χρησιμοποιηθούν για ακόμα μεγαλύτερο σαμποτάζ και καταστροφή, με νέα λουκέτα, διώξιμο παραγωγικών επενδύσεων και ακόμα βαθύτερη χρεωκοπία. Έτσι έδωσε ότι του εξασφαλίζει άμεσο οικονομικό μίσος από το λαό και δίνει πια τη μάχη μόνο σε ένα σημείο που αν το πάρει, ενώ ο λαός δεν θα έχει κερδίσει τίποτα, το ΔΝΤ και ο Σόμπλε μπορούν να δοκιμάσουν πολιτική ήττα.

Κάτι ανάλογο έγινε στις διαπραγματεύσεις το 2015 όπου μετά το δημοψήφισμα ο Τσίπρας είχε δώσει τα πάντα οικονομικά, αλλά ο Σόμπλε δοκίμασε την πρώτη του πολιτική ήττα και απομόνωσε όταν αποδοκιμάστηκε από το βέτο Γαλλίας, Ιταλίας, Κομισιόν η πρότασή του για προσωρινή έξοδο της Ελλάδας από την ΕΖ.

Το σημείο λοιπόν όπου δίνει τη μάχη της σήμερα για τη διάσπαση της ΕΖ η προβοκατόρικη συμμορία χωρίς ο ελληνικός λαός να κερδίσει τίποτα όποια και να είναι η έκβασή της, είναι τα προληπτικά μέτρα για το χρέος.

Παίζουν το τελευταίο τους χαρτί για τη διάσπαση της ΕΕ στα προληπτικά μέτρα

Πρόκειται για το εξής: Όλο το κουαρτέτο έχει συμφωνήσει και από ότι φαίνεται όλες οι κυβερνήσεις έχουν συμφωνήσει ότι τα μέτρα πρέπει να ληφθούν με ορίζοντα το 2018 και ότι τότε πρέπει να υπάρξει ένα πρωτογενές πλεόνασμα ίσο με το 3,5% του ΑΕΠ.

Εδώ αρχίζουν οι διαφορές. Το ΔΝΤ εκτιμάει με σιγουριά ότι η Ελλάδα θα έχει εκείνη την εποχή με τα μέτρα των 5,6 δις που είναι έτοιμη να υπογράψει αυτή η κυβέρνηση, το πρωτογενές πλεόνασμα του 1,5%. Αυτό το νούμερο δεν το δέχεται η Ελλάδα αλλά το αμφισβητούν μέχρις ενός σημείου και στην Κομισιόν χωρίς όμως να προβάλουν μια καθαρή αντίθετη θέση στο ΔΝΤ που σε γενικές γραμμές αναγνωρίζεται σαν ο πιο ειδικευμένος φορέας σε τέτοιες προβολές στο μέλλον αν και έχει χάσει ένα μέρος από το κύρος του γιατί πρόβλεψε λαθεμένα τις επιπτώσεις των πρώτων μνημονίων στην ελληνική οικονομία και η κυβέρνηση Τσίπρα δεν παύει να το θυμίζει αυτό κάθε στιγμή για να βγάζει αναξίπιστο το ΔΝΤ. Στην πραγματικότητα όλοι οι οικονομολόγοι που στηρίζονται στους παραδεγμένους οικονομικούς τύπους και όχι στη ζωντανή έρευνα της οικονομικής ζωής πέφτουν έξω με την Ελλάδα γιατί σε αυτούς τους τύπους δεν προβλέπεται δραστήριο οικονομικό σαμποτάζ μιας κυβέρνησης και των αντιπολιτευόμενων κομμάτων στην ι-

δια τη χώρα τους. Επίσης τελευταία η κόντρα ως προς την αξιοπιστία του ΔΝΤ μέσα στην ΕΖ έχει μεγαλώσει γιατί το ΔΝΤ πρόβλεπε έλλειμμα για το 2015 ενώ η ευρωπαϊκή στατιστική υπηρεσία έβγαλε τελικά πλεόνασμα για αυτή τη χρονιά. Το ΔΝΤ αμφισβητεί και αυτό το νούμερο ωστόσο ερευνήσει τα στοιχεία της Eurostat.

Πάντως η γενική κατεύθυνση σκέψης μέσα στο κουαρτέτο είναι η κάθε αμφιβολία να είναι υπέρ του ΔΝΤ. Αυτή είναι κατεξοχήν και η γερμανική θέση. Η λύση που δόθηκε όμως πρακτικά σε αυτό το ζήτημα ήταν η εξής πρόταση του Σόμπλε: Να ψηφιστούν από τώρα μέτρα από την ελληνική κυβέρνηση που να καλύπτουν τη διαφορά ανάμεσα στο 1,5% που προβλέπει και στο 3,5% που πρέπει να είναι, αλλά να μην εφαρμοστούν τώρα, δηλαδή να ψηφιστούν προληπτικά. Αν η πραγματικότητα δείξει ότι το πλεόνασμα θα είναι 1,5% το 2018, τότε αυτόματα θα εφαρμοστούν εκείνη τη χρονιά, αν το πλεόνασμα είναι 3,5% τότε δεν θα εφαρμοστούν.

Η αμφιβολία όμως και η αμφισβήτηση του εχθρού και από τρίτους είναι ο παράδεισος του κάθε Τσίπρα. Αμέσως λοιπόν η συμμορία απάντησε στην πρόταση ΔΝΤ-Σόμπλε που έδειχνε να έχει άνετη καταρχήν στο Γιουγκρούπ αποδοχή: Κατανοούμε κύριοι δανειστές την ανάγκη σας να διασφαλιστείτε και δεν θα είχαμε καταρχήν αντίρρηση να ψηφίσουμε έναν τέτοιο προληπτικό νόμο, αλλά το ελληνικό σύνταγμα δεν μας επιτρέπει να ψηφίσουμε στη βάση εικασιών για το μέλλον έναν νόμο που δεν θα εφαρμοσούμε άμεσα. Άλλωστε αν το κάνουμε τώρα αυτό ο λαός θα πιστέψει ότι θα εφαρμοσούμε αύριο τα μέτρα που πήραμε και εξοργισμένος από αυτά που άμεσα θα εφαρμοσούμε, θα μας ρίξει, για την ακρίβεια τέτοια προληπτικά μέτρα δεν τα ψηφίζει ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε ακόμα περισσότερο δεν τα ψηφίζουν οι πιο αντιευρωπαίοι ΑΝΕΛ. Γι αυτό προτείνουμε ένα μηχανισμό που θα μας δίνει την αυτόματη υποχρέωση να ψηφίσουμε αυτά τα μέτρα στο μέλλον αν θα χρειαστεί, έναν ας πούμε μηχανισμό-κόφτη.

Βέβαια τέτοια μέτρα προληπτικά ποτέ ως τώρα δεν έχουν ψηφιστεί, αλλά είναι αλήθεια ότι ο ελληνικός λαός ξέρει ότι οι κυβερνήτες του είναι απατεώδες από εθισμό και δεν θυμάται ποτέ ψηφισμένα δυσμενή οικονομικά μέτρα να μην εφαρμοστήκαν από μια κυβέρνηση που τα ψήφισε, ακόμα και όταν οι περιστάσεις που τα επέβαλαν άλλαξαν. Από την άλλη όμως και οι δανειστές ξέρουν ότι τέτοιες αναξίπιστες κυβερνήσεις και μάλιστα τόσο πολύ σαν και αυτήν του ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έχουν ξανασυναντήσει στην ΕΕ, γι αυτό πολλές χώρες δεν δέχονται καμιά άλλη δέσμευση πλην της ψήφισης. Στην πραγματικότητα ούτε αυτό είναι μια απόλυτη εγγύηση για μια χώρα που ένα μεγάλο μέρος του λαού της έχει δουλευτεί με την ιδέα ότι τα χρέη της είναι πλαστά και μάλιστα επονεϊδιστά και δεν πρέπει ποτέ να ξεχρεωθούν. Όμως μια ψήφιση από μια Βουλή μετράει πολιτικά και για άλλους λαούς πιο πολύ από μια ψηφισμένη υπόσχεση, και το πρόβλημα με τη χώρα μας είναι ότι όχι απλά οι αστικές κυβερνήσεις αλλά και οι λαοί που πληρώνουν τα χρέη της δεν της έχουν με το δίκιο τους καμιά εμπιστοσύνη γιατί δεν κάνει τίποτα άλλο από το να καταπατά τις ψηφισμένες υποσχέσεις της. Επίσης στην πράξη όποτε υπάρχει οποιαδήποτε ψήφιση προϋπολογισμού και μέτρων προϋπολογισμού όλα τα μέτρα και οι νόμοι ψηφίζονται βάσει εικασιών για το μέλλον και η εφαρμογή τους ή η αλλαγή τους υπόκεινται στις πρακτικές ανάγκες της εφαρμογής ενός προϋπολογισμού.

Άρα και σε αυτή τη μάχη έχουμε να κάνουμε με την ίδια σκοπιμότητα όπου οι ντόπιοι προβοκάτορες απλά αναζητούν ένα νέο

ρήγμα στις χώρες της ΕΕ για να το διευρύνουν, λέγοντας πάλι στο λαό ότι την κρίση που απορρέει από την παράταση της διαπραγμάτευσης οπότε και την οικονομική αφαίμαξή τους, το πάγωμα των επενδύσεων, την έξοδο των κεφαλαίων, τη λεηλασία κάθε ζωτικού για τη ζωή τους κρατικού φορέα, όλα αυτά τα κάνουν για το καλό του. Τι ασύλληπτοι παλιάνθρωποι. Μα ή θα πιάσεις Τσίπρα το 2018 το 3,5% και δεν έχεις λόγο να φοβάσαι ότι θα εφαρμόσεις νέα άσχημα μέτρα στο μέλλον ή θα πιάσεις το 2018 το 1,5% οπότε ενεργοποιείς τότε τα μέτρα ή τότε τα αρνείσαι αν η χώρα είναι σε απόλυτη εξουθένωση. Όμως το να βάζεις τώρα αυτό το ζήτημα σαν κεντρικό σημαίνει μια ασύλληπτη μαχαίριδα στην άρρωστη χώρα.

Αλλά μήπως υπάρχει μεγαλύτερη αποκάλυψη της κτηνωδίας αυτής της συμμορίας ότι πάνω στη μεγάλη ανεργία του λαού και την ώρα που υποτίθεται ότι έχουν ανάγκη από λεφτά σκοτώνουν την επένδυση των 400 εκ Ευρώ στην Αφάντου της Ρόδου και μάλιστα επειδή η επένδυση περιλαμβάνεται σαν έσοδο στο τρίτο μνημόνιο πρέπει να βρουν 400 νέα εκατομμύρια σε φόρους, δηλαδή εκεί που ο λαός πάει να βρει φαί αυτοί του αδειάζουν το αίμα;

Με δημοκρατική αντιφασιστική εξέγερση πρέπει να τσακίσουμε τη συμμορία των προβοκατόρων και τους φίλους της

Μην περιμένει κανείς να δείξουν έστω ένα δράμι ειλικρίνειας και ανθρωπιάς οι ωμοί αυτοί ψεύτες σφετεριστές της πολιτικής εξουσίας, οι επιδοξοί δικτάτορες και νεοσταγματοσφαλίτες στην υπηρεσία του τσάρου Πούτιν που πάνω στην σκοτεινή διαπραγμάτευση τους-προβοκάτσια μες το Μάη έχουν κανονίσει να τον φέρουν στη χώρα για να δείξουν ισχύ και να απειλήσουν κάτω από τη δηλητηριώδη σκιά του με διάσπαση και φασισμό την ακόμα δημοκρατική και πολιτικά ανεξάρτητη Ενωμένη Ευρώπη. Πρέπει τα καθάρματα αυτά να πέσουν οπωσδήποτε από την κυβέρνηση αλλά αυτό θέλει μαζική δημοκρατική εξέγερση που σημαίνει και καταγγελία των άλλων «δημοκρατών», των κρυφών φίλων του τσάρου, των Μητσοτάκηδων, των Γεννηματάδων, των Θεοδωράκηδων, των Λεβεντιδων και κυρίως των ανοιχτών φίλων του τσάρου των Κουτσουμπάιων λκαι των Μιχαλολιάκηδων που όλοι μαζί εξωραΐζουν τη συμμορία σαν ανεύθυνη ιδεοληπτική αριστερά ή ακόμα πιο αποπροσανατολιστικά σαν τσιράκι της ΕΕ.

Ο αγώνας είναι δύσκολος πάντως πάνω απ όλα κυρίως για ένα λόγο. Για το ότι η ΕΕ αναλαμβάνει μπροστά στον ελληνικό λαό μόνιμα την ευθύνη των μέτρων της πείνας του και την αφαιρεί από τις κυβερνήσεις που με το παραγωγικό τους σαμποτάζ προκαλούν το διαρκές δημοσιονομικό έλλειμμα και τα ασταμάτητα μέτρα πείνας. Αυτή η αθώωση του ενόχου συμβαίνει όχι τόσο γιατί την παραμονή της Ελλάδας τη θέλουν με πάθος οι ρωσόφιλοι ηγέτες της ΕΕ, αλλά και γιατί οι υπόλοιπες αστικές τάξεις με τις ιμπεριαλιστικές παραδόσεις και τη νοοτροπία τους δέχονται προκειμένου να διατηρήσουν μια επίφαση οικονομικής και πολιτικής ενότητας της ΕΖ να επιβάλλουν πολιτικές σε χώρες χωρίς τη θέλησή των λαών τους. Μόνο και μόνο που ένας λαός υποφέρει και η ΕΕ συνεχίζει να του επιβάλλει εκείνη μέτρα πείνας επειδή δεν θέλει να αποκαλύψει πολιτικά την άρχουσα τάξη του που τα προκαλεί και μάλιστα της επιτρέπει να κατηγορεί την ΕΕ διαρκώς για αυτά τα μέτρα, η ΕΕ θα έπρεπε να σταματήσει αυτήν την πολιτική του εξωτερικού σωτήρα με το ζόρι. Αυτό που κάνει

30 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΤΑΙ Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΛΕΣΑ

Τα ντοκουμέντα του πολωνικού Ινστιτούτου Εθνικής Μνήμης που τελευταία βγήκαν στο φως «καίνε» τον πρώην πρόεδρο της χώρας Λεχ Βαλέσα και επικεφαλής του κινήματος της «Αλληλεγγύης» σαν σταθερά πληρωμένο πληροφοριοδότη του σοσιαλφασιστικού καθεστώτος της Πολωνίας κατά τη δεκαετία του '70. Τα έγγραφα, που περιέχουν ιδιόχειρη δήλωση συνεργασίας του Βαλέσα με τη μυστική αστυνομία, χειρόγραφες αποδείξεις παραβίασης μισθού και αναφορές του ίδιου αλλιά και μυστικών αστυνομικών, ανακαλύφθηκαν ύστερα από έρευνα στο σπίτι ενός πρόσφατα θανόντα πρώην υπουργού εσωτερικών, και ανατρέπουν την αθωωτική ελλείψει στοιχείων ετυμηγορία του δικαστηρίου πάνω στο ζήτημα. Να σημειώσουμε πως στη διάρκεια της θητείας του ο Βαλέσα, με τη βοήθεια των μυστικών υπηρεσιών, αφαιρέσε από τα επίσημα αρχεία τα στοιχεία εκείνα που τον ενοχοποιούσαν (Gazeta Wyborcza, 18/6/08).

Τρεις δεκαετίες πίσω, απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις σε παγκόσμιο επίπεδο μονάχα η μικρή ΟΑΚΚΕ είχε αντιληφθεί το βρόμικο ρόλο του Βαλέσα μέσα στο επαναστατικό κίνημα του πολωνικού λαού και στην υπηρεσία του Κρεμλίνου και μόνο αυτή τον κατήγγειλε γι' αυτό μέσα από την εφημερίδα της.

Στο φ. 67 της «Νέας Ανατολής» της 13 Μάη 1988 γράφαμε:

«Αυτό που χαρακτηρίζει την ανάπτυξη αυτού του νέου εργατικού απεργιακού κινήματος, το πιο μεγάλο μετά από εκείνο που προηγήθηκε από την επιβολή του στρατιωτικού νόμου το 81, είναι ότι σ' αυτό αναδεικνύονται νέα συνδικαλιστικά στελέχη που πέρα από το θάρρος και την αποφασιστικότητα που τους διακρίνει, συνδέονται με τις πιο επαναστατικές τάσεις μέσα στο εργατικό κίνημα. Η ανάπτυξη του εμποδίζεται σήμερα στο εσωτερικό του, όπως και πριν από 8 χρόνια, από το προδοτικό ρεύμα συμφιλίωσης με το σοσιαλμπερλιαλισμό με επικεφαλής τον Βαλέσα και την Καθολική Εκκλησία»*.

Παρακάτω, σχολιάζοντας δηλώσεις με τις οποίες ο Βαλέσα εξέφραζε την αντίθεσή του στις απεργίες των εργαζομένων και την υποστήριξη στις καθεστωτικές «μεταρρυθμίσεις» σαν αποτρεπτικές απέναντι στην επανάσταση, γράφαμε:

«Αυτές οι θέσεις αποτελούν στήριγμα της σοσιαλμπερλιαστικής Ρωσίας του Γκορμπατσόφ, η οποία εμφανίζεται από το Βαλέσα σαν κάτι διαφορετικό από την Πολωνία, στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων. (...) Ο Βαλέσα, και όλο το ρεύμα που έχει διαμορφώσει μαζί με την Εκκλησία αποπροσανατολίζουν με τον τρόπο αυτό τους εργάτες και το λαό της χώρας, ρίχνοντας νερό στο μύλο του σοσιαλμπερλιασμού».

Στο φ. 93 της 12 Μάη 1989 γράφαμε ακόμα:

«Τη στιγμή λοιπόν που αυτό το ρεφορμιστικό καθολικιστικό ρεύμα της «Αλληλεγγύης» ολοκληρώνει την προδοσία του απέναντι στις ανάγκες, τις προσδοκίες και τα βαθύτερα πιστεύω του πολωνικού λαού, ήδη βρίσκεται στην άλλη μεριά του χαρακώματος. Έτσι αργά ή γρήγορα θα απομονωθεί από το επαναστατικό αντιμπερλιαστικό πνεύμα της πολωνικής εργατικής τάξης».

Όσο για τη στάση της μονοπωλιακής Δύσης που βιάστηκε να υποστηρίξει τη ρώσικη γραμμή Βαλέσα, σημειώναμε στο φ. 93 της 12 Μάη 1989:

«Έτσι τα εκβιαστικά διλήμματα και πιέσεις προς τη Δύση που έβαζε το καθεστώς του Γιαρουζέλσκι το Μάρτη πριν από τη συμφωνία, ότι δηλαδή αν δεν επιταχυνθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης οικονομικής συνεργασίας μεταξύ των δυτικών

κρατών και της Πολωνίας, η «κοινωνική αναταραχή της χώρας», αυτές οι πιέσεις και πάνω απ' όλα ο καθησυχασμός της Δύσης συνεχίζουν από τη μεριά του Βαλέσα ο οποίος παρουσιάζει για το σκοπό αυτό πολύ περισσότερα ατού και προσό-

να από τον Γιαρουζέλσκι! Έτσι ο Βαλέσα ετοιμάζεται να ταξιδέψει στη Δυτική Ευρώπη για να προπαγανδίζει αυτή τη συμφωνία σε μεγάλη επιτυχία «στο δρόμο προς τη δημοκρατία.» Μόνο ο Βαλέσα τελικά θα μπορέσει να προσφέρει τέτοιες υπηρεσίες στο φασιστικό καθεστώς της Πολωνίας αλλά και στη πολιτική του σοσιαλμπερλιασμού και του μεγάλου αφεντικού και αυτοκράτορα του ανατολικού μπλοκ, του Γκορμπατσόφ».

Η επιβεβαίωση των εκτιμήσεών μας για το βρόμικο ρόλο του Βαλέσα ύστερα από τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα δείχνει την ανωτερότητα της μαρξιστικής-λενινιστικής-μαοϊστικής πολιτικής ανάλυσης απέναντι στην αστική. Αυτό σημαίνει ότι το επαναστατικό προλεταριάτο στέκεται σήμερα ο μεγαλύτερος εγγυητής της ανειρήνευτης, αποφασιστικής πάλης με το σοσιαλμπερλιασμό, που ετοιμάζεται για έ-

να νέο παγκόσμιο πόλεμο, και η ψυχή του αντιφασιστικού μετώπου που θα οδηγήσει αργά ή γρήγορα στη συντριβή του.

* Αποδεικνύεται πάντως σήμερα ότι ένα ισχυρό κομμάτι της πολωνικής καθολικής εκκλησίας, το οποίο εκπροσωπείται αυτήν την περίοδο πολιτικά από το αντιρώσικο εθνοανεξαρτησιακό κυβερνητικό ρεύμα Κατσίνσκι, είχε τότε αντισταθεί στη γραμμή συνθηκολόγησης με τη Ρωσία και τους μεταμφιεσμένους σε φιλελεύθερους πράκτορες της τύπου Βαλέσα και σήμερα Τουσκ. Στην πραγματικότητα οι ρώσοι σοσιαλμπερλιαστές στηρίχθηκαν περισσότερο στους δυτικούς φιλελεύθερους και στους ψευδοκομμουνιστές που ντύθηκαν φιλελεύθεροι για να πιάσουν τα οικονομικά και πολιτικά πόστα επί Βαλέσα, παρά στο εθνικιστικό κομμάτι της καθολικής εκκλησίας.

ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΕΥΓΟΝΙΚΗΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Όσο πλησιάζει ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος τόσο η εξουσία της ρωσικής μπερλιαστικής υπερδύναμης αποκτά χαρακτηριστικά δικτατορίας φασιστικού χιτλερικού τύπου, δηλ. ναζιστικού τύπου. Αυτή η πορεία εκδηλώνεται με την αναβίωση στη Ρωσία θεωριών ή πρακτικών όπως είναι η ναζιστική ευγονική, δηλ. το κίνημα για τη «βιολογική βελτίωση» της «άριστης φυλής» που ήταν στην πραγματικότητα η ρατσιστική μεταχείριση των ΑΜΕΑ, των εβραίων, ομοφυλόφιλων και αντιφρονούντων που οδήγησε στην εξολόθρευσή τους.

Πρόσφατα, η φιλοκυβερνητική εφημερίδα Komsomolskaya Pravda δημοσίευσε άρθρο του αρχισυντάκτη του ραδιοσταθμού που ελέγχει, του Γεβγκένι Αρσιούχιν, στο οποίο αναφερόταν ότι: «Η αποστολή απέναντι στην ασχήμια, την ασθένεια και τον θάνατο είναι έμφυτη χάρη στην εξέλιξη και στην φυσική επιλογή». Γι' αυτό, γράφει, «οι ελαττωματικοί άνθρωποι δεν θα πρέπει να κάνουν απογόνους, είναι καλύτερο να πεθαίνουν κατ' ευθείαν». «Και δεν θα πρέπει ποτέ να επιτρέπουμε στους

ανάπηρους να φτάνουν στην κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας» (The Huffington Post, 23/4).

Παρά τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν, ο δημοσιογράφος παρέμεινε στη θέση του και το κείμενο, που αποσύρθηκε αρχικά, ανέβηκε άλλες δύο φορές με ελάχιστες τροποποιήσεις στον διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας. Έτσι η περσινή εκδίωξη της αδερφής του γνωστού μοντέλου Ν. Βοντιάνοβα, Οκσάνα, που πάσχει από αυτισμό, από καφετέρια του Νίζνι Νοβγκορόντ δεν ήταν καθόλου τυχαίο περιστατικό.

Την ίδια ώρα ο επικεφαλής ασφαλείας της Ρωσίας, στρατηγός Α. Μπαστρίκιν, οραματίζεται λογοκρισία στο διαδίκτυο, στα πρότυπα του κινέζικου σοσιαλφασισμού, με φίλτρα κατά του «εξτρεμισμού» για τα σχολεία, τα κολέγια και τις βιβλιοθήκες, και εξωδικαστικό μπλοκάρισμα αντικαθεστωτικών ιστοσελίδων, απευθυνόμενες από τις στήλες της Kommersant Vlast κάλεσμα για την περιστολή των ελάχιστων ακόμα πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών: «Φτάνει με το παιχνίδι της ψεύτικης δημοκρατίας και των συνεπα-

κόλουθων ψευδοφιλελεύθερων αξιών. Η Δημοκρατία, ή η ισχύς του λαού, δεν είναι τίποτε άλλο από την εξουσία που ασκείται προς το συμφέρον του λαού. Αυτά τα συμφέροντα μπορούν να επιτευχθούν μέσω του κοινού καλού, όχι μέσω της απόλυτης ελευθερίας ορισμένων εκπροσώπων της κοινωνίας να κάνουν ό,τι θέλουν» (Bloomberg View, 22/4).

Και φυσικά, η επίθεση κατά του «εξτρεμισμού» δεν αναφέρεται σε ναζιστικά καθάρματα όπως είναι ο αρχισυντάκτης της φιλοπλουτινικής εφημερίδας αλλά σε δημοκράτες και αντιφασίστες, σε όσους αντιδρούν στη στρατιωτική εξάπλωση της ρωσικής υπερδύναμης και όσους αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Χαρακτηριστικό των επιδιώξεων του Κρεμλίνου είναι η πρόσφατη τοποθέτηση στη θέση του συνηγόρου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μιας απόστρατου στρατηγού της αστυνομίας!!! της νυν βουλευτίνας του φιλοκυβερνητικού ψευτοαριστερού κόμματος της Δίκαιης Ρωσίας ονόματι Τατιάνα Μοσκάλοβα (The New York Times, 22/4).

ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 15

η ηγεσία της ΕΕ να επιβάλει διαρκώς νέα μέτρα για τα οποία ενοχοποιείται η ίδια θα το πληρώσει τελικά χάνοντας και την υποστήριξη των ευρωπαϊκών λαών όσο εξαθλιώνεται ο ελληνικός. Γι' αυτό η ΟΑΚΚΕ τονίζει από το 2012 ότι όρος για να σωθεί πολιτικά η Ελλάδα αλλά και η ΕΕ είναι να βγει η χώρα μας από την ΕΖ. Αυτό πρέπει να γίνει με ταυτόχρονη μεγάλη εφάπαξ οικονομική ενίσχυση, με μεγάλη πιστωτική κάλυψη της ισοτιμίας για μια ενδιάμεση περίοδο προσαρμογής στο νέο νόμισμα, αλλά και με σημαντική πολιτική προετοιμασία της ελληνικής και ευρωπαϊκής κοινής γνώμης. Αυτή είναι μια οικονομικά επώδυνη και πολιτικά δύσκολη λύση για την ΕΕ αλλά είναι η μόνη που μπορεί να σώσει την Ελλάδα όχι γιατί με αυτόν τον τρόπο θα ορθοποδήσει οπωσδήποτε αλλά γιατί μόνο έτσι ο λαός της θα μπορέσει να δει ότι οι εχθροί του είναι καταρχήν μέσα στη χώρα και όχι έξω της όπως νομίζει ως τώρα και έτσι να τους πολεμήσει. Έτσι θα σωθεί και η ΕΕ από τη βαριά πολιτική και ηθική αρρώστια που της φέρνει

το μόνιμο ελληνικό πρόβλημα, ιδιαίτερα όσο οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις θα αρνούνται ανοιχτή πολιτική και οικονομική ζύμωση για αυτό το πρόβλημα σε όλη την ΕΕ και πρώτα από όλα απέναντι στις ελληνικές κυβερνήσεις.

Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από το τι θα κάνει η ΕΕ πρέπει η αριστερή και δημοκρατική πρωτοπορία της χώρας μας να δώσει σκληρή ενιαιομεταπικη αντιφασιστική πάλη και πάλη για την ευημερία της χώρας όχι μόνο κεντρικά αλλά παντού, σε κάθε συνδικάτο, σε κάθε χώρο δουλειάς και κοινωνικής ζωής, αλλά και μέσα σε κάθε προδομένη βάση κάθε δημοκρατικού κόμματος. Πάνω απ' όλα πάντως για να σχηματιστεί πολιτικά αυτή η πρωτοπορία χρειάζεται σκληρή πάλη για να δυναμώσει το μόνο κόμμα που μπορεί να βλέπει καθαρά τη χώρα γιατί μπορεί να την βλέπει μέσα στην Ευρώπη και μέσα σε όλο τον κόσμο με τα καθαρά μάτια των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων αυτού του κόσμου του κόσμου, η διεθνιστική ΟΑΚΚΕ.

* Πουθενά αλλού όσο στα περί τοκογλυφίας των δανειστών δεν επιβεβαιώνεται τόσο πολύ η φήμη των ναζιστών για το γκεμπελιστικό θράσος τους.

Πραγματικά δεν υπάρχει και ίσως ποτέ στον σύγχρονο κόσμο δεν υπήρξε χώρα τόσο χρεωκοπημένη που να δανείστηκε τόσα πολλά με τόσο χαμηλά επιτόκια με τόση επιμήκυνση αποπληρωμής, με τόσα κουρέματα του χρέους της και με τόσο ισχυρή πιθανότητα ότι τα άπειρα δανεικά θα είναι και αγύριστα.

** Και θα πίνανε ακόμα πιο πολύ οι δημαγωγίες αυτές και στην Ευρώπη, αν ο εκβιαστής κινάκος δεν είχε γίνει τόσο αντιπαθητικός που με το απέραντο θράσος του έκανε το μεγάλο λάθος και ένωσε εναντίον του, τουλάχιστον προσωρινά, τους διασπασμένους δανειστές. Αναφερόμαστε στο ότι χρησιμοποίησε τις διαρροές από την παράνομη παρακολούθηση τηλεφωνήματος μεταξύ των διαπραγματευτών του ΔΝΤ για να στρέψει το υπόλοιπο κουαρτέτο ενάντια στο ΔΝΤ. Τέτοιες διαρροές χρησιμοποιούνται πολλές φορές με επιτυχία, αλλά εδώ ο κοριός ήταν μέσα στο ελληνικό ξενοδοχείο όπου φιλοξενούνταν οι ξένοι διαπραγματευτές και η κυβέρνηση αρνήθηκε να καταδικάσει την πράξη και να κάνει σχετική έρευνα όπως ζήτησαν οι Βενιζέλος και Τραγάκης από το ΠΑΣΟΚ και την ΝΔ αντίστοιχα. Έτσι έγινε αντιληπτή σαν κυβέρνηση κοριός της ΕΕ, δηλαδή εχθρική προς την ΕΕ επιβεβαιώνοντας την ανάλογη επίδοση του Βαρουφάκη στα Γιουρογκρούπ του 2015.

